

HEI HEI TAKK FOR SIST, OG DERE ANER IKKE HVOR GLAD JEG ER FOR Å ENDELIG HA BLITT FERDIG MED DENNE MARATON KLIPPRUNDEN. NÅ ER DET DERES TUR. LES TIL ØYET BLIR LANGT OG VÅTT.

Tønsberg 20.september 1987.

Med en gang. Komitémøtet blir hos Knut Aasheim søndag 27. sept. kl. 13.00.

Nå vet alle det.

Håper dere har fått klipprunden til det, det kommer an på om jeg har råd til å sende den ut. Tung som den er. Apropos det; Jeg sender med en liten blankett som dere kan boltre dere med hos postfunksjonæren. Dere som ikke tilhører Landsstyret. Som tidligere nevnt så mente Landsstyret at de som får klipprunden og som ikke tilhører de subsidierte skal måtte betale 200.- i året. Jeg bare nevner det. De av dere som synes dette er verd det, betaler 100.- kroner i dette andre halvåret. Dere som synes det er nok med 100.- på årsbasis, betaler 50.-. Jeg skal ikke henge noen for det. Bare nevne at det koster nok litt mere tid og krefter enn dere kanskje tror. Sett dere ned og lag en liksom runde selv, for moro skyld, så får dere en pekepinn.

Videre vil jeg få med en privat mening fra Londonkongressen som jeg desverre glemte å putte inn i sammendraget. Nemlig at det er forstemmende å høre alle disse UFO-loger med patenterte løsninger, som står og tuter ørene våre fulle med egen fortreffelighet. Det er ikke andre løsninger, liksom, som er verd å reflektere over i det hele tatt. Jeg mener at det må gå an og overveie andre løsninger på UFO-problemets mangesidete aspekt, enn kun sitt eget. Det er tross alt mange årsaker til feiltolkninger f.eks. Det er også mange forskjellige teorier som helt sikkert faller inn på forskjellige typer observasjoner. Det er helt sykt å hevde at selv om årsaken til et fenomen i Italia kan være jordlys, så MÅ det være samme løsning f. eks. i Hessdalen! Her MÅ det kommes til fornuft.

Det blir liksom noe tradisjonelt vitenskapelig over det slik det fungerer i manges hoder i dag. Disse er jo ikke det spøtt bedre enn disse Brahdene og hans like som vi er så oppgitt over alle sammen.

Vi MÅ også ha øyne og ører åpne for andre løsninger enn våre egne "storslåtte" teorier.

Videre glemte jeg å vise dere en kopi av en morsom vignett som en pizzeria i Bath hadde på sine servietter. Her følger den:

Rødt emblem og sort skrift.

Håper det synes.

I vår serie "Telefonkatalogens utvidelse, følger vi på med Lillehammers store sønn

Tore MØstue, som står oppført med UFO-Lillehammer, og sitt nummer.

Bra jobbet, selv om vi nok hadde sett at UFO-NORGE på et vis hadde

vært med. Nå er det jo også det at et lokalt navn kan virke gunstigere på det lokale plan. Vi har jo også tidligere advart med å bruke UFO-NORGES navn i lokale grupper og sammenheng. Men der det dreier seg om personer som enten er tilknyttet Landsstyret eller som har vært i UFO-NORGE en årrekke, er jo ikke dette noe problem.

Videre vil jeg få nevne at jeg nå blir mer å treffe på dagtid framover.

Jeg går fremdeles sykemeldt, fram til 4. oktober. Etter dette begynner jeg i nytt yrke. Nemlig reklame-salg. Nå skal alt opp på satelitt, også jeg. UFO-NORGE regner jeg med å få plassert på SKY-tekst i løpet av uken. Så får vi se hva det innebærer, kanskje vi må trykke opp Nr. 1 og 2 likevel, Finn?

Nytt telefonnr. i tillegg til det gamle er 033- 86500.

Personsøker får jeg i løpet av uken, telefax blir på 86500 etter avtale.

Ta kontakt om dere vil ha deres navn skrevet der oppe blant stjernene.

Om dere er interessert i å leie parabolanlegg, etter samme lest som Thorn's videoutleie, eller kjøp av slike anlegg, så ta kontakt. Vi har alltid noe som passer DEG. (25 kanaler?).

Nok om dagens reklame.

Som dere ser så har jeg spandert et klipp på en liten løk som har gått gjennom historien på godt og vondt, så og si. Det er hvitløken jeg tenker på, og mer om den kan dere lese i klippet, jeg kan love dere at dere nok blir mer enn en smule overrasket.

TIMOTHY GOODS nye bok "ABOVE TOP SECRET" er å få kjøpt gjennom Project Hessdalen's adresse/postgirokonto. Box 14 3133 DUKEN Giro: 402 23 56.

Jeg fikk oversendt 15 bøker fra England. Etter møtet i Tønsberg var det syv stykker igjen, og bedre blir det nok ikke etter møtet til søndag. Så om dere virkelig ønsker dere denne boken så gjelder det å være raskt ute. Ring gjerne, den som kommer først til møllen, osv.

Prisen er kr. 160.- + porto. 25.- Boken veier 1150 gram alene.

I England koster boken 14.95£ og det er ca. 160.- kroner. Det er vel ikke dårlig.

Vi fikk en god pris, takket være Timothy Good, og etter at forsendelsen er betalt, 275.- så går det et lite overskudd inn på Project Hessdalens konto.

520 kroner for å være nøyaktig. Det synes jeg er pent gjort, og nok et eksempel på hvor viktig det har vært å være tilstede i England og treffe de rette personer på disse kongressene. Det kan nok vise seg å være vel plasserte penger, disse reise-tilskuddene.

Men husk; jeg har bare 7 eksemplarer igjen i skrivende stund.

Mentz: Angående det skjemaet du mottok fra MUFON, så er det kun for å gjøre deg kjent med de medlemmer MUFON har, får i Norge fortløpende. Slik at du til enhver tid har den fulle oversikt over hvor potensiale ligger.

Rart i grunn at du ikke har fått en samlet oversikt over tidligere innmeldte, hvis det er noen. Skriv et brev til dem og spør hvor mange norske medlemmer de har og hva de heter osv.

Sender kopi av et brev til deg også, Mentz, da det kan være aktuelt med en avlastning i oversettelsesarbeidet. Jeg vet ikke hvor god denne fyren er og om han kan oversette den gjerne veien, eller om han skal ha betaling for sine tjenester. Men det går an å ta kontakt for å finne det ut.

Jeg tror dette får holde for denne gangen, husk T-skjorter til 60.- pr. stk. (se forrige klipprunde).

SLIT MED HELSA TIL NESTE GANG DET DUMPER NED EN KLIPPRUNDE I DEN ETTERHVERT SÅ SLITNE POSTKASSA DERES.

Mor dere med stygge stedsnavn og annet morosamt. Ha det. Hilsen

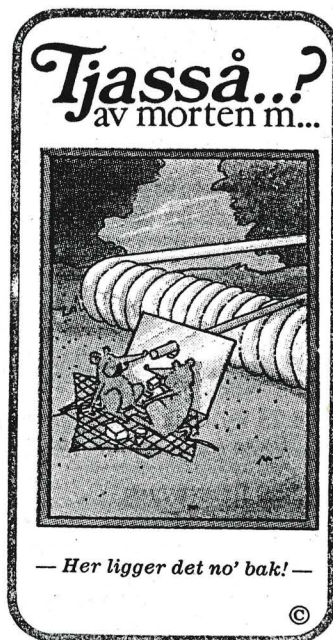
10.

En noe dempet versjon av ekle stedsnavn serverer vi i dag. Vi har ikke tenkt å gi våre lesere sjokkskader heller. Til trøst kan vi nevne at de ramsalte navnene langs norskekysten i sin tid hadde en livsviktig pedagogisk funksjon. Når far lærte sin sønn sjømannskap, trengte man navn som var såpass kvasse i kantene at de aldri ble glemt. Å kunne farvannet var livsnødvendig i opprørt hav. Så dermed kan man vel si at målet helliger midlet.

Siden vi er i det milde hjørnet i dag, nevner vi «Dydens vei» i

Arendal. I Trondheimsleden har man «Rompa» — litt freidig tillater vi oss å være i dag også. Så da kan vi vel like godt ta med «Rumpestykket» i Ulstein og «Renneskitleia» samme sted. For øvrig ligger «Møyskrevet» i Herøy, om det skulle være tvil. «Patterød» ligger like i nærheten av Mosseporten. Noe galt kan det vel heller ikke være i at «Ballene» ligger i Fredrikstad-skjærgården. I Askim ligger det festlige «Hurrahølet» til lutrer glede, og på Høvik finner vi det dannede «Ballerud Allé».

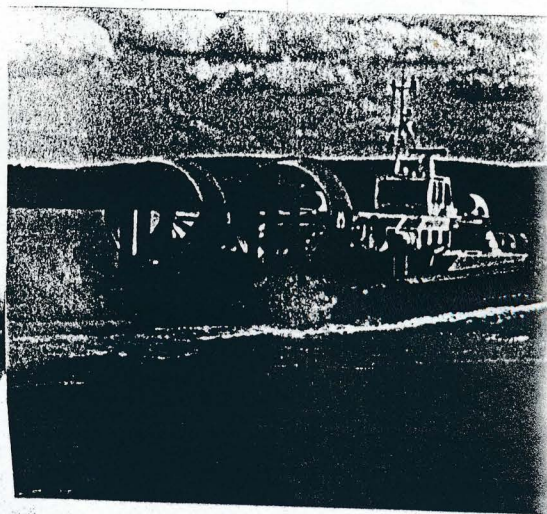
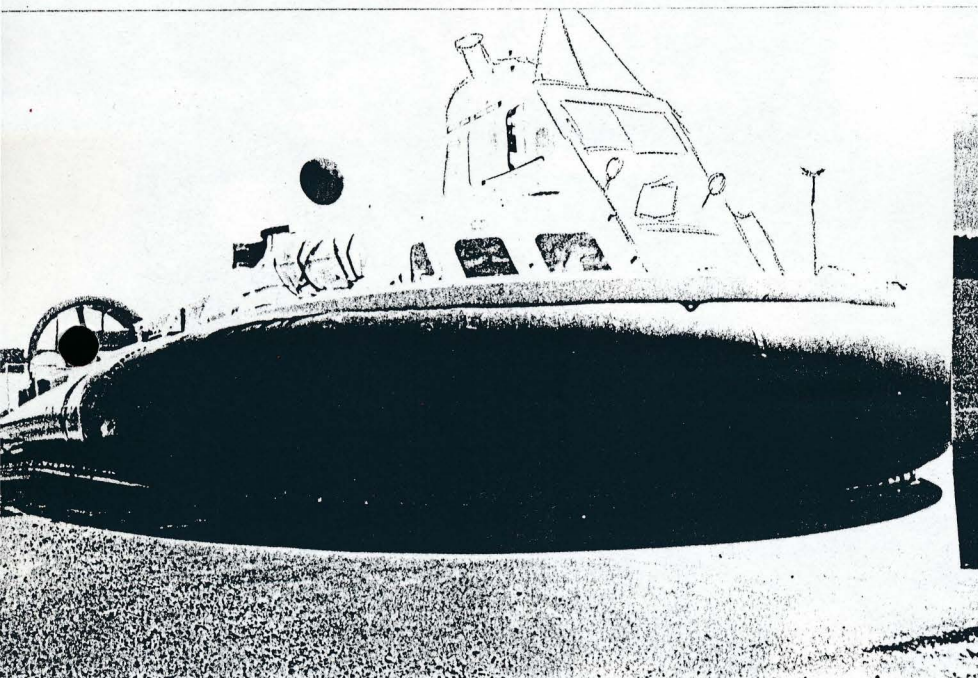
For øvrig minner vi om at denne spalten er forbudt for barn under 18 år. Bare så vidt De vet det!

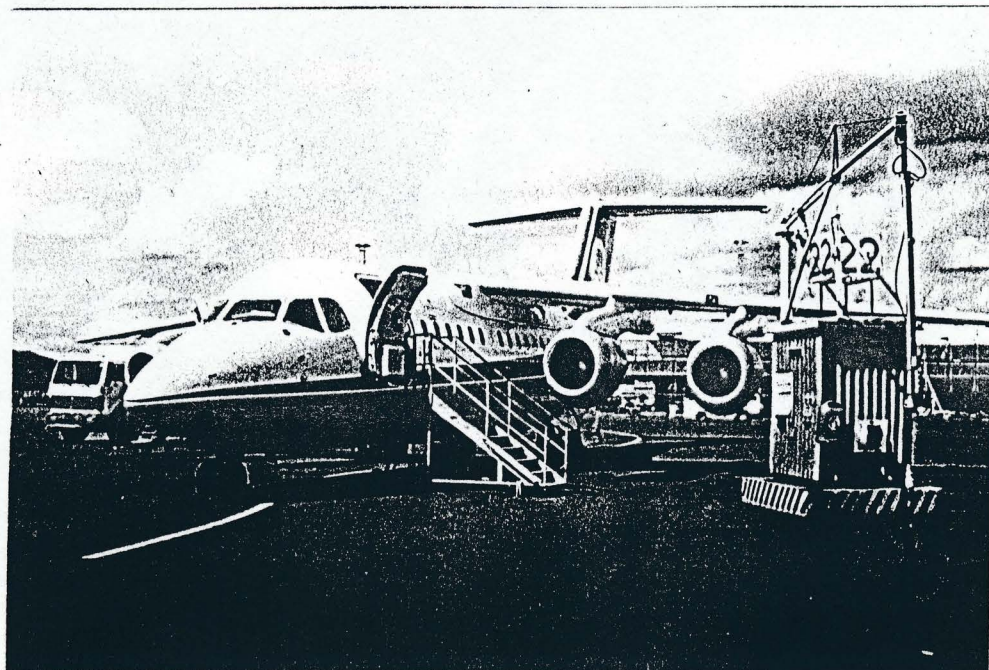
Onsdag 8. juli haster vi avsted fra Fornebu lufthavn, eller hva det nå er, så mye bråk det er om hovedflyplasser, kvikksand og politiske hengemyrer nå for tiden, er det ikke godt å vite.

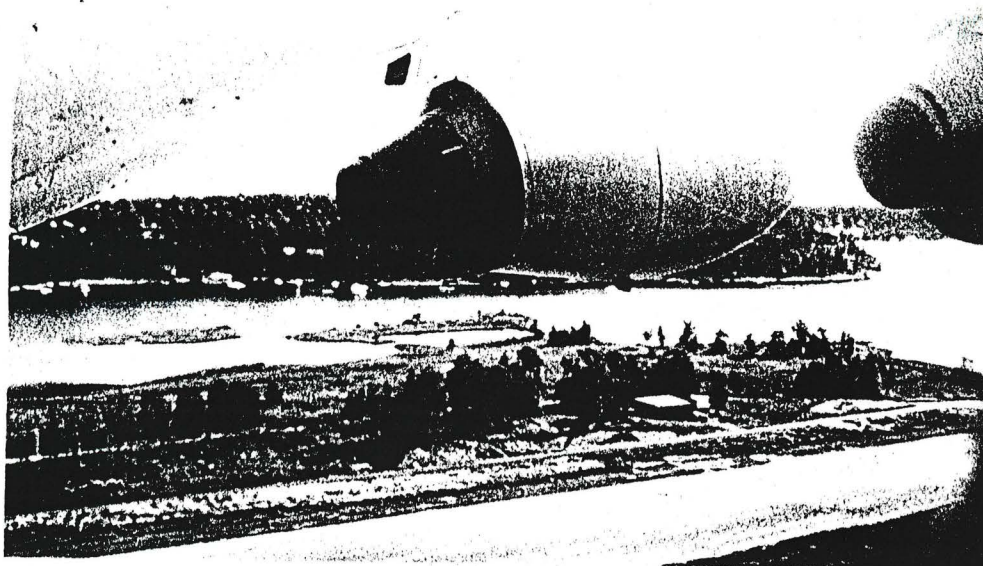
Luftputebåten har akkurat sklidd ned av landingsrampen etter å ha båret oss trygt fra Horten og inn til der Oslofjorden slutter.

Artig følelse, det, å suse innover fjorden et par meter over det våte element, alt unntatt lyden. Bråket var aldeles forferdelig, og sov-i-ro burde vært like selvfølgelig her, som drops er det i fly.

Men som sagt, etter hvert fikk vi skikkelig luft under vingene, etter en god stunds venting. Det ble endel nervøse trekkninger på min reisekompanjong, Tove Rasmussen, som fikk se det flyet vi skulle bruke over bekken. Det så jo ikke direkte imponerende stort ut der det sto gjemt bak flytrappen. Men med høydeskrekk og svette håndflater måtte hun pent stige inn i stålfuglen. Det hadde jo vært en drøy bit å vasse.

Det gjorde kanskje ikke saken særlig bedre at jeg syntes at den motoren helt til venstre "dinglet" så rart!" Skjønner ikke det.

Etter hvert kom så England mot oss, etter en helt topp tur med god servering av både vått og tørt, samt en kjempefin utsikt over Nordsjøen og oljeinstallasjonene der. Det må jo være vanvittig moro for disse, som kanskje morer seg i vår atmosfære til enhver tid. Utsikten må jo være formidabel, for på langt hold ser jo ikke verden vår så værst ut, det er bare når en kommer nærmere at all dritten åpenbarer seg, til de grader.

Etter en mellomlanding i Newcastle, inntok vi Manchester med brask og bram, og larm, som det seg hør og bør en UFOlog. Med sølvskimrende tordenfugl fra høye nord. Jammen er det flatt i England, omtrent som å lande på en pannekake.

Philip og Elaine sto og ventet på oss med åpne armer og ferden gikk videre til Leeds, gjennom denne byen og til Batley, som ligger et lite stykke utenfor. Vi passerte forresten en artig bondegård på veien dit. En bonde som tilhørte den mer enn sta typen hadde nektet hårdnakket å selge gården sin den gangen motorveien ble bygd. Nå er ikke engelske myndigheter av samme overkjørende typen på visse områder, som her i Norge, så resultatet ble at gården i dag ligger mellom fartsretningene. Midt i motorveien ligger den der, med sin lille private skog (ca. 40 trær) og noen sauer. Jo, dette så ut til å bli en frisk ferie.

Apropos motorveier så kan nevnes at i England ferdes folket på flate rette veier, i motsetning til oss her på berget, i tillegg har de hele tre filer i hver retning å "velte" seg i, det er noe å reise på det.

Vel etablert i Batley senere på dagen kunne vi slappe av med en velfortjent Norseman (øl). Etter hvert skulle det vise seg at det er mer enn øl som har bakgrunn her i Yorkshire. Egentlig er en meget stor del av dette fylket bygget opp, og opptatt av sin norske herkomst. OK. Skandinaviske herkomst. De gjorde det sannelig grundig, disse små snuskete alkoholiker - og sopp-misbrukerne, (i hht. Harald Heide Steen jr's nå så berømte norgeshistorie), som jo var våre forfedre.

Jeg kommer tilbake til dette senere.

Dagen etter, altså torsdag den 9. ble det tid til en liten handletur i Batley. Vi ble behørig foreviget hos en fotograf såpass tidlig på morgenen at det mer enn synes på bildene, desverre, for idéen var jo god.

LONDON

Neste stopp på reiseruten var London. Bare en liten svipptur på drøye tre timer. En slipper jo alle disse høye fjell og dype daler i dette landet, som har ganske mye til felles med Danmark på dette området.

Underlig at bilistene holder seg våkne siden veiene er rette og ikke krumme i de underligste sløyfer, som et visst annet land.

Nå kom vi nok avsted litt i seneste laget denne dagen, Philip's landrover måtte en tur på verkstedet, den hadde denne underlige uvanen.

Onsdagsbil blir dette kalt i England. Nå lyste oljelampen og Philip tømte på mer olje, lampen lyste fortsatt og Philip tømte på mer olje. Lampen lyste ennå fortsatt og Philip tømte på mer olje. Behøver jeg fortsette?

Dette måtte jo ende galt. Og ganske riktig, da vi forsøkte og starte opp ble alt bak oss liksom borte. En svart ugjennomtrengelig røyk veltet opp.

Vi forsøkte et par runder rundt i nabolaget bare for å konstatere at røyken ikke avtok, snarere tvert imot, mennesker med knyttede never ble borte der bak. Biler tutet og bikkjene pilte som for livet vekk, kanskje ikke så dumt?

Etter å ha fått tømt vekk det værste over streken på verkstedet og konstatert at det var oljeføleren som var i stykker så bar det avsted.

Turen gikk mistenkelig problemfritt og vi rullet omsider inn i London, fant hotellet og sjekket inn.

Erling Strand hadde også landet og hadde allerede innkvartert seg på det samme hotellet. Det hadde også Philips venner fra Yorkshire.

Vi satt et par runder i hotellets bar, den mest ynkelige jeg hittil har opplevd hva innholdet angår, og gikk til sengs.

Fredag var første møtedag. Kl. 10.10.

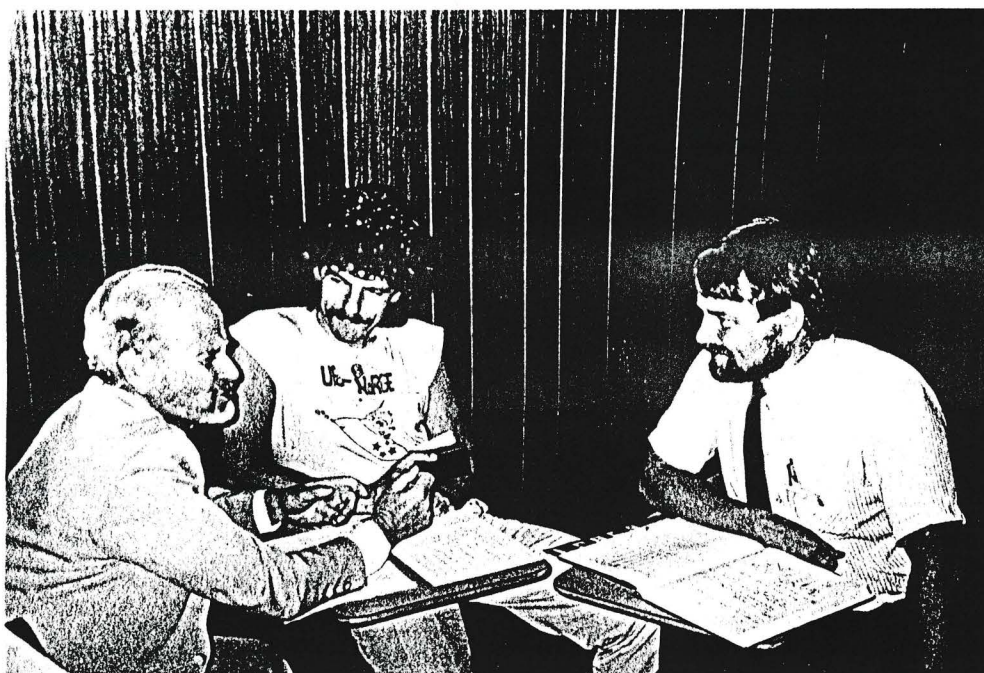
FØRSTE KONGRESSDAG.

Robert Digby åpnet hele baletten og ønsket oss velkommen til den 4de. internasjonale UFO kongressen holdt i BUFORAs regi i London. For anledningen i London Business School i utkanten av "the outer circle" i Regents Park. La meg også få nevne at Dronningmoren bodde i samme komplekset, og det syntes.

Nytt av året var at Hynek og Arnold er med på åpningen via tape.

Dette er jo også et 40 års jubileum for den moderne UFO-historie.

Vi fikk utlevert ved ankomst en mappe hver. Denne var utstyrt med blokk og penn, endel løsark med praktiske opplysninger om møtet, kveldens "fantastiske" middag osv. Et eget hefte inneholdende program og en presentasjon av alle foredragsholderne var også med. En velutstyrt mappe kan en si.

Dr. Willy Smith, Odd-Gunnar Røed og Erling Strand i samtale den første dag.

Walt Andrus fra MUFON holdt den offisielle åpningen på sin første London-kongress, og konkluderer med at 40 år er NOK, nå må ting skje!! Kaffe mot billetter innlagt i mappen, samt te og tørre kjeks ti minutter forsinket. Men ingenting for meg og mine likesinnede som ikke drikker varmt vann, det er kanskje ikke så mange av oss?

PHILIP TRÅR TIL.

Klokken er 11.40 forsinkelsen fortsetter seg og Philip trår til med sitt innlegg. En presentasjon av de nå for oss kjente fenomenene i Yorkshire. Dere vet de som ligner på Hessdalsfenomenene. Han gjør en solid innsats med sin kritiske holdning til saker som har blitt blåst opp til helt andre dimensjoner fra annet hold, og styrker dermed sine aksjer i den del av forsamlingen som har begge bena på bakken. Det er jo ikke til å stikke under stolen at Philip har ligget i endel bråk med sin tidligere gruppe YUFOS, mye på grunn av at disse har en litt mer fri tolkning av visse saker, som etter Philips mening ikke er seriøs nok. Dette er i og for seg ikke så uvanlig i UFO kretser, men når det etter Philips mening blir fabrikkert bevis for å holde liv i enkelte saker, så vil han ikke forsvare noe slikt på noe vilkår.

LUNCH.

Denne varte i halvannen time.

JENNY RANGLES.

Så ble det Jenny Randles tur i ilden. Hun pratet om den skaden UFOer kan gjøre på helsen. Nærkontakter bygger vanligvis opp en del psykiske og medisinske effekter etter en hendelse og det finnes ingen offisielle hjelpemidler for dette i dag, naturlig nok. Og myndighetene er ikke interesserte i å gi noen advarsel overfor nærkontakter. 3052 engelske saker er lagt til grunn for undersøkelse av medisinske bieffekter, fra 1947 til 1987.

BERTIL KUHLEMAN.

Kl 03.30 er det vår svenske venn Bertil Kuhlemans tur. UFOer eksisterer er hans tittel. Dette er vel kjente toner for de fleste, at vitenskapen bortforklarer og offentligheten latterliggjør. At folk derfor ikke tør/vil rapportere vet vi også. Ved å vitenskapelig bearbeide alle innkomne rapporter vil vi kunne bevise statistisk at UFOer eksisterer og at vi må legge forskningen inn i dette spor. Dette vet vi også, og vi arbeider etter disse kriterier men det jo fint at også resten av verden får opp øynene for dette.

HANS VAN KAMPEN.

I halvfemtiden tro de nederlandske farger inn på teppet, i form av Hans van Kampen. En artig figur som med sitt karakteristiske skjegg minnet endel om Stanton Friedman. Han presenterte Nederlandske UFOer, hvis en kan kalle dem det. Han viste seg dog som en meget skeptisk herremann som ikke godtar det meste, men det rører nok noen og enhver innerst i sine UFO-hjerter når han påstår å ha løst McMinvillesaken. Han mener at det dreier seg om en liten gjenstand som enten er opphengt i en tråd eller som kastes opp i luften for anledningen. Merkelig at computeranalysen ikke har oppdaget dette, slikt er jo faktisk det første som avsløres.

KONGRESSENS KLOVN.

Etter et kvarters pause brakket det løs for det som skulle bli kongressens mest latterlige innslag. Steuart Campbell fra Scotland gjorde seg til latter gjennom resten av møtedagene, ved å holde en times foredrag om at alle UFOer er luftspeilinger. Han passer nok godt sammen med Brahde, all den tid han er ganske høyt hevet over alle andre meninger og teorier i forhold til sin egen. At Erling i spørreunden lurte på hvordan radarutslag kunne forklares ut fra denne teorien overhørte han elegant.

KONGRESSMIDDAG.

Kvelden kom tilslutt og det var dags for denne fantastiske middagen. Se kopi.s.7. Det er vanskelig å leve opp til så store forventninger som denne menyen skapte, det klarte de da heller ikke. Men det kjenner vi jo til vi som har vært med på slike middager før. Men det smakte jo godt, selv om det nok ikke var verd 12,5f, som er meget dyrt til middag å være i England. Det er jo umulig å tenke norske priser her. En fin pratestund ble det rundt bordene. Det er ganske tydelig at vi har tatt skrittet opp i UFO-verdenens 1. divisjon. Vi er UFO-NORGE altså. Før har vi alltid sittet bakerst med lua i handa og sett på smulene fra de rikes bord, om det ikke akkurat er omvendt, så er det iallefall oss de "store" nå kommer og prater med. Og det er jo koselig. Jeg havnet sammen med Timothy Good, Lionel Beer og Philip. At våre respektive halvdelers satt innimellom disse igjen gjorde så vi fikk en koselig stund blant all maten. Timothy med sin nyutgivne bok på over 500 sider, "Above Top Secret", som også nå kan bestilles fra Box 14 3133 DUKEN. Denne boken har vakt enorm oppsikt i England, og det er jo spennende å se hvilken reaksjon den vekker i USA og andre land. Han var også på TV klokken kvart over syv om morgenen i intervju. Noe jeg tilfeldigvis fikk med meg i oppstandelsen.

LØRDAG 11.JULI.

Ny dag, nye muligheter. Prof. Allen Tough fra Canada drar igang kl. 10.00 + disse obligatoriske forsinkelsesminuttene da. Han prater godt med sin amerikanske brede aksent og spø; 40 år har gått, hva nå?? Er vi alene, eller?? Har vi hatt, og har vi ennå besøk fra andre sivilisasjoner? Han gir syv grunner for at dette har, og fremdeles skjer. Alle grunnene er godt kjente fra før: Alle rapportene, alle bortførelsene, alle fenomenene, selvstarting av biler, radioer som skifter kanaler, cover-ups fra myndighetene osv, osv. Deretter setter han opp fem grunner for at det ikke forekommer besøk: For stor avstand, folk mistolker fenomener, juks, de som mottar og behandler data kan være enten religiøse eller fanatiske UFO-troende, og at fotos bestandig er mangelfulle og tvilsomme. Så retter han seg inn på hva vi kan gjøre og igjen kommer fem punkter fram. At vi får en komite av forfattere, professorer o.l. som kan få fram data og jobbe seg opp mot 100%, for å kunne kjøre en overbevisende dokumentasjon i marken. F.eks. av de syv beste sakene, og undersøke de sammen med kritikere og skeptikere. De skal selvfølgelig også arbeide for å få frigjort UFO-saker fra myndigheter, og avsløre cover-ups. Ingeniører må følge opp og utvikle prosjekter. Enkeltindivider kan like gjerne sitte med løsninger av betydning i fanget og dette må undersøkes. Psykiske oppfølginger må selvfølgelig gjøres, her er det meget å hente. Så professor Tough, og så var coffibreak.

ROY DUTTON, TEORIRYTTER.

På neste side treffer vi en av de store teorirytterne, som er blinde for alt annet enn selvprodusert stoff, desverre.

Denne Dutton skulle på harde livet bevise at alle UFOer er satelitter som går i bane rundt vår arme planet, og som skifter leie på 16,5° for hver omdreining. Forvirrende virker det dog når han blander UFO-terminologi som moderskip og speiderskip inn i det hele.

Han var da også en "mumler" av de helt skjeldne, og ble stadig oppfordret til å heve stemmen.

Kanskje interessant for noen dette her, men drepende kjedelig for de fleste, vil jeg garantere. Det var mange lukkede øyne å se i salen.

LUNCH MED AMERIKANSK VRI.

Klokken er 12. AM og det er selvfølgelig mat det dreier seg om, igjen.

Erling, Philip og jeg siktet oss inn på en restaurant av typen Garfunkel.

Koselig mat i koselige omgivelser vil jeg påstå.

I tillegg fikk vi selskap av Dr. Willie Smith USA, Walt Andrus USA, Dr. Theodore Albach Sveits og Philips venner fra Yorkshire, som jeg desverre har glemt navnet på. Erling og jeg satt ved samme enden som Walt A. og Willie S. vi er jo som en stor familie der alle er på fornavn. Praten gikk livlig og forhåpentlig vil dette vise seg å være verdifullt for framtiden, da vi jo på denne måten ble godt kjent. De satte store øyne disse to amerikanske herrer da de fikk se hva Erling og jeg hadde bestilt. I forhold til deres salater med hvitt brød, ruvet kanskje to velvoksne T-bensteker noe mer i terrenget. De regnet jo dette som formiddagsmat, vi tok det som en dags middag. Joda, det var et smakelig måltid, der, like ved Baker Street Station.

HVEM VAR DER OG DA!

Klokken gikk og plutselig var den to.

Bob Digby tar for seg maratonlisten over hvilke land som var representert på kongressen, og hadde tydeligvis dårlig tid, det gikk unna i et farlig tempo.

Jeg tror jeg fikk med meg alle, det skal hvertfall ikke mangle mange.

Østerrike, Canada, Finland, Nederland, Norge, Sverige, Spania, Sveits, USA, Jugoslavia, Italia, Scotland og England.

Dette skulle bli 13 stykker, tror jeg, la oss håpe det ikke skulle innvirke på samarbeidet.

Vi savnet en god del representanter, ikke minst fra Danmark og Sverige.

Ingen ledende skikkelser fra UFO-SVERIGE var der, og de som kom kjente jeg ikke annet fra telefon et par uker før avreise.

RENDLESHAM FOREST-SAKEN.

Denne saken var det Harry Harris og Mike Sacks samt to av vitnene, Brenda Butler og Dot Street, som tok seg av.

Spennende sak dette, og jeg foreslår at dere leser gjennom presentasjonen av de nevnte herrer før dere leser videre her. Smart om dere leser gjennom for de andre også selvfølgelig, så har jeg ikke kopiert dem opp unødvendig.

Ferdig? Fint, saken går i korthet ut på at et objekt landet i Rendleshamskogen og at det var både sivile og militære vitner. Blant de militære var oberst Charles A. Holt fra US. Air Force.

Han skulle vært et overaskende innslag på kongressen og offentlig stå fram og fortelle om hva han og de andre militære hadde opplevd og undersøkt.

Mao. helt unike opplysninger, og som det viste seg, for godt til å være sant.

Obersten hadde både pr. brev og telefon bekreftet at han gledet seg til å komme, noe to oppleste brev bekreftet.

Billetter ble sendt til Belgia, der han for tiden er stasjonert. Han skrev i brevet hvordan bilen hans så ut og hvilket registreringsnummer den hadde, for lettere å bli gjenkjent ved ankomsten til England.

Dagen før kongressen tok til, altså torsdag den 7. juli, ringte oberst Holt og opplyste at han var sendt avgårde i oppdrag og derfor ikke kunne komme til kongressen likevel. Dermed tok samtalen en brå slutt.

Men mannen med etternavnet Harris ga seg ikke med det, noe sikkert det engelske televerket ikke hadde noe i mot. Han syntes nemlig stemmen til Oberst Holt hadde hørt så merkelig ut. Den var liksom annerledes enn den pleide, og dermed ringte han tilbake til Belgia.

Etter mye om og men fikk han beskjed om at Holt var i England, av alle steder, på en US. base der.

Nye forsøk ga nye svar. Bl.a. et forsøk rettet mot fru Holt, som ble stum hver gang spørsmålet om hvorfor han ikke kunne komme og prate i London, ble reist.

Tilslutt fikk han Oberst Hølt i tale igjen og flere ganger ble spørsmålet reist, også han ble stum. Tilsist kom det et svar om at det ville bli mange journalister og UFO-loger tilstede.

Noe Harris anså som sludder all den tid dette var noe som ikke var nytt for Holt. Han var konfrontert med dette fra begynnelsen.

Noe mer kom ikke ut av denne situasjonen, Harry Harris tilbrakte hele torsdagen i telefonen vekslende mellom Belgia - US basen i England og Holts private bolig. Alt var nytteløst og situasjonen er i dag en av UFO-logiens mange mysterier.

Deretter fulgte en panelrunde med disse fire, der de mest skeptiske blant publikum fyrte løs ofte sjenerende spørsmål.

Latteren brøt imidlertid forløsende ut hver gang Steuart Campbell blandet seg inn med sine luftspeilinger.

Det er godt med en befriende latter en gang i blant, så vi skal glad for at noen er så elskverdig å drite seg ut mellom alt det tørre.

EN FORSINKET FREDAGSMENY.

CONGRESS 87

MENU

A SAUCERFUL OF SECRETS

Chilled slices of melon, mango and pineapple
brushed with fresh lemon juice and borage

" " "

CLOSE ENCOUNTERS OF THE FEATHERED KIND

Tender breast of chicken filled with tomato
and gruyère cheese, wrapped in diced mushroom,
gherkin and puff-pastry baked and accompanied
with a creamy chicken sauce.

Pan fried sliced courgettes.
Noisette potatoes.

" " "

EXTRA-TERRESTRIAL DELIGHT

Lemon and passion fruit sorbet.

" " "

COFFEE

" " "

Includes one glass of red or white wine.

Jeg glemte jo helt å få med menyen som var så spesiell.

Her følger altså en sterkt forminsket utgave.

Den ser jo riktig spennende ut, ikke sant?

Litt på skakke står den, men det gjorde sannelig mye av maten også, noe av den var til de grader på skakke at det nesten landet på mitt fang, under utdelingen vel og merke.

MUFONS STORE NAVN.

Walt Andrus fra MUFON er neste på listen, og klokka har rotert mot 15.30 og teen har behørig blitt inntatt etter avlevering av billett med riktig farge, meget viktig.

Side 9 i presentasjonen kan dere jo lese litt om vår venn Walt. Tittelen på innlegget er Cash-Landrum-saken. Året er 1980, og datoen er 29. desember.

Stedet er nær Huffman i Texas. Bilen med Betty Cash, sønnen og moren, jeg-ikke-har-fornavnet-på, Landrum, befant seg på veien ved Huffman da de plutselig så et kjempestort diamantformet objekt

som hang rett over veien foran bilen. De var nødt til å bråstoppe for ikke å krasje med det. Damene gikk ut av bilen, da de trodde det dreide seg om en menneskelaget farkost. Gutten var redd og holdt seg i bilen hele tiden. Temperaturen steg

voldsomt og karosseriet ble meget varmt. Noe som bekreftes ved at Betty Cash' fingeravtrykk ble sittende igjen på taket av bilen der hun holdt hånden.

Herrene Smith, Andrus og Mantle, hvis kopien er sebar sterkt nedfotografert som den er.

Mens de sto der og betraktet farkosten entret også store helikoptre fra US Air Force scenen. Disse etter hvert så kjente amerikanske helikopterene med to sett rotor-blader summet rundt dette enorme objektet som veps rundt ei honningkrukke.

Betty Cash telte til i alt 23 av disse som hun så samtidig.

Til slutt ble objektet lei av alt oppstusset og dro sin vei.

Flere vitner meldte seg etter hvert og bekreftet historien.

For Cash/Landrum ble dette innledningen på et sant helvete. Solbrenthet, hoven hals, blemmer, diarree, håravfall, åpne sår som ikke ville gro, etc.

Vi ble presentert bilder som viste Betty Cash før og etter. Forskjellen var enorm. Fra å være en elegant dame i 40 årene med et fantastisk frodig rødt hår, med en hårtetthet som var langt over gjennomsnittet, til å bli nesten hårløs gammel

kvinne i forfallen tilstand. Hun drev før hendelsen en liten restaurant der også moren jobbet. Alt dette falt i grus. Livsgrunnlaget falt bort og alt legene fant ut var at vitnene hadde vært utsatt for sterk radioaktiv stråling. Sønnen klarte seg best av de tre, men også han ble sterkt merket av situasjonen og hendelsen.

De ble tatt opp i helikopter en gang etter hendelsen i området hvor dette skjedde, for om mulig bearbeide sønnens angst for helikoptre etter som hadde oppstått. Betty Cash pratet med piloten som ikke visste hvem de var og hvorfor de var oppe. Han var US Army pilot og fløy etter ordre. Det viste seg at han var en av de pilotene som hadde vært oppe den sjebnesvangre kvelden. Og han svarte bekreftende på flere spørsmål, til han selv spurte om hvordan hun kjente til disse detaljene. Da svarte hun at hun var i bilen som stoppet for objektet. Svupp!, og pilotens munn var forseglet med minst syv segl. Han hadde jo allerede vært alt for løsmunnet.

COVER-UPS.

Etter hvert skulle det vise seg at den ene formen for cover-ups skulle avløse den andre. Tydeligvis hadde ingen helikoptre hvert på åstedet den kvelden i det hele tatt, alle hadde alibi overfor etterforskerne, betegnende nok.

DESPERASJON.

I sin desperasjon rettet Cash/Landrum rettsak mot myndigheter og forsvar for den nette sum av 20 millioner dollar i erstatning for tapt næringsvei og helse, men det gikk mot fullstendig nederlag på alle fronter.

Det var kanskje ikke annet å vente?

I dag, 7 år etter sliter de fremdeles med helseproblemer. Moren, Landrum har fått igjen håret, det har ikke Betty Cash, hun går fremdeles med parykk.

Hun har gjennomgått flere kreftoperasjoner og har fjernet det ene brystet.

Egentlig har hun bare døden i vente, en tragisk sjebne uten hjelp og støtte fra samfunnet fordi hun har vært utsatt for noe som offisielt ikke eksisterer.

Et tankekors for noen og enhver.

ROSINENE I PØLSEN.

Klokken er 16.30 og det er tid for gutta på skauen.

Jeg skal ikke bruke for mye tid på hva Erling og jeg presenterte for det store internasjonale publikum. Dere har vel en god peiling tenker jeg.

Erling tok for seg den tekniske siden av Project Hessdalen og jeg tok den for utlendingene noe mer ukjente siden av saken, nemlig befolkningens egne opplevelser basert på Leif's bok, "UFO-Fenomenet, kan det umulige være mulig?"

Om noen er spesielt interessert i å lese denne engelske utgaven av befolkningens opplevelser, så skriv til meg for en kopi.

Jeg må jo få lov å si at applausen og reaksjonen etterpå varmet meget.

Det er en fin følelse når du blir stoppet i korridorer og ganger og mellom stoler osv. etter et foredrag og hører folk fortelle at de satte stor pris på det de hørte med klapp på skuldra, well done og lykke til videre. Mike Sacks var overstrømmende da det var første gang han hørte om gjennomsiktede objekter utenom det han selv hadde sett.

Jo, dette var gøy. For ordens skyld vil jeg også bemerke at vi nok var de på hele kongressen som hadde flest tilhørere. Jeg kan ikke huske å ha sett salen så pakket verken før eller etterpå. Lørdag ettermiddag var nok et gunstig valgt tidspunkt.

Eneste skår i gleden vil jeg si var at Erling temmelig brutalt ble avbrutt før han rakk å oppsummere sitt innlegg. Jeg syntes nok Bob Digby kunne vært noe mer fleksibel akkurat da. Riktignok fikk vi halvannen time på deling, men likevel!

Vi stilte jo nokså utradisjonelt opp i klesveien, i Project Hessdalen T-skjorter, kanskje vi hadde fått noen flere minutter om vi hadde stilt i etter Engelskemenns smak, dress og slips? Vi får nok aldri noe svar på dette, men jeg vil påstå at vi nok ble et friskt pust, uten å ta for hardt i.

Folk turde som sagt henvende seg til oss temmelig åpent etterpå, og det er jo positivt.

Spørsmål ble det også tid til, etter avbrytelsen. De gikk jo greitt, selv om vår venn fra Scotland ikke kunne dy seg, luftspeilingene, eller mirage, som han kalte dem måtte jo forklare alt i Hessdalen også.

Han hadde en følgesvenn som ikke var helt i vater under vår presentasjon.

Han hadde tydeligvis maur i buksene og spratt ut og inn av møtelokalet, som var formet som en halvsirkulær tribune, slik at alle satt overfor/bak hverandre med tilhørende bord.

Elegant.

En av returene til denne poden, som forøvrig minte meg om en annen ung gnom i en forening her hjemme på berget,

gikk ikke helt ubemerket hen, da han snublende ned trappene, fumlet seg inn under Campbells beskyttende vinger. Der redegjorde han seg om ting han visstnok

skulle ha kjøpt for vedkommende osv. Meget forstyrrende og ikke minst irriterende. Mange skarpe øyekast fra flere enn meg fant veien til den unge pode. Noe som ikke gikk nevneverdig inn på ham, tilsynelatende, der han satt ikledd et noe vinterlig antrekk bestående av genser, jakkevest og briller av type horn. All respekt for bebrillede mennesker, men han kunne sett glupere ut, stakkaren.

ETTER OSS KOMMER...

syndefloden, heter et ordtak, og den var i dette tilfelle en "unik" film, for første gang i England, til ære for oss på denne kveld. Og alle med gyldig billett kunne bivåne denne begivenhet etter at vi hadde kjørt ferdig filmen fra Hessdalen. Dere vet den på en time. Filmene kunne de ha spart seg for vårt vedkommende. UFO-RAMA har hatt den i hyllene i en årrekke under navnet UFOs are real eller Varning UFO siktad. He,he. Tilbake til vår Hessdalfilm.

Vi fikk ordnet det slik at den ble avspilt i pausen før hovedfilmen. Stakkars Willie Smith. Jeg satt og pratet med ham under H.D. filmen om Hynek bl.a. De er nemlig ganske like av utseende og fakter, og han fortalte at når de var ute sammen på foredrag o.l. så kledte de seg likt, ofte tok Willie Hyneks pipe! Folk ble tydelig forvirret og begynte ofte å intervju Willie Smith i den tro at det var Hynek. Den sydamerikanske aksenten røpet ham dog med en gang. Han åpnet munnen, men moro hadde de det sammen.

Han var en meget følelsesladet person, Willie Smith, og da intervjuet med Allen Hynek kom på skjermen måtte han ned på første benk for å se og høre bedre uten forstyrrelser. Han kom tilbake med tårer i øynene, og fortalte at selv om det var en stund siden Hynek døde, så griper det hardt i hjerterøttene å se sin gamle kamerat på denne måten.

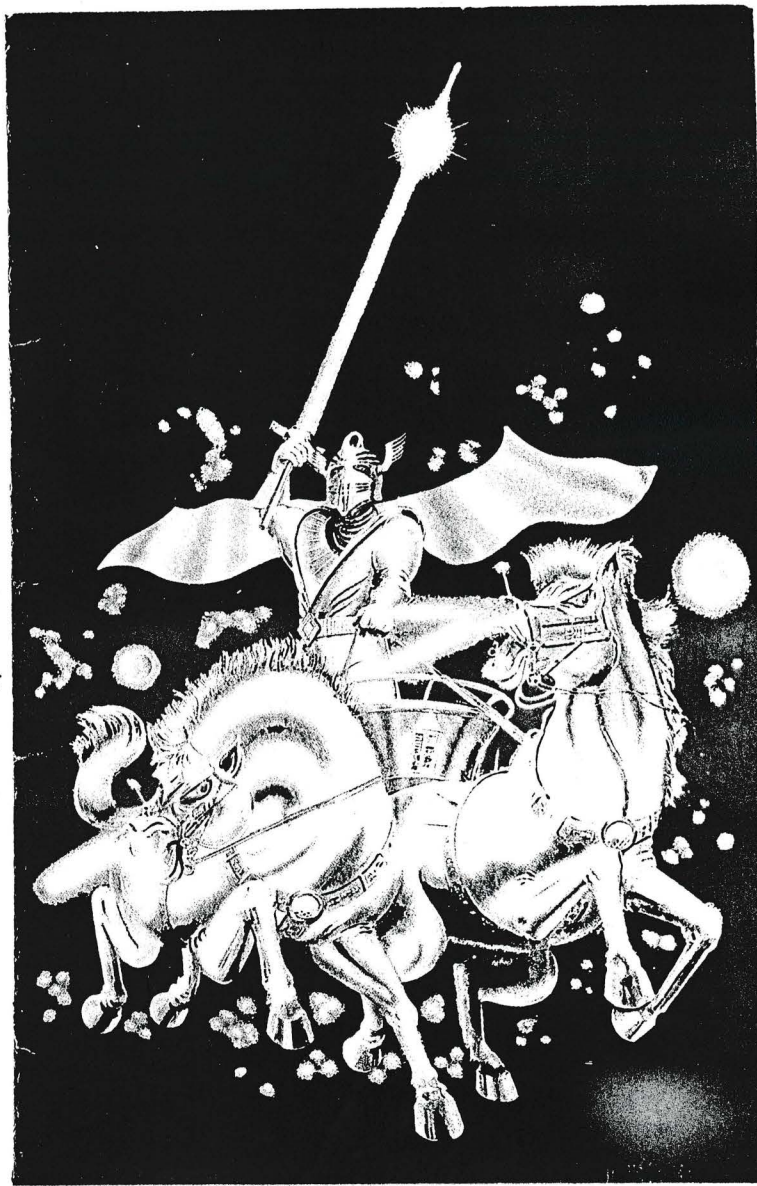
Han var ikke redd for å vise følelser denne underlige blandingen fra en engelsk handelsreisende til far og argentinsk mor. Selv hadde han Spansk, Fransk og Engelsk som morsmål, og var fornøyd med det. Hvem hadde vel ikke vært fornøyd med det, forresten?

HIPPODROME.

Siden vi hadde sett filmen opptil flere ganger før så tok vi, og vi er foruten undertegnede, Tove, Erling og Elaine, Philips bedre halvdel, en tur på Hippodrome, et av verdens desidert beste diskotek. Philip var jo Engelsk og hadde følgelig ikke sett filmen.

Prisen på Hippo. var stiv, selv etter norske forhold, 110 kroner pr.pers, for å komme inn, men det skulle vise seg å være verd pengene, minst.

Mens vi var på dansegulvet, vrikkende til 130 desibel, disco-musikk med tilhørende video-presentasjon på en kjempeskjerm, får vi en demonstrasjon av effekter i lyd og lys en bare kan drømme om. Skjermen hever seg opp i taket, det samme gjør den enorme trekanten med alle de roterende, lynende og blinkende lysene. Et langt øyeblikk er det helt stille, så setter det inn klassisk musikk med en enorm styrke. Gigantiske søyler, firkanter og annet løsøre senker seg ned fra

taket, spyr ut røyk og senker vinger, alt mens det blinker, lyser og roterer så det er en fryd. Etter hvert får vi også presentert et enormt lasershow så vi blir nesten svimle.

Det er virkelig til å ta og føle på. Til og med gamle Grieg finnes med her. Jo, dette ble en minneverdig kveld, eneste antiklimaks var å komme hjem til en stengt og tømt bar, egentlig var det det samme, så dårlig utstyrt som den var.

TILBAKE TIL KONGRESSEN.

Søndagen har åpenbart seg, og vi skriver den 12. juli. Siste kongressdag altså. Ikke så mange mennesker har funnet veien til vår sal idag, de fleste er vel ute og går i den fantastiske rosehaven til dronningmoren i the inner circle, tenker jeg. I allefall få tilstede mot de ca 140 på lørdag ettermiddag.

KEN PHILIPS.

Denne engelske herren holdt sitt foredrag for Dr. Keul fra Østerrike, som desverre ikke var tilstede. Han rakk ikke flyet.

Innlegget startet med et lysbilde. Da dette forsvant ba Dr. Keuls samarbeidspartner gjennom mange år, oss, totalt uforberedt som vi var å tegne, i løpet av 5 minutter hva vi mente å ha sett i løpet av det halvminuttet bildet hadde stått framme.

Han hadde pratet om totalt andre ting denne tiden, så dette kom som en overraskelse, mildt sagt.

Resultatet ble da også deretter. UFOen som opprinnelig var avbildet, tiltet både til venstre og høyre, den ble utstyrt med vinduer og lys, antenner og annet løsøre i de merkeligste kombinasjoner, og Ken Philips oppnådde akkurat hva han ville, nemlig vise oss at vi ikke var så flinke iakttagere som vi kanskje trodde.

Jeg tenkte på Bing i Senfredag en dag i mai da han sa: "Mennesket er ikke en særlig lur gjenstand å observere med". Lurt sagt, og sant.

Foredraget baserte seg på galluper og intervjuer av alle typer mennesker; vanlige og ekstra følsomme.

Jeg skal ikke komme nærmere inn på hva UFOister og ESPere o.l. gjorde for utslag på disse statistikkene som etterhvert ble mer enn langdryge å svelge.

Manges øyenlokk ble nok også mer enn tunge å tross tyngdeloven med etter hvert.

CONGRESS 87 - The 4th International UFO Congress

GALA DINNER

on Friday, 10th July, 1987

at The Garden Room

7.00pm

Tickets £12.50

I Østerrike kom det fram at at de hadde 9 tilfredsstillende UFO-saker å jobbe ut fra. At tallet på tilfredsstillende vitner var betydelig høyere, fikk Willie Smith til å stille et spørsmål om hvorledes dette kunne ha seg. Mr. Philips var hvertfall ærlig: Vet ikke, var svaret.

HILARY EVANS DELER UT PIGGTRÅD.

10.50 har kronometeret blitt og Hilary Evans, gammel Norgesvenn, holdt et flammende innlegg om amerikanernes manglende evne til å organisere konferanser. Det er den nylig avsluttede Washington-konferansen han gir det glatte lag, for å si det slik.

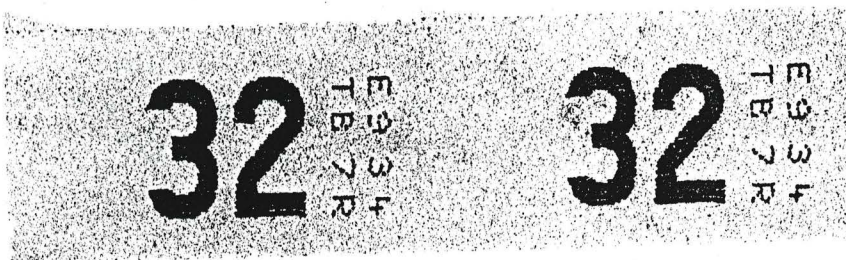
Han som vanligvis er breddfull av britisk takt, tone og ikke minst sjarm la ikke fingrene i mellom da han beskrev hvordan denne konferansen hadde virket på ham. Han avsluttet med å håpe at de amerikanerne som var tilstede her ville ta med seg lærdom hjem. I Washington hadde de færreste ting stemt med timeplanen, sevicen var elendig og ingen visste stort sett ~~ingenting~~. At Hilary også har amerikanerne i vrangstrupen når det gjelder holdninger innen UFO-saken er heller ingen overaskende nyhet. Dette kom jo også fram nå da han mente at de setter E.T. teorien for mye i høysetet.

Han avsluttet med en idé ~~og~~ spinne videre på over there, og også gjerne her. Nemlig at det dannes en komité, en uavhengig sådan, som skal overkikadere andre som forsker i UFO-saker, skriver bøker, eks. Budd Hopkins (Tapte Timer) som han mener misbruker sitt store talent, og folk som driver generelt med UFO-forskning. Det er mye som i dag er for slapt, her må det heves grenser.

MUFON og FUFOR er for slepphendte i sitt arbeid og satser for mye på bortførings-saker.

Når sant skal sies så har amerikanerne mange bortføringssaker, og etter min ringe mening er det naturlig å forske i dem. Her er det kanskje et spørsmål om målsetting. (OGRs mening.)

Vi skal jo også tenke på at det amerikanske luftforsvar og det norske er to forskjellige ting, mht. cover-ups o.l. Der borte innbyr de jo faktisk til at det spekuleres i slike saker med den klumpete måten de behandler slike saker og vitner på. (Også OGRs mening).

KAFFE OG TE-BILLETT.

Klokken er 11.30 og de som liker dette varme vannet med forskjellig smak har korrekt avlevert sin grå billett og ærbødig drukket dette innhold med lille-fingeren sofistikert pekende rett ut i luften på skikkelig engelsk overklass-manér. Og nå forbereder vi oss på å høre den artige skruen:

Dr.WILLIE SMITH.

Vår artige venn fra Amerika, både syd og nord, ramlet ned på stolen foran de spente tilhørerne, og brøt isen direkte slik bare en avslappet scenevant person kan. På sin sjarmerende engelsk har han tilsynelatende problemer med både løs og fast mikrofon, pekestokker og det som går an å ha problemer ~~med~~. Puklikum lo og han fikk tatt alle fallgrubene i starten slik at han slapp å bli overasket underveis. Smart gjort.

UNI-CAT.

Han forsetter, som kjent Dr. Hyneks arbeid, og presenterer UNI-CAT av i dag. Dette er en radikal forbedring av Hynek's UFO-CAT. Det gamle systemet tok det ofte en halvtime å endre detaljer på gjennom computeren. Det nye systemet endrer hva som helst på sekunder. I forrige klipprunde fikk dere en kopi av en slik side og jeg skal ikke komme nærmere inn på dette her, han skal jo sende oss mer detaljerte oversikter over dette systemet, som jeg mener vi må benytte i Norge.

Husk Mentz, at Willie Smith er meget interessert i norske saker, hele saker, og ikke bare utdrag og sammentrekninger. Har du adressen hans? Hvis ikke får du den her og nå:

UNICAT PROJECT

Dr. Willy Smith

CUFOS-MUFON

1200 MURCOTT COURT
LONGWOOD, FL 32779 U.S.A.
305-774-4064

De beste sakene han får inn går inn i UNI-CAT, de litt magrere går inn i MAYBE-CAT. De dårlige går inn i FAULSE-CAT, de falske og mer enn tvilsomme, men som er viktige å ha som referanser. Eks. her kan nevnes Vaag-saken som burde passe utmerket inn i sistnevnte kategori.

Pr. 1. januar i år fantes det 600 saker i UNI-CAT datasystem. Halvparten av disse kom inn i 86. Mer om dette kan dere lese om på side 12 i presentasjonen. Ellers må jeg få nevne at jeg synes at Willie Smith var den beste taleren på denne konferansen.

Hans dialekt var som tidligere nevnt meget sjarmerende og livlig. Han spratt under fremføringen fram og tilbake som en spretball og ble temmelig fort helt uavhengig av mikrofoner. De nektet å være med på hans kjørlikevel, så han la de likeså godt helt bort. Alle hørte hva han sa likevel.

Når enkelte av lysbildene som dukket opp inneholdt rene vitsetegninger av de små grønne menn, dere kjenner de?, så hadde dette sin helt spesielle mening. Alle våknet til, liksom. Latteren satt mer enn løst under dette foredraget. Genialt gjort.

Men det var ikke alle som satt pris på dette. Under spørreunden tilslutt fikk en av de kvinnelige deltagerne ordet og hun slo til i beste rødstrømpestil med: At som kvinne kunne hun ikke tolerere slike grisevitser med tegnede nakne damer på. Hvorfor var det ikke nakne menn i stedet?

Jeg tror ikke Willie Smith forsto poenget helt med dette innlegget og satt der nokså uforstående, mens damen nærmest ble buet ut.

Litt uskyldig moro må en tåle etter min mening.

PAUL DEVEREUX.

Etter lunch som det igjen var tid for, steppet Paul Devereux fram på scenen med sin jordlys-teorier av geofysisk opprinnelse.

Han ivret sterkt for at UFOene egentlig er lys sprunget ut av moder jord som et produkt av energi som frigjøres på den ene eller andre måten.

Hessdalsfenomenet er typiske jordlysfenomener hevder han, uten å ha vært der.

Han mener å ha funnet ut at det finnes karakteristikk ved Arnolds observasjon for 40 år siden som gjør at også denne saken bør sortere under kategorien jordlys.

Selv om han gjør et dyptpløyende arbeide og legger et vektig resultat på bordet, tror jeg ikke han får så alt for mange med seg i sin overbevisning.

NY BILLETT, MER TE.

Jeg visste at engelskmenn er et tedrikkende folkeslag, men det får da være grenser.

HVOR ER VARGA?

Nå skulle vi hatt besøk av en italiener ved navn M.Varga, men han har trukket seg fra hele balletten, borte er han i allefall. Neste!!!

Vi er fremdeles på plass. F.v. Odd-Gunnar, Tove og Elaine Mantle.

MANGO?

Istedet dukket det opp en fyr fra samme land som skulle forlyste oss med Galileis fire regler for UFO!? Hans navn var Curada Melango. 20 minutter skulle dette ta. Jeg må si at dette i utgangspunktet kunne høres interessant ut, og siden jeg ikke var tilstede under denne seansen, fikk jeg en rapport av Philip. Jeg hadde ikke gått glipp av noe så han, så da så. Nå er det mulig at Philip ga opp på grunn av en nesten ubrukelig engelsk, og hver gang han slapp for ubrukelige engelske ord lappet han elegant på med italiensk. Hvilket ikke opplyste tilhørerne nevneverdig. Fortvilelsen spredte seg raskt, så 20 minutter var nok mer enn nok.

PANELRUNDE.

Heretter fulgte en panelrunde med herrene Walt Andrus, Hilary Evans, Jenny Randles og Harry Harris. Emnet var massemedia og copyright på skrifter. Dette er jo et ømtålig emne, da mange UFO-tidsskrifter stort sett trykker opp det de selv vil uten å gi noen form for kreditt til forfatteren. Sågar utgir de seg selv som forfattere. Dette ~~er~~ er et problem for de fleste som skriver av eget bryst. Både Hilary Evans og Jenny Randles gjør jo et helhjertet forsøk på å leve av dette. Noe som i praksis har vist seg å være komplett umulig. Miss Randles uttalte at hun minst må skrive en bok i året helst flere for å ha en inntekt på mellom 40 og 50.000 og dette er jo ikke så fett, selv om det er rimeligere å bo i England. kv. Ikke det at disse er ute etter en godtgjørelse i form av kroner, men det kunne jo la seg gjøre å angi kildeangivelse i det minste. Jeg slutter meg 100% til det.

AVSLUTNING.

Klokka nærmet seg raskt 17.30 og det var på tide å runde det hele av. Bob Digby kledde igjen på seg talerstolen og takket alle for både det ene og det andre, og ikke minst takket han for seg. Etter dette dro de aller fleste hjemover, unntatt noen ganske få utvalgte som var innbudt til MUFON-møte den etterfølgende mandag.

ICUR CONTRA UFO-NORGE.

Jeg hadde en samtale med Bob Digby etter avslutningen der jeg påpekte den slette informasjonen vi i UFO-NORGE har erfart fra ICURS' side, der vi gang på gang har etter lyst mer informasjon om hva som foregår.

Han opplyser at han tidligere på dagen har fått den samme skyllebøtta av Erling Strand, og at dette nå skal rettes på. Så får vi se da, hva som vil skje.

Pr. idag to måneder etter har det ikke skjedd noen verdens ting. Jeg må nok sende ham en påminnelse.

Han var jo nokså spak der og da.

MANDAG DEN 13.

Vi som er igjen til MUFONs møte stiller nybarberte og utvilte i rom 101 i en bakenforliggende bygning.

Vi skrev alle våre navn og adresser på en blokk som fór forbi slik at alle skulle få tilsendt referat fra dette møtet. Hmmm. Det var dette med påminnelse da!

Av de jeg husker i farten er vi Bob Digby, BUFORA, Willie Smith, CUFOS, Walt Andrus, MUFON, Dr. Theodore Albach, MUFONCES, Philip og jeg pluss hvertfall en til fra MUFON USA og et par til fra BUFORA. En liten forsamling altså, men god.

Et raskt innlegg fra Willie Smith om UNI-CAT, som jeg har vært inne på tidligere, før Bob Digby orienterte om ICUR, og hvordan dette skal fungere.

Han ber oss se på ICUR som en kropp omgitt av kropp. (De forskjellige lands organisasjoner).

Dette skal være et slags klareringshus der det skal gå informasjon inn og ut.

En er her avhengig av at det går informasjon inn for at det skal kunne korreleres ut til andre grupper som trenger denne informasjonen.

Eks. Vi i Norge etterforsker en spesiell sak, og vi skal kunne bruke ICUR som en info. bank om lignende saker andre steder.

Om dette er kjent stoff der så har vi kanskje mer data å jobbe med her og.

Bare at han brukte Norge som eks. vitner jo om dårlig samvittighet til langt oppover ørene. Det er bra.

Det virker også som om ICUR er i drift i riktig retning, da hele ledelsen nå er samlet i ett rike, for å si det slik.

Før satt Bertil Kuhleman i Sverige og ledet, en satt i USA og en i London.

Nå er hvertfall alle i London, og kan arbeide sammen, det er bra.

Digby har overtatt etter Kuhleman som ordfører.

NESTE KONGRESS.

Det virker i dag som om neste kongress blir lagt til London i august 1989, og at ICUR blir hovedsponsor.

Avgiftene til ICUR settes etter hvor mange medlemmer hver enkelt organisasjon har.

Slik at de minste gruppene betaler 10£ og de største 80£ pr. år.

De fleste blir nok liggende midt i mellom dette.

MUFON-CES.

Vi fikk her en presentasjon av MUFON-CES som betyr Mutual UFO Network - Central European Section.

Jammen er det imponerende hva de har fått til der nede i Mellomeuropa.

Jeg må dere lese kopien av dette brevet som ligger ved. Så får dere selv se hva disse bedriver, men jeg må jo si at jeg ikke har sett noen direkte resultater av arbeidet deres ennå. Men det kommer forhåpentlig.

Av dette brevet viser det seg at ikke alle operer etter de samme regler når det gjelder oppfattelsen av Hyneks C.E. betegnelser.

Det blir ICURs første jobb å få istand en lik fortolkning av disse.

Jeg skal herved gjengi den korrekte rekkefølgen og betydningen av de forskjellige gradene. Ikke la dere forvirre av nevnte brev.

C.E.1....: Observasjoner innen 500 - 1000 fot.

C.E.2....: Obs. med beviser som fotos, spor etc.

C.E.3....: Landet objekt med vesener i, på eller ved objektet.

C.E.4....: Bortførelser.

Jeg bruker her betegnelsen C.E. istedet for det norske nærkontakt, da vi bør vende oss til mest mulig engelske vendinger i rapporter og data.

Tross alt vil vi spare enormt med arbeid på å kunne bearbeide alle våre rapporter på et internasjonalt språk slik at alt vårt materiale kunne bli tilgjengelig i f.eks. UNI-CATs arkiv. Vi har jo ingen glede av å ruge på norske saker i Norge, annet for vår egen del, og kanskje våre etterkommere.

Når vi ser på Newsletteret vårt er det jo ikke meget som blir oversatt idag, desverre. Tar vi så sammenligningen med Project Hessdalen, som til 100% har kommunisert på engelsk, og ser på den suksessen det nå viser seg å ha vært, da bør det ikke være tvil om at dette er den eneste og rette måten å gjøre det på. Videre var det valg av en Europeisk representant til MUFON.

Fra før har de en i hver verdensdel samt en i så mange land som mulig.

Ingen i forsamlingen følte seg direkte kallet, og siden de hadde et par aktuelle navn på blokken skulle disse forespørres først.

Resultatet kommer vel i posten får vi håpe.

Philip er som kjent engelsk representant, Ulf Ekstedt er svensk mann og Mentz Kaarbø, norsk.

Da forsamlingen hørte om klipprunden, og hvordan den er drevet her i Norge og delvis til Sverige, ble de imponerte og glade for å kunne være istand til å rekke et helt land og ledelsen i UFO-SVERIGE med kun en henvendelse til box 14.

Ofte er det jo ~~orket~~ med å sende ut en maraton-bunke med brev om informasjon som gjør at det ikke blir gjort.

At klipprunden har holdt det gående i flere år taler jo for at den også er tilbøyelig til å fortsette.

MER INFO. FRA US.MYNDIGHETER?

Det slapp også ut rykter på dette møtet at det var mye som talte for at det kan komme en mer åpen strøm av informasjoner fra amerikanske myndigheter i nærmeste framtid.

Det er spesielt cover-ups og saker omtalt i Timothy Goods nye bok det hviskes om i krokene. La oss håpe at det finnes kjøtt på disse ryktene.

Stemningen i USA er hvetfall høyt "oppe" for tiden.

Alt vi kan gjøre er å vente og se.

Endelig var alt UFO-mas over for denne gang.

MORSOMME EPISODER.

Noen morsomme episoder oppsto det denne gang også, selv om det ikke var like tett mellom dem som det pleier.

Som f.eks. da Harry Harris skulle gripe mobilmikrofonen som lå på bordet, for å besvare et spørsmål, og han løfter opp en penneformet lommelykt og begynner å prate inn i lysåpningen. Det var ikke mye låt i den.

Eller at BUFORAs lydmann stolt kunne fortelle meg at de spilte inn all lyden på et norsk lydbånd av typen Tandberg. Da han viste meg modellen som var fra 1950 måtte jeg virkelig anstrenge meg for ikke å le høyt. Stakkars.

Ikke helt frisk var han heller, langt i fra. Han både så syk ut, og var langt verre der han satt og lot den ene hostekula slå den andre i hjel.

Nei, han så ikke godt ut der han satt med utlagt både det ene og det andre, jeg var alvorlig redd for at han skulle ramle død om på flekken. Ofte, når kulene ble for ille måtte han ta med seg både poser og annet løsøre og forsvinne ut på gangen slik at vi andre skulle få en ørens lyd. Jeg kommer ikke til å bli spesielt imponert over det lydbåndopptaket.

De solgte nemlig kassetter fra tidligere års kongresser i gangen, så neste gang kan dere jo kjøpe dere en kassett med mye liv på tenker jeg.

Særlig morsomt var det ikke for slides-maskinisten heller da vi plutselig hørte den lyden som er så kjennspak når 50 slides ramler på gulvet i spredt uorden.

Morsommere ble det sikkert for andre da det viste seg å være Erling og mines.

Eller hva sier dere om damen som etter søndagsmøtet skulle ha med seg souvenirer fra Hessdalen hjem til barnebarna sine?

Da hun fikk høre prisene svelget hun to ganger og unskyldte seg med at DET, hadde hun ikke råd til. Men donere penger til prosjektet, DET ville hun. Først ville hun gi meg 10\$, så ombestemte hun seg og ville sende meg pengene, da jeg tilbød henne å få varer for disse pengene. Underlig skrue.

Prate kunne hun, skravla gikk så til de milde grader at stakkars Milos Krmelj fra Jugoslavia som ville slå av en prat. (Uttales karamell, eller noe i den duren). Han måtte melde pass for denne skravlemaskinen som nå virkelig hadde kommet opp i høygear.

Heldigvis traff jeg Milos i baren på business school'en etterpå så vi fikk pratet litt over en halvliter. Koselig fyr, som kommer fra et vanskelig land mht. til UFO-forskning og penger. Alt var dyrt for ham, og han talte på knappene hver gang noe kostet penger.

Både Philip og jeg har sendt ham bilder fra kongressen og Leif har latt et sett slides fra Hessdalen gå for innbruddspris, og takk for det, Milos fortjener det, der bak jernteppet.

Helt på kongresstampen vil jeg bare få nevne at en fyr ved navn Lionel Beer, som jeg tror jeg har omtalt noe tidligere, drev og solgte bøker i et eget rom under kongressen.

Litt i konfrontasjon var han nok med BUFORA siden han solgte privat, bøker som BUFORA tidligere hadde i sitt eie. Han var med på starte BUFORA, for en menneskealder siden, og har etterhvert begynt å mele sin egen kake. Kokebok i dette tilfelle. Vi ville jo bare følge spillereglene og la salget av Hessdalsrapporten gå gjennom de offisielle kilder uten å vite noe om dette. Da det ble kjent for oss var det for sent og fyren sto der og solgte våre rapporter med avanse som gikk i egen lomme. Vi måtte selge rapporten noe billigere der for i det hele tatt få solgt noen. 100 kroner er jo en stiv pris. Vel, utkommet av det hele ble at BUFORA betalte de prosentene Mr. Beer tjente på salget av vår rapport, slik at det datt inn nesten 200 kroner i posten her om dagen. Det hjalp litt.

RESTEN AV FERIEEN.

De resterende 10 dagene ble et fyrverkeri av steder, byer, ruiner, huler, museer, romerske bad, stående steiner og jeg vet ikke hva, slik at det ikke lar seg gjøre å få med alt her. Det hadde dere sikkert ikke vært interessert i heller.

Og kanskje synes dere at det kan være mer enn nok allerede.

De av dere som vil lese videre skal vite at det er mange ting her som kan være UFO-beslektet på et vis, så vær velkommen i min feriepenns verden.

"BLIMEY ! WHAT A MONSTER !!"

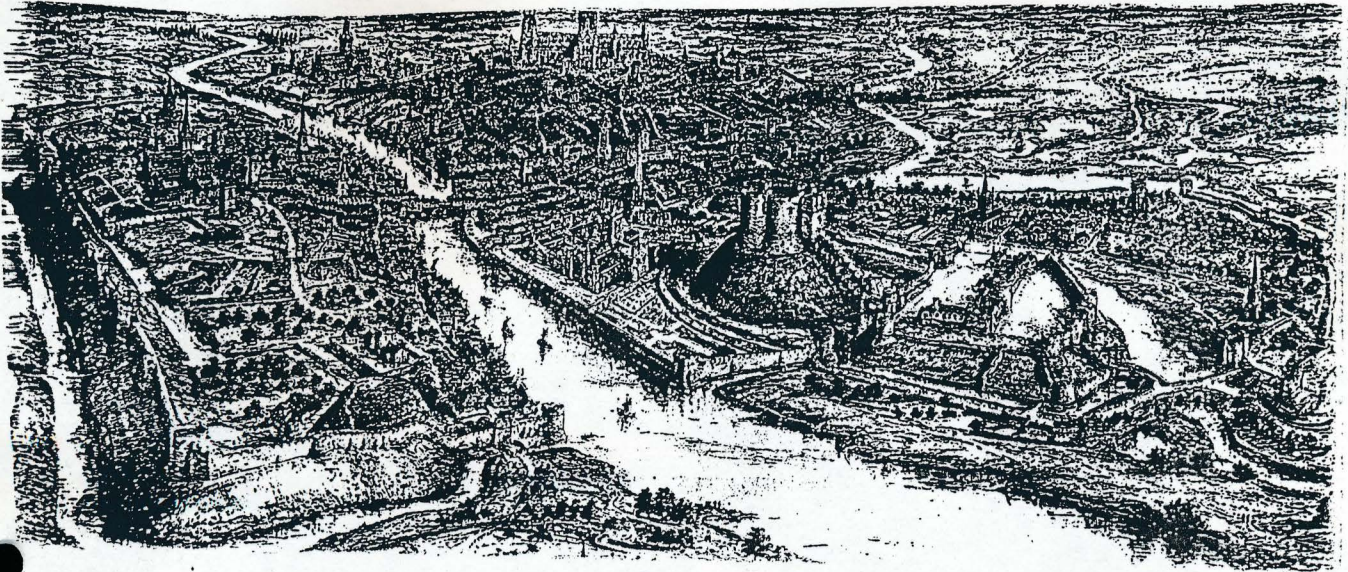

Egentlig foreslo Philip at vi kunne dra på båtferie på Loch Ness og speide etter Nessie. Men da var det kanalferie vi egentlig ville ha. Resultatet ble at det ikke kom istand noen av delene, og en bilferie ble ^{det} istedet.

STEINRINGER.

De, må vi nok over på neste side, for å få med, slutten kommer raskt enkelte ganger.

York ble vårt neste stopp etter å ha kjørt opp igjen fra London. Her var det en by som den dag i dag har en solid mur rundt seg bygget av romerne.

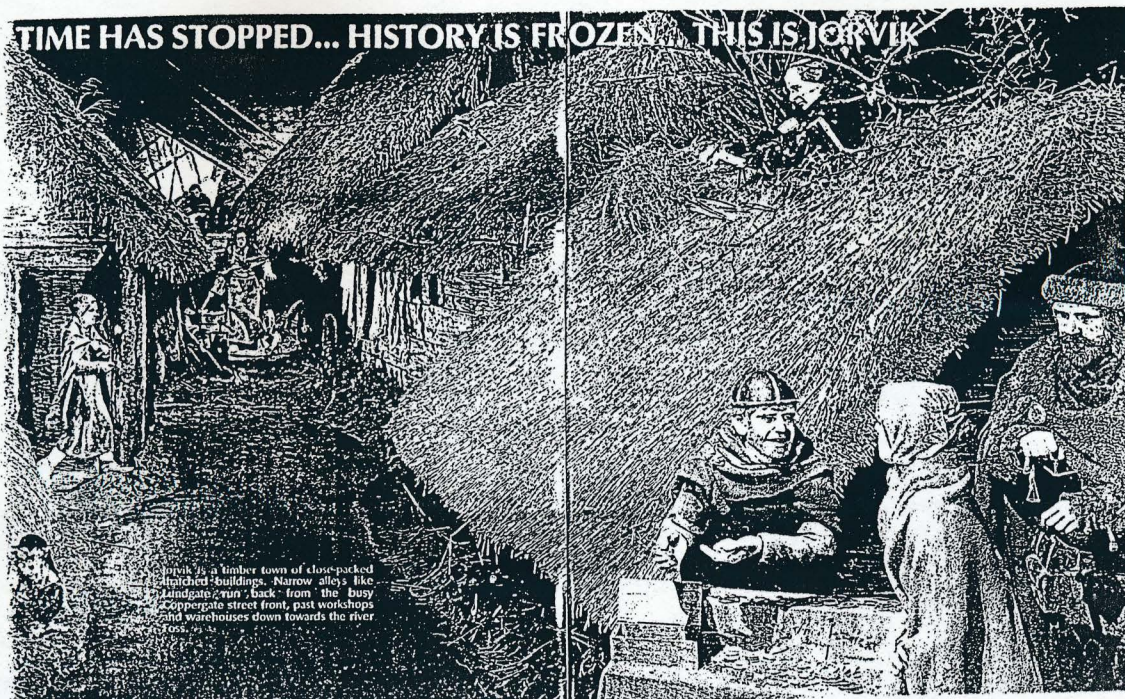

Håper dere kan se muren på denne sterkt nedfotograferte kopien. Her fant vi også Jorvik, som York heter på gammelt språk. Her var det virkelig muligheter for å lære forfedrene våre bedre å kjenne. Nede under bakken har de gravet ut en hel landsby som er satt sammen i beste Madame Tussaud stil. Vi kunne sette oss inn i noen radiobillignende farkoster, og forlate vårt århundre og dra bakover til år 900.

A 1000 YEAR JOURNEY BACK THROUGH TIME

Today's junk is tomorrow's archaeology. We leave it and the sounds of 20th century York in the future, as a Jorvik Viking Centre Time Car drifts us back through the past. Thirty generations of ordinary York people stride by us towards the present, as we journey back a thousand years towards the Viking Age.

Som dere ser så lot jeg bilder si mer enn ord denne gangen, håper de blir såpass tydelige at dere får med dere hva som er avbildet.

Dette var nemlig det vi kjørte blandt der nede under bakken, spennende var det. Det er tydelig at norske museumskrefter har MEGET å lære av våre naboer i vest.

Lyd var det også på disse vognene, det surret på gammelnorsk og barns lek. Andre bakgrunnslyder som økshogg og romling av alle mulige ting gjorde det hele til et komplett inntrykk av en pulserende landsby. Til og med lukten fra utedoene var mer enn autentisk. Død og pine.

DEVILS ARROW.

Englands høyeste stående stein fant vi nord for byen York. Den målte 22 fot over bakken, hvor dypt den stakk er det visst ingen som har forsøkt å finne ut. Tre stykker, var disse steinene. De sto på rekke og rad i en åker hos en bonde. Devils Arrow var den største og den sto helt oppe ved veien. Desverre har jeg bilder av denne kun på slides og på video.

STEINSIRKLER.

Så gikk turen til Derbyshire og en av Philips partnere, David Kelly, Canadier fra starten av. Han tok oss med rundt til flere sirkler som de bare har dem i England. Det var store sirkeler og små, høye og lave, og ingen vet hvorfor de står der. Betegnende nok var det flere gravhauger rundt om.

Antakelig kan det være en sammenheng her, men for hvilken grunn?

For de av dere som virkelig er interessert i disse steinringene er det muligheter å se disse på video og slides ved anledninger som Komité og Landsmøter.

LITTLE JOHN'S GRAV.

Mens vi var i Derbyshire dukket vi også over en kirke som kunne skilte med Robin Hood's følgesvenn; Little John's grav. Dette var ingen smågutt, det vet vi fra guttebøkene, men at han var såpass stor, det ante jeg ikke.

Inne i kirken var det et rikt utvalg av souvenirer og hefter som kunne kjøpes for en rimelig penge. Når det skal betales for slike ting i England så foregår det på en litt annen måte enn i Norge. Her legges penger ned i bøsser og formålstjenelige rør og lignende ting. Her er det ingen som en gang tenker seg tanken at noen kan finne på å stikke av med disse. Derfor er ikke engang disse kirkene betjent!!!! Det skulle vært her.

Mr. H. C. Haldane holding Little John's bow outside Cannon Hall, Yorkshire

William and Christiana Shuttleworth's third son Captain James Shuttleworth on his return from the American War of Independence lived with his eldest brother John at Hathersage Hall, and in 1784 they had Little John's grave opened. Six feet below the surface was found a gigantic human thigh bone. It was carried into a nearby house called Little John's Cottage, the home of Mr Shard and found to measure 32 inches on his tailor's board. (nearly one metre).

Little John's Cottage, Hathersage as it stood 100 years ago.

When an old huntsman saw it he shook his head and remarked 'No good will come to either of ye, so long as ye keep dead mens bones above ground!' They laughed at him, but sure enough when Captain James had the bone hung over his bed, he suffered a whole series of accidents, including a bad fall while hunting, some records suggest the bone was moved to his cousin's at Cannon Hall, where a similar series of accidents followed. The Parish Clerk was told to put the bone back in the grave, but instead it is said he took it home with him and had it on display at sixpence a time until he was finally persuaded to put it back in the grave.

Dr. Spencer Hall, in his 'Peak and the Plain' describes his visit to Hathersage in 1847. He saw Little John's cottage still standing at the East end of the church, occupied by Jenny Shard now 70 years old. Her father had died some 20 years before at the age of 92. He had assured her that Little John had died in that cottage before being buried in the Churchyard.

Jenny well remembered when Little John's grave was opened by Captain James Shuttleworth, and the great thigh-bone brought from it into the cottage and measured on her father's tailoring board.

5

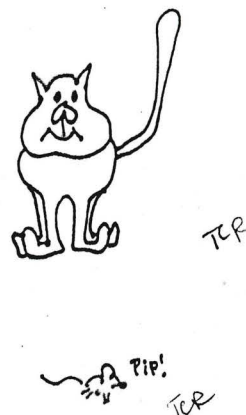
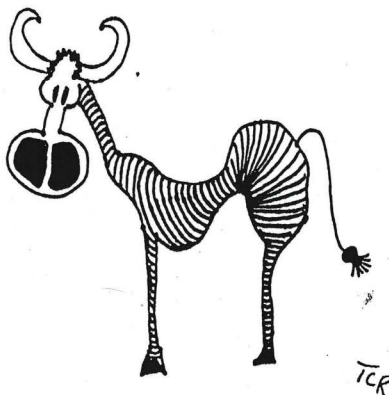
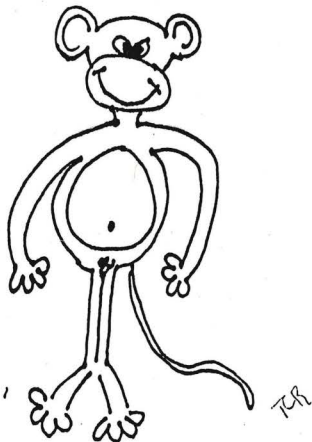
Som dere selv kan lese av den engelske teksten, målte Little John's lårben innpå én meter. Dere kan jo måle på dere selv og se hvor langt dere kommer! Jeg for min del måler 1 meter fra hoften og helt ned i skoa, så da så.

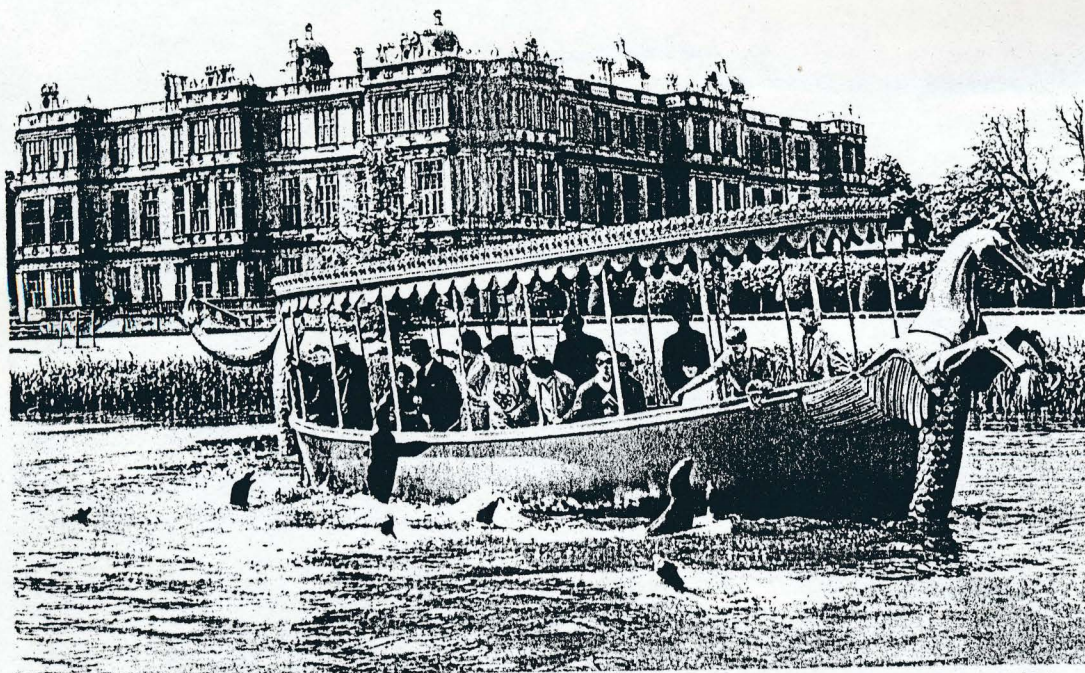
LONGLEAT.

England har så mangt å by på. Store herregårder av gigantisk art var det mange steder. At disse også er dyre i drift skal det ikke store fantasien for å finne ut. Det trengs jo en arbeidsstokk på nærmere hundre personer for å holde dette i gang på tomgang.

Mål på mål med landskap, tre etasjer med hus der det er rundt fem meter under taket. Peis i hvert rom. Kanskje 1000 m² i hver etasje. Jo, her ruller pundene. Ikke rart da kanskje at flere og flere av disse åpnes for turistene.

Marquisen den 6. av Bath, har kanskje gjort en genistrek der han som den første i England har åpnet et virkelig safari, med løver, tigre, elefanter, apekatter, flodhester, giraffer, små vimsete influensabasiller, osv, osv. Gående løse i naturen som i en eneste kjempestor Edens have, nesten. Det er gjerde mellom de som gjerne vil ha hverandre til lunsj, slik selskapelighet vil ikke de ansvarlige ha, da det koster for mye å importere nye dyr hele tiden.

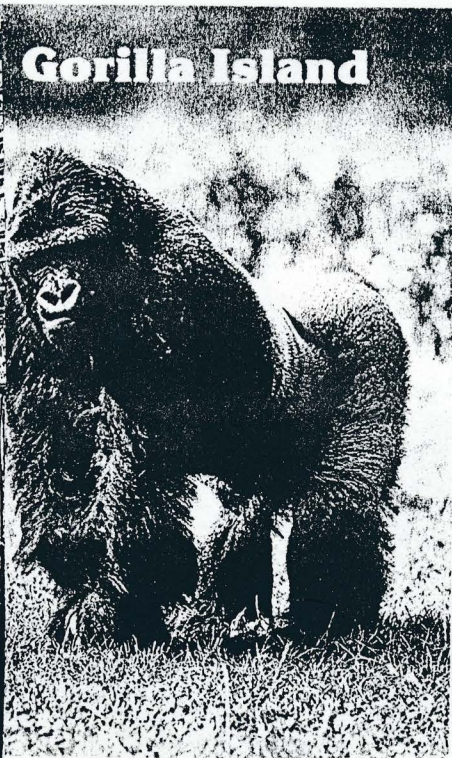
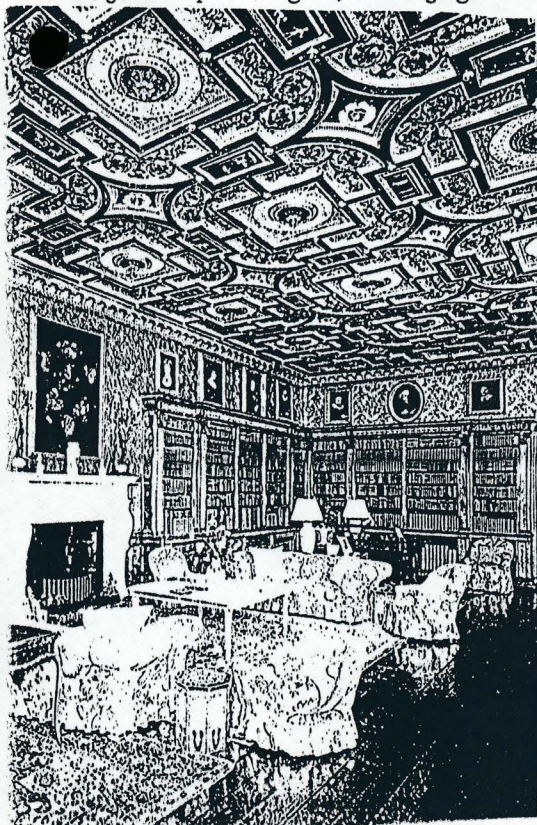

Safari on the Lake, Longleat Park, Warminster, Wiltshire, England.

Photo: E. Ludwig, John Hinde Studios.

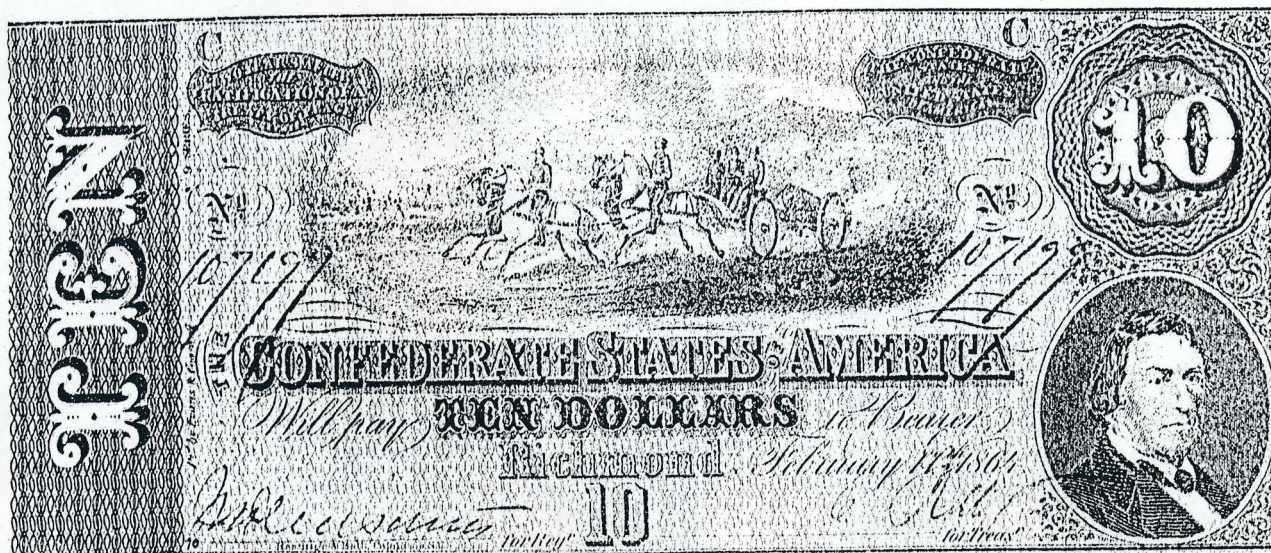
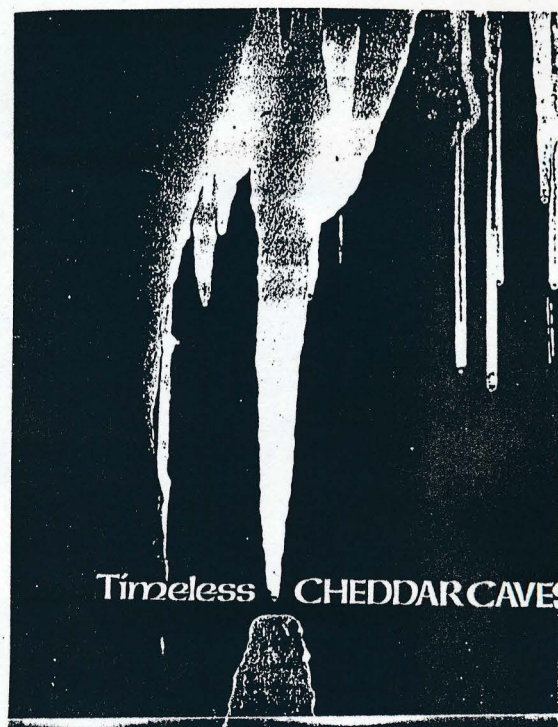
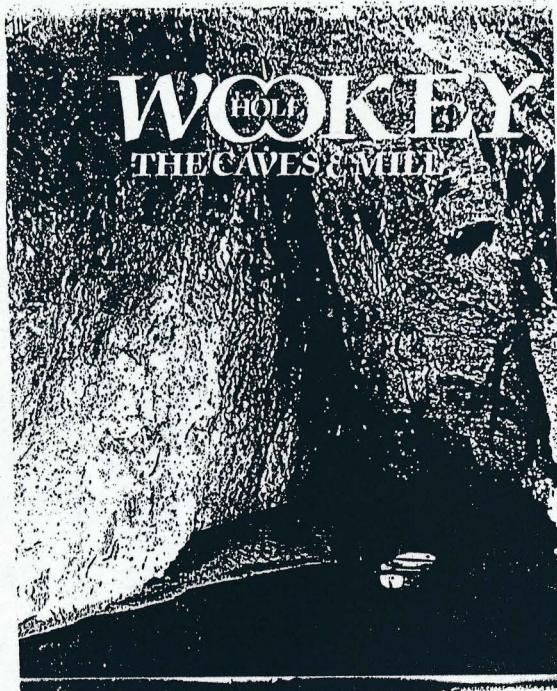
På denne siden vil dere se noen bilder fra dette komplekset, som imponerte oss voldsomt. Øverst ser vi selve huset fortgrafert fra safarisjøen, der selene lekte seg med turistene. Under ser vi fra det røde biblioteket, som var ett av flere bibliotek. Legg merke til taket som var meget lekkert utformet. Det var IKKE plastikk. Alle takene var et kunstverk i seg selv. Det siste bildet på siden sender vel heller tankene hen på Komitémøtene her hjemme på berget, men jeg kan forsikre at så ikke er tilfelle.

Halvdelen av dette enorme huset var til enhver tid til disposisjon for turisme. Dette for å redusere slitasjen tenker jeg. Med alle de tilbudene som var å finne på denne eiendommen; båttur, togtur, museum, science fictionTVserie-museum, hekk-labyrint, kiosker, restauranter og som sagt safarien i de enorme områdene, så tror jeg ikke at marquisen sulter i hjel med det første. Han bor forresten på eiendommen hele året og sitter ofte på utsiden av huset og signerer programmer og prater med turistene.

SPENNENDE HULER.

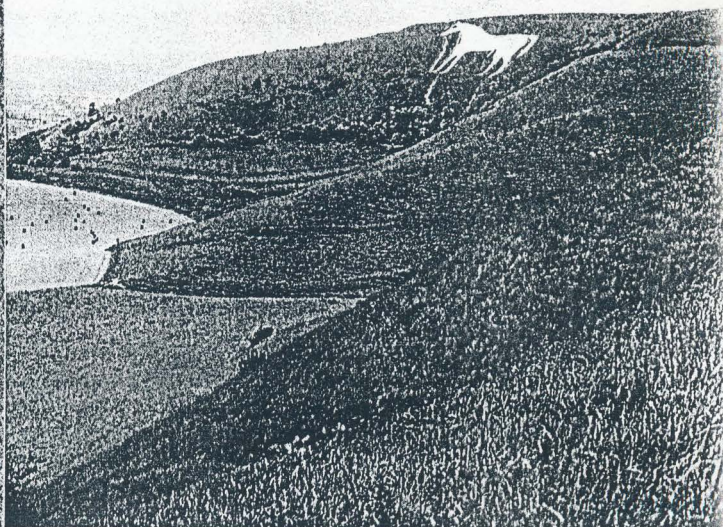
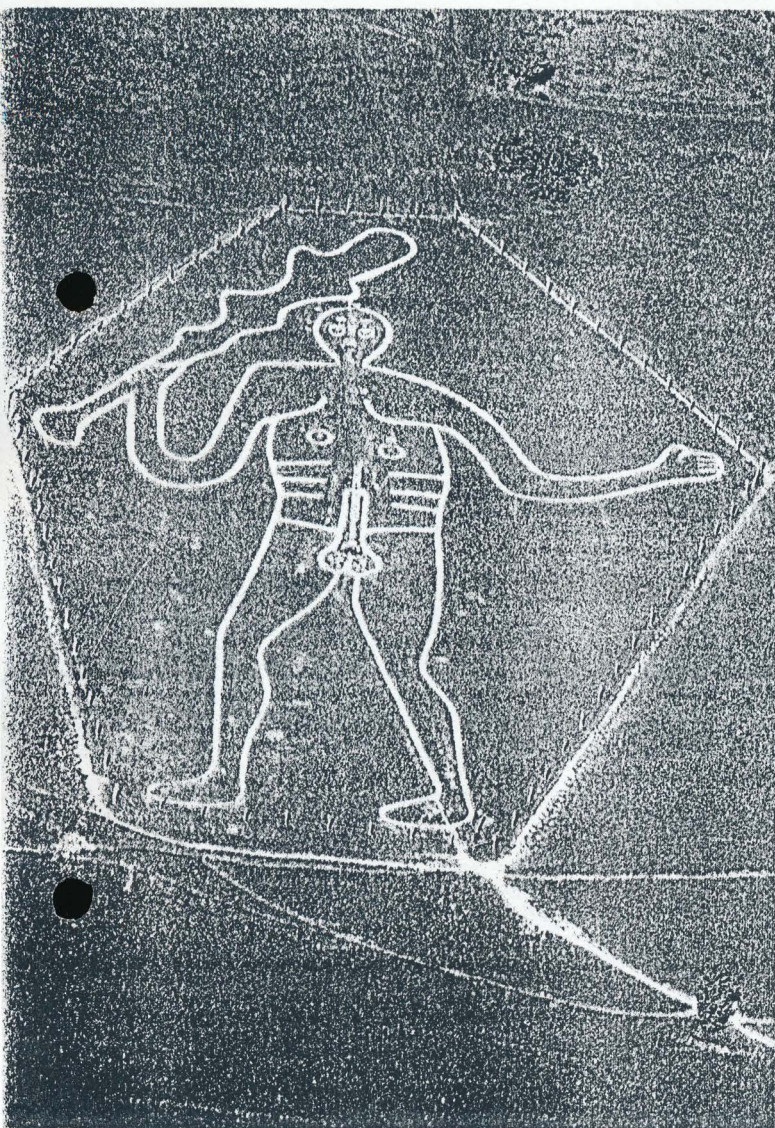
Huler er det også mange av i England. Hvem husker vel ikke fra guttedagene nervepirrende lesning fra Huckleberry Finn og Tom Sawyer's opplevelser. I Wells og Cheddar (dere vet der osten kommer fra), var det to fine eksempler på huler med og nesten uten vann. Fantastisk at naturen kan utforme slike enorme huler heit alene. De gikk kilometervis inn i fjellet, og jeg må innrømme at jeg helst ikke ville blitt gjenglemt der inne. Nok en uforglemmelig opplevelse.

Utenfor den ene hulen, den i Wells, var det også en mølle som laget papir på gammelt vis. Dere ser et eksempel på den pengeseddelen nederst på forrige side. Morsomt å se hvordan den prosessen foregikk.

HVIT HEST.

Samme dag dro vi også bortom en av disse hvite hestene, som også England er så kjent for. Jeg spanderer et par bilder på disse også, slik at dere får et inntrykk. Hemmeligheten bak disse er at grunnen er kalkholdig, mer enn kalkholdig, vil jeg si. Urinnbyggerne skrapet vekk overflategrasset slik at kalken dukket fram i dagen. Derved disse fine bildene, av hester og andre køllebærere.

Hesten som er avbildet her, den til høyre, er nærmere 30 meter lang. Den ligger, som der kan se i en bratt åsside, og da jeg, iført videokamera, skulle hoppe inn i øyet på den, satt jeg på rattata før jeg fikk sagt, hupp! Dette ble jo selvsagt en latterprøvelse av de store for de andre, det KUNNE jo vært alvorlig, enten for meg eller kameraet hvis vi hadde drattet utfor.

GLASTENBURY, KONG ARTHUR'S GRAV.

På vei tilbake fra hesten stakk vi en tur innom Kong Arthur's gravsted, ruinene av Glastonbury, en av Englands største katedraler. Disse som jo er fra den tid som England var katolsk. Henrik den 8. raket jo som kjent uklar med Paven pga. at denne la seg opp i at disse konene ofte ble et hode kortere. Som kjent satt jo hodene forholdsvisløst i disse tider. Resultatet ble at Henrik ble forbannet og startet en rivningskampanje i stor stil. Den ene etter den andre av disse enorme katedralene måtte bite i gresset.

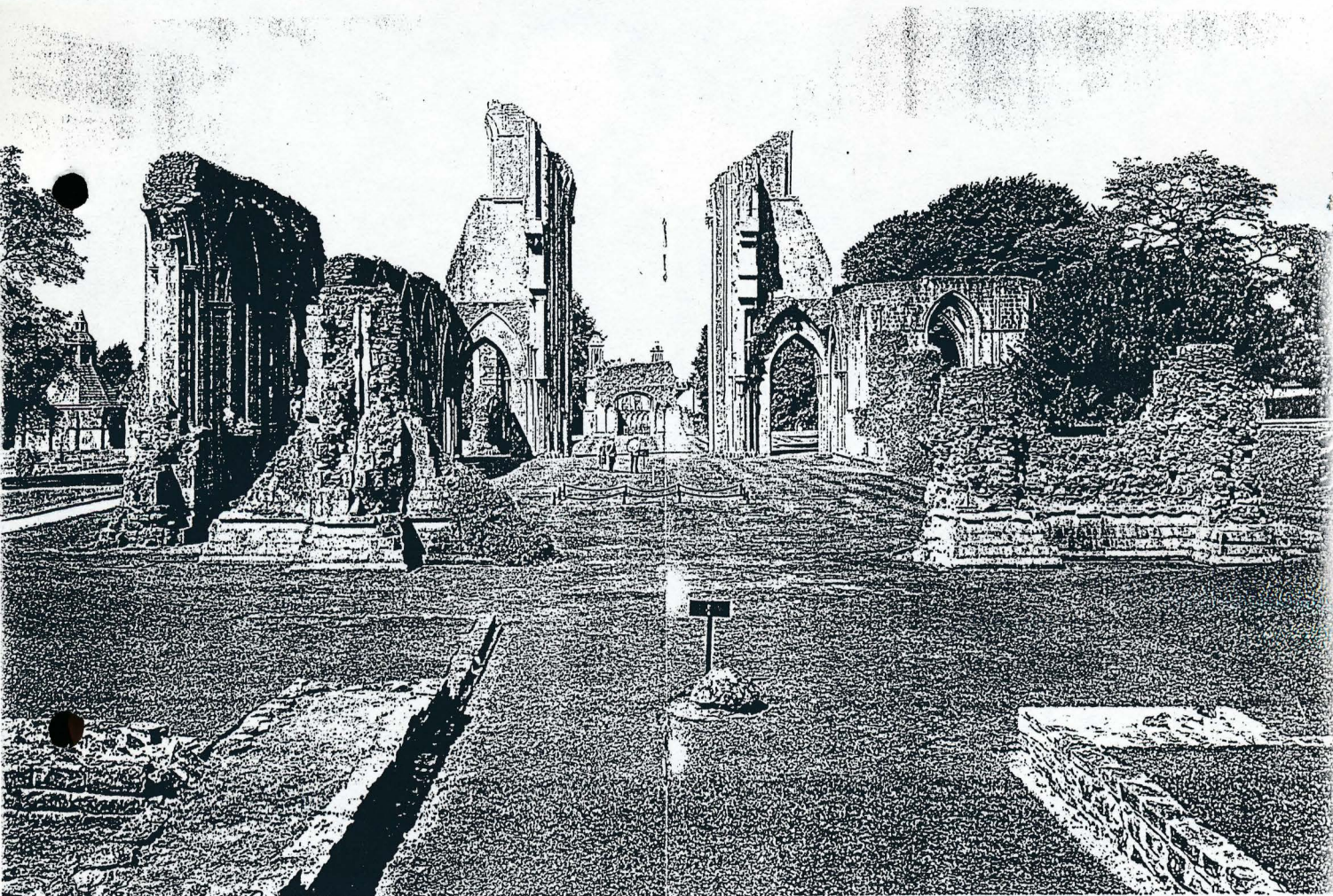
Men ruinene står der i dag som dystre minner om en fortid der folk gjerne viste all verden hvilket humør de var i.

Disse katedralene var så store at det var plass til opptil flere Nidarosdomer i hver av dem. Vi besøkte jo flere av disse som fremdeles er operative og det er jammen meg dimensjoner ute og går. En kunne med letthet arrangere friidrettsstevner innendørs.

Salisbury. Englands høyeste spir.

York Minister. Yorkshires største.

Chesterfield Church. Kirken med det vridde tårnet, som etter hvert ble en turistattraksjon. Nå kjemper de som desperate for å få tårnet til å holde seg vridd. Det var rett fra starten, men siden engelskmenn ikke har det store draget på dette med å arbeide i tre, så skar det seg etter første regnskyll. Det ser jo helt skrudd ut.

The abbey church looking west. The eastern part was completed before Christmas 1213, when the monks took possession. The nave and the west end seen in the distance were added before 1250.

Her ser vi restene av Glastenbury. I samme komplekset fant vi også et 2000 år gammelt tre. Et Kristtornetre. Det påstås at det onkelen til Jesus som plantet det under et besøk her for snaue totusen år siden.

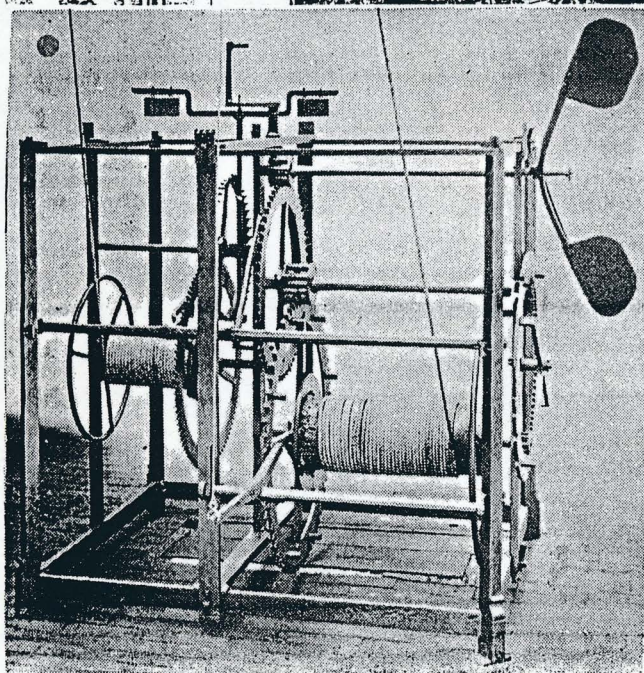
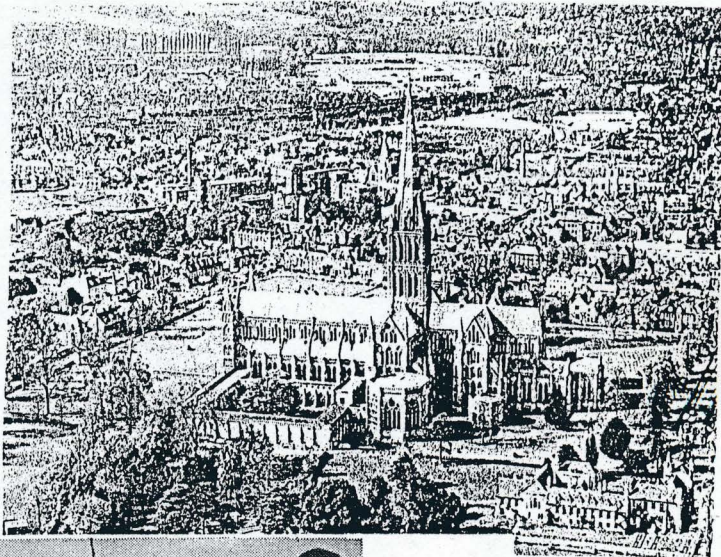
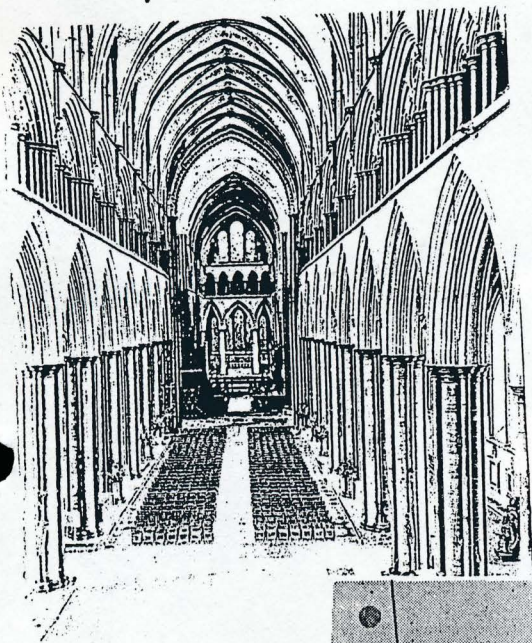
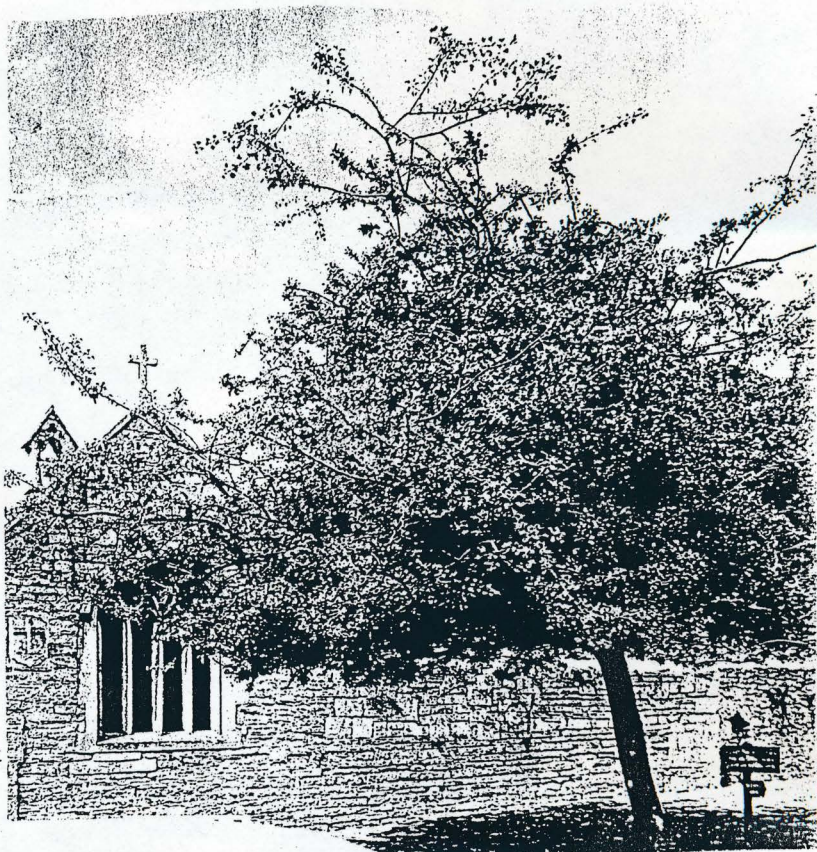
Philip fortalte historien, stående under treet mens jeg filmet på video.

Folk holdt seg på behørig avstand i den tro at det dreide seg om et fjernsynsoptak. Godt at folk har respekt for autoritetene.

Litt virket det som om alderen tynget, all den tid treet var utstyrt med et ~~par~~ krykker.

Et bilde av dette finnes på neste side, så kan dere jo bedømme selv om denne onkelen virkelig har stukket en pinne i jorden den gangen som har blitt til dette treet.

La meg i samme åndedrag
få ta med litt om kirken med
det høye spiret også.
Den var jo temmelig enorm inni.
Noe neste bilde vil vise.
For ordens skyld; det er stoler
som skimtes nede på gulvet.
Det andre bildet viser
selve katedralen med omgivelser.
Den ruver jo ganske godt i
terrenget som dere ser.
Inne i denne katedralen finnes
også verdens eldste
nålevende klokke.
Den var laget i eller før
året 1386. Og virker som sagt
fremdeles.
Den har tikket, står det å lese
i skriften, mer enn 500
millioner ganger, hvilket sier
endel om håndverket
på den tiden, ikke dårlig.
Lenger ned på siden ser dere et
bilde av den også.

Mens vi fremdeles oppholder oss der nede i sør; vi bodde hos en østerisk dame (nesten like stor som en katedral), som leide ut rom i Warminster, vil jeg også få nevne en meget spesiell by ved navn Bath. Også med tilnavnet The Roman City. Her har veldig mye av den romerske stilen holdt seg opp til våre dager. Store deler av England var jo under romersk styring rundt år null. Den muren som deler England i to oppe ved den skotske grensen, er reist av romerne for å holde disse gale skottene ute. Men de hadde noe i Bath som man regner med romerne visste om allerede før de kom til landet, nemlig varme kilder.

THE ROMAN BATHS & MUSEUM

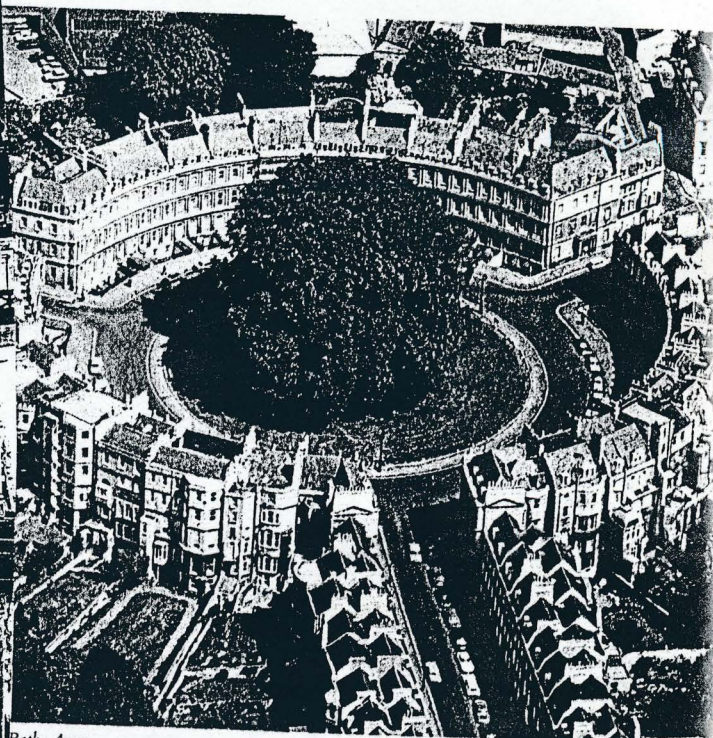
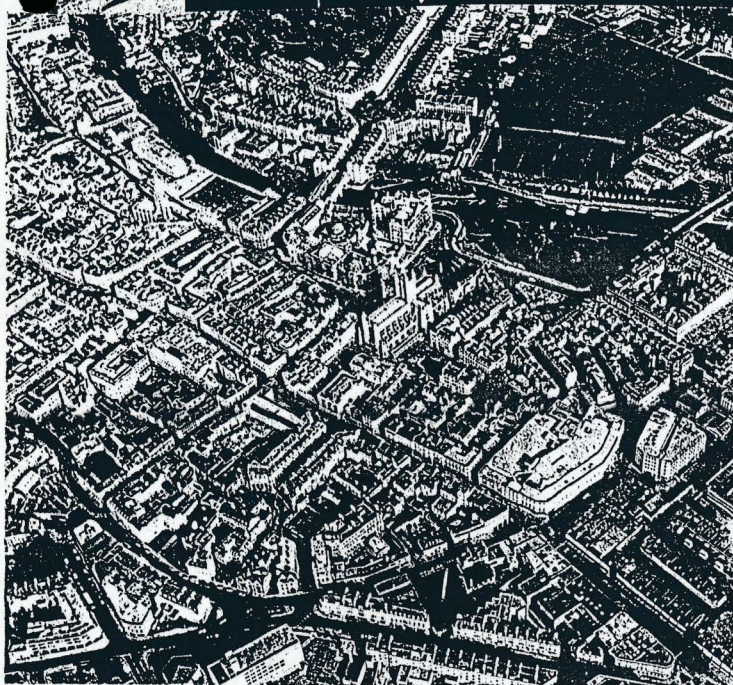
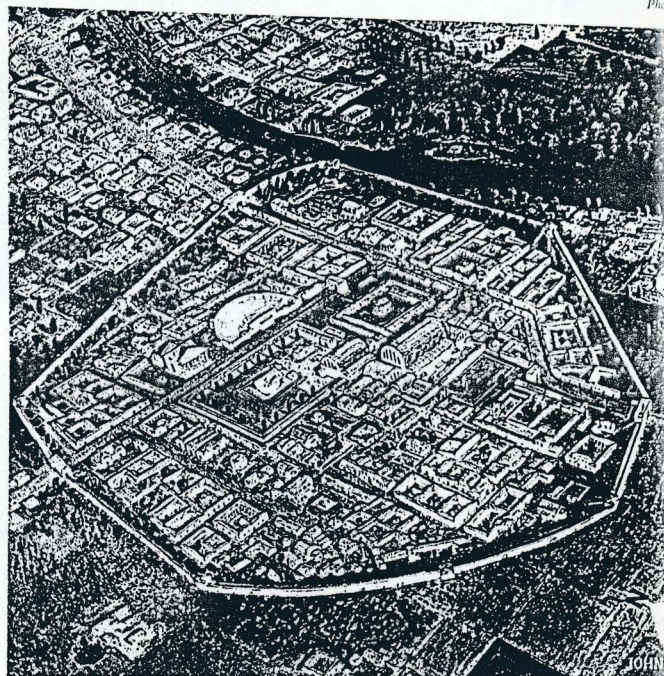

Photo 3

Bath today seen from the south-west.

Reconstruction of the Roman city

Som dere ser så bærer byen unektelig preg av romertiden. Til og med de romerske badene var inntakt, og varme. Dampen steg opp av det grønne vannet som holdt mer enn kroppstemperert vann. Deilig. Slik at en fikk lyst til å ta seg et bad.

WELL-DRESSING.

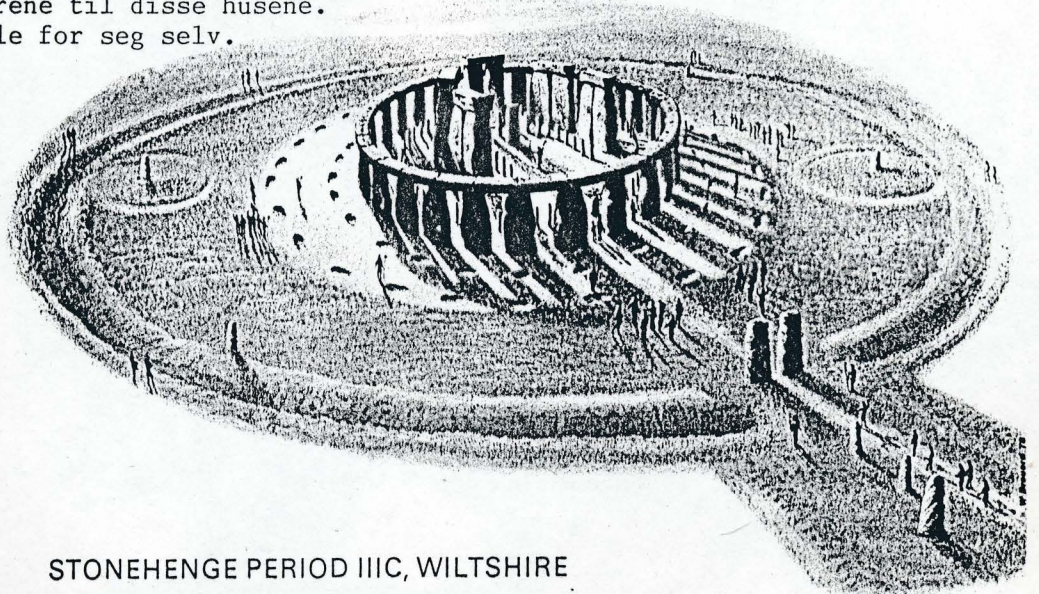
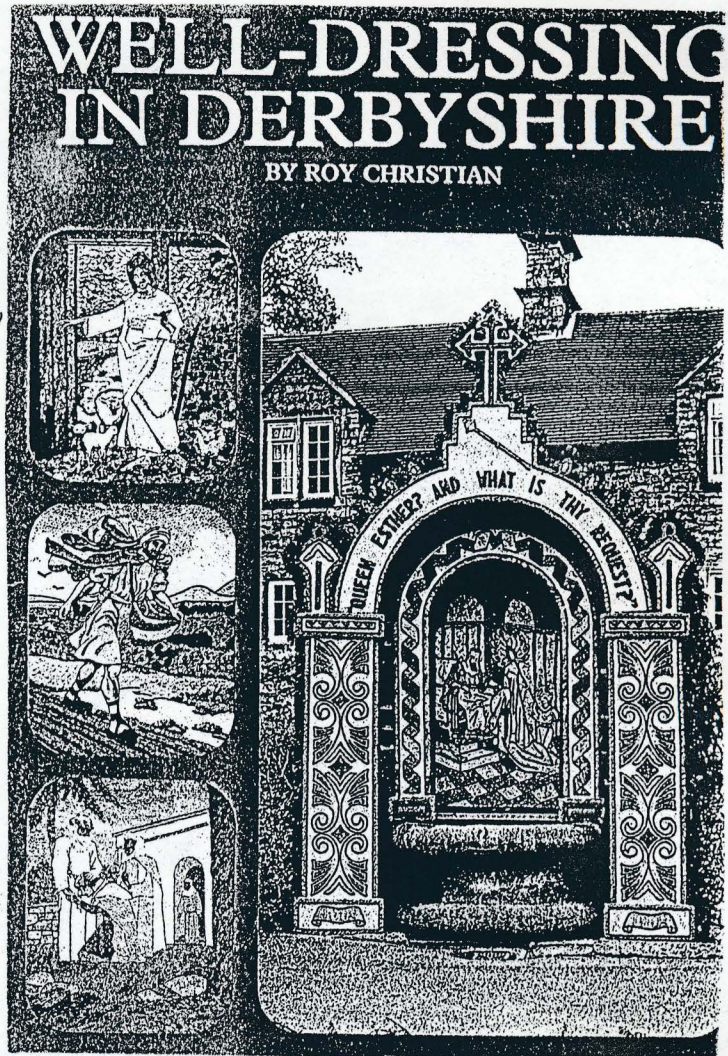
Bildet dere ser til høyre her: er hentet fra turen vi gjorde til Derbyshire tidligere. Her var det populært å pynte brønnene i området på denne måten en gang i året. Legg merke til de fine tegningene, de er laget av blomster alle sammen! Alle fargene som dere ikke ser er ganske fantastiske, det kan jeg love. Ta dere en tur innom en slik brønnlandsby neste gang dere er i Derbyshire.

STONEHENGE & AVEBURY.

Som sagt så var vi også innom gode gamle Stonehenge på vår vei i det sørlige England. De fleste kjenner vel til disse steinene, så dem viser jeg kun noen bilder fra. Interessant kanskje, bildet av hvordan det kan ha sett ut en gang. Avebury derimot er det kanskje endel av dere som ikke har hørt om før.

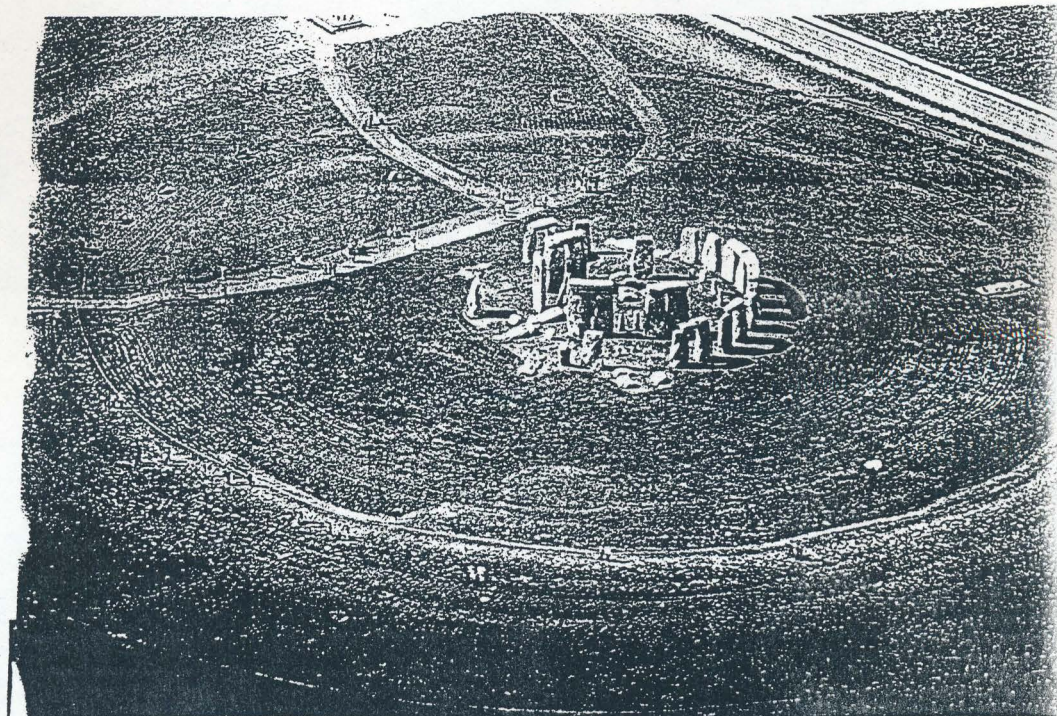
Det er som dere ser av bildene en gigantisk sirkel, eller sirkeler er kanskje et bedre uttrykk. Her er det også med et bilde av hvordan det en gang har vært. Og det viser tydelig opptil flere sirkler. Disse steinene er opptil tre-fire meter høye. Imponerende blir vel et slitt uttrykk etter hvert, men hva skal en si.

Betegnende nok har det grodd opp en hel landsby inne i disse sirkelene etter hvert, og jeg tar nok ikke mye feil når jeg tipper at det ligger endel av disse steinene i grunnmurene til disse husene. Jeg lar bildene tale for seg selv.

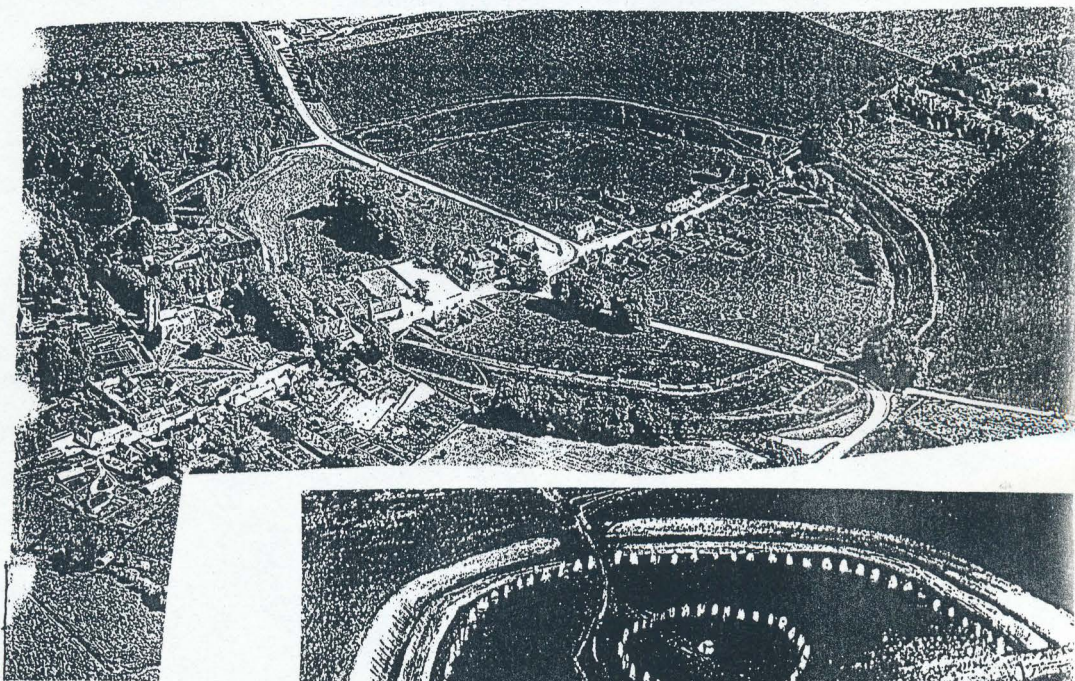

STONEHENGE PERIOD IIIC, WILTSHIRE

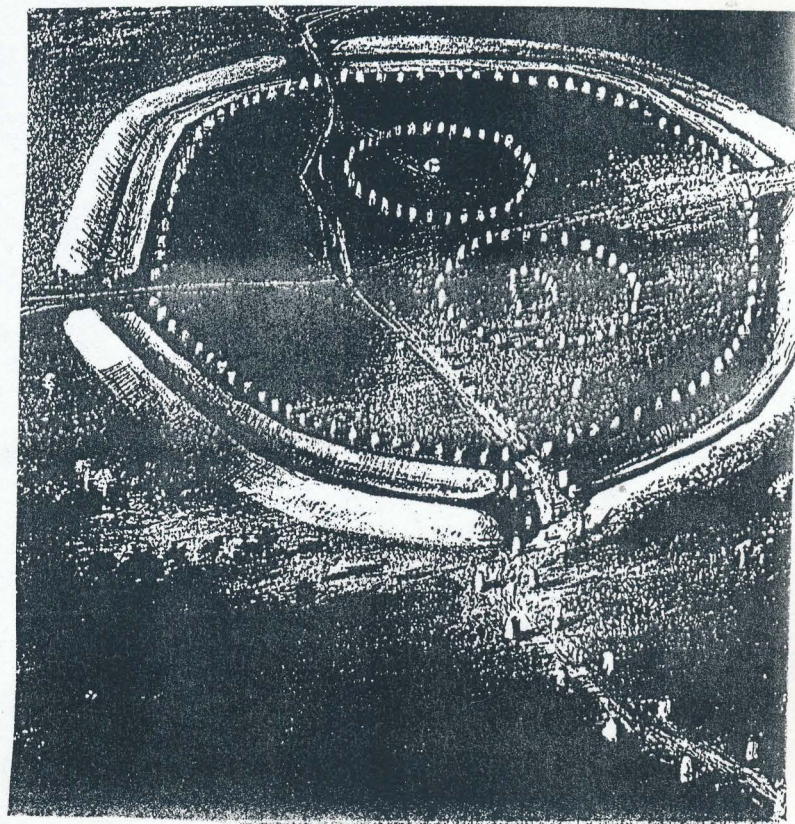
Stonehenge from the east, as it might have appeared in the final phase of its construction, about 1550 BC

THIS PAGE: This aerial view from the south shows central stones surrounded by the earlier bank and ditch. The white dots within the bank mark the positions of the excavated Aubrey Holes.

FACING PAGE: Here Avebury is seen in a bird's-eye view from the south-west. The roads still pass through the entrances of the prehistoric earthwork which surrounds part of the village.

Vi får komme oss videre. Steiner er jo som kjent ikke alt her i verden.

BLACKPOOL.

Vi er på vei igjen, nå er det Blackpool som har gjort seg fortjent til et besøk. Der, i Blackpool, står det et eksempel på at engelskmenn ikke vil være noe dårligere enn franskmenn. For hva har vel franskmenn? Jo, de har Eifeltårn! Hvorfor skal ikke vi ha det så en engelskmann bosatt i Blackpool engang i begynnelsen av 1890 årene. Og, som sagt så gjort, i 1894 sto det ferdig, et tårn som den dag i dag måler 158 meter over bakken. Og det har det da også gjort siden dengang

Fra toppen her er det fantastisk utsikt over det panneflate Blackpool, og ikke minst "the golden mile" den gyldne 1,7 km. for å si det på norsk. Her er det spillekasinoer, souvenirbutikker, godtebutikker, lett-på-tråden-butikker? osv, osv. På den ene siden, mens vi hadde sand så langt øyet rakk, på den andre siden, den ut mot Irskesjøen. Her var det tre kjente pirer som strakk seg ut fra land, inneholdende alt fra Tivoli, 180° amerikansk kino, butikker, underholdning, med og uten klær, og andre former for forlystelse. Av bildet til høyre ser vi et eksempel på hvilke fristelser vi ble overlesset med i denne byen. Det var sannelig ikke lett å holde seg i buksene, så å si.

Når en ser bort fra de populære "rocks", disse sukkertøystengene som Blackpool er så kjent for, så må jeg si at byen, hvertfall "the golden mile" minnet meg meget om Las Vegas, spillekasinoskapsens høyborg.

På selve stranden foregikk det all verdens slags aktiviteter om dagen. Alt fra solbading, drageflyvning, eselturer, spåkoner, stasjonære og mobile kramkarer, osv,. Om natten derimot foregikk det ikke så overvettes. Da har nemlig vannet krabbet fra godt utenfor pirene, til helt opp til gatenivå, det er noen meter.

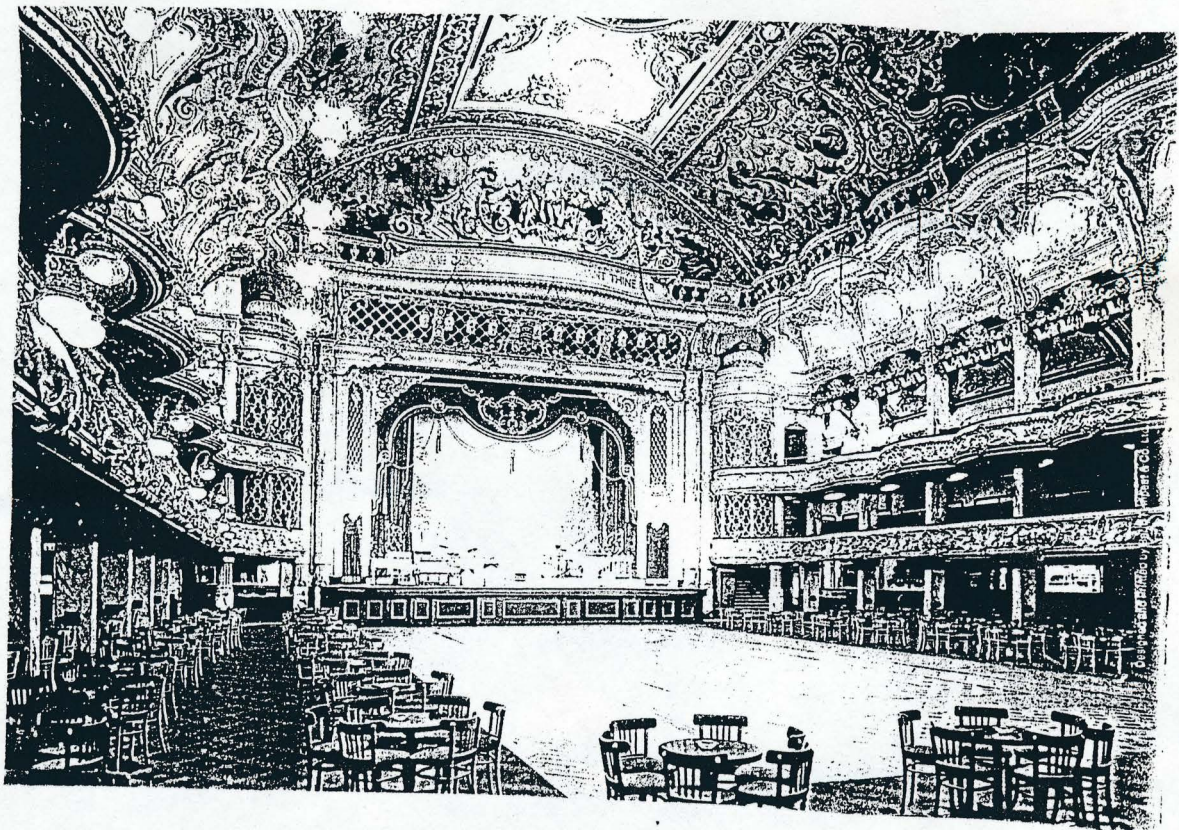
TO-ETASJERS TRIKK.

Mellom stranden og butikkene fantes det også noe interessant. Her var det trikkespor.

Nå er jo ikke det så merkelig i seg selv, kan dere si. Men når det hele dagen vandret trikker med TO etasjer fram og tilbake uten stopp, ja kvelden og natten også selvfølgelig, ja, da titter en straks to ganger, og kanskje tar en tur i tillegg. En trikk som var formet som en åpen båt ble også registrert med forundring.

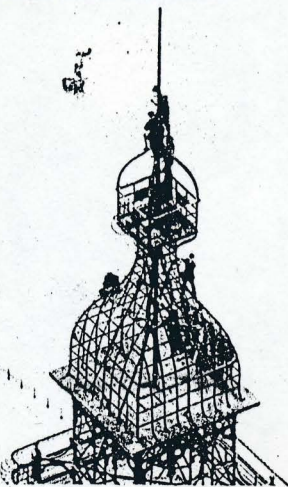
FANTASIVERDEN.

Tilbake til tårnet, som ikke bare var tårn. Det var akvarium, en fantasiverden å gå seg bort i, et effekt rom, et skrekk kabinett, flere mat og spise-steder, lekerom for barna og et ballroom som var helt fantastisk. Dette har vært brukt i utallige filmer opp gjennom årene, og jeg setter inn et bilde på neste side. Der vil dere også finne dette tårnet jeg har snakket om. Som er så inspirert av Eifeltårnet. Videre vil dere se et bevis på at vi var så dristige å ta heisen helt til topps. Det var jo også trapper som tok oss ytterligere opp til toppen. Luftig var det.

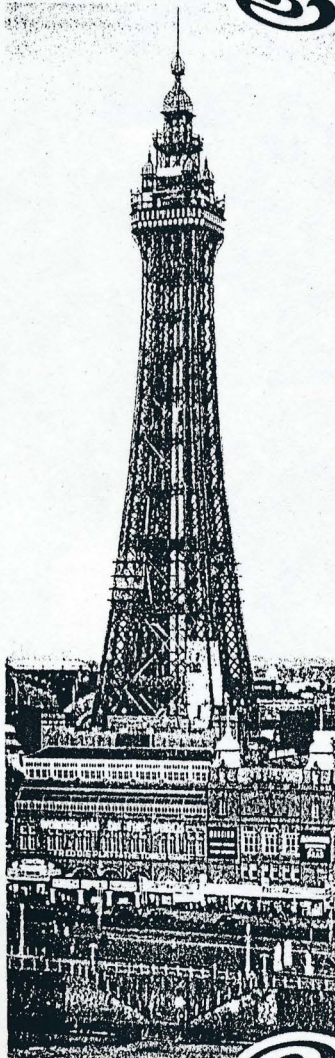
BLACKPOOL TOWER Facts

It is 518 feet 9 inches high to the top of the flag pole.
The architects were Maxwell & Tuke.
The engineer was R. J. G. Read.
The contractors were Heenan & Froude, with W. Bell and J. Wilcox responsible for building the Tower.
The foundations cost £3,000, the metal structure cost £42,000.
Each of the four legs of the Tower rests on a huge block of concrete 35 feet square and 12 feet thick. The blocks contain rolled steel joists which enable the weight of thousands of tons to be evenly distributed.
The Tower contains 2,493 tons of steel and 93 tons of cast iron.
The Tower building measures 280 feet x 170 feet. It contains more than five million bricks, 985 tons of steel and 250 tons of cast iron.

Above: It takes twenty men all their time to keep the Tower painted. Each coat takes 4 tons of red lead and 1 1/2 tons of red oxide paint and as soon as it is finished, it is time to start all over again!

Right: Visitors can ascend to 480 feet. The lift carries you to the top platform where millions of postcards have been posted in the postbox. Every card is franked 'Posted at the top of Blackpool Tower—height 518 feet'. It is possible to see the Lake District mountains and the Isle of Man from the top of the Tower.

Back cover picture: The Tower Ballroom.

BLACKPOOL TOWER

518' 9" Tower Top Lift Ride

This is to Certify
that ODD - GUNN & TUCKER on 21.7.27
was brave enough to
venture 518' 9" to the
top of Blackpool Tower
Signed B. Sadursky
(Lift Control Officer)

Så har vi lagt "Sunny Blackpool" bak oss. Solen var jo ikke akkurat påtrengende.

La meg få nevne at så godt som alle de illustrasjonene dere finner i denne ferieguiden er sterkt forminsket.

LEEDS OG BATLEY.

De stedene jeg har berørt minst hittil er jo der vi bodde.

Leeds som var nærmeste byen, er en middels stor by her i England, med et middels bra 2. divisjonslag i fotball, og et bra tilbud i varer, mht. klær, kvalitet og pris.

Jeg var jo her i fjor vår og holdt foredrag for YUFOS, mens de og Philip fremdeles var venner.

Nok om Leeds.

Batley er navnet på landsbyen rett utenfor Leeds, som også inneholder 106 Lady Ann Road hvor vi bodde.

Philip & Elaine, gift i tre år, har et lite rekkehus her for tiden, men regner med å kjøpe seg noe større etter hvert.

Koselig strøk med en stor andel innvandrere, hovedsakelig fra Pakistan.

Som så mange andre engelske byer og tettsteder er også området her preget av industri og dens forfall. Flere og flere arbeidsløse, mellom tre og fire millioner på landsbasis.

Skoler i provinsen legges ned. Jeg har selv sett de gjenspikrede vinduene på disse, de er ikke noe hyggelig syn. Ikke skal de brukes til andre formål heller, selv om det er stor boligmangel her. Underlige disposisjoner,

Maggie Thatcher ligger ikke godt an på politikertoppen her omkring.

Det er virkelig harde bud i dagens England, men om folk har jobb eller ikke, det synes ikke på dem, her er alle like åpne og hyggelige.

Prøv å glemme igjen 2 pence i vekslepenger på disken og de løper halve byen rundt etter deg, tro meg, jeg har erfart det flere ganger.

Her finnes telefonapparater i byer og tettsteder der det går an å ringe!

Senest i våres tok Tønsberg Teleområde ned fire publikumstelefoner på selve telehuset, for godt!, på grunn av gjentatt hververk uke etter uke, måned etter måned. Hvorfor er mentaliteten så forskjellig?

Kan det ha noe med oppdragelsen å gjøre?

Jeg HAR til gode å treffe en uoppdragen eller uhøflig engelskmann, ung eller gammel.

Jeg skal ikke trekke sammenligninger med Mor Norge.

Vel, det var den lille moralske pekefingeren, og den får greie seg.

ENDEN.

Reisen gikk tilslutt mot sin ende, og det gjør da også denne reiseberetningen.

La meg få gratulere de av dere som har slitt dere gjennom hele denne boken. Den eneste belønningen dere får er en liten bit av den opplevelsen vi fikk, om jeg er god nok til å formidle.

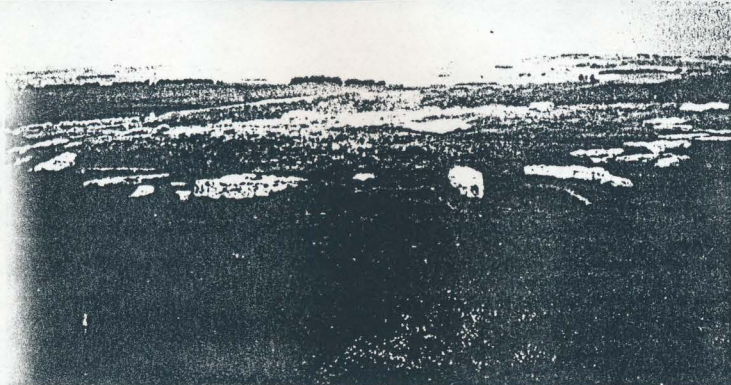
Det har vært en fantastisk opplevelse. Fra vår moderne verden i UFOenes tegn i London, tilbake til romernes og vikingenes storhetstid og ennå lenger, til steinsirklenes byggherrer.

Håper dere har fått fatt i nysjerrigheten og at dere kanskje har blitt fristet til å ta dere en tur dit selv?

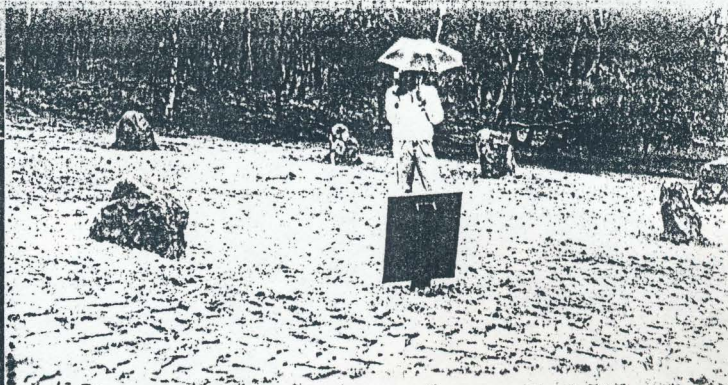
Over og ut for denne gang. Hilsen en sliten og samtidig uthvilt turist som har besøkt en øy, som er mindre enn Norge, men som har så enormt mye å gi, av både mennesker (50 mill.) og historie.

Motorvei M-62 23.7-87 På vei til flyet.

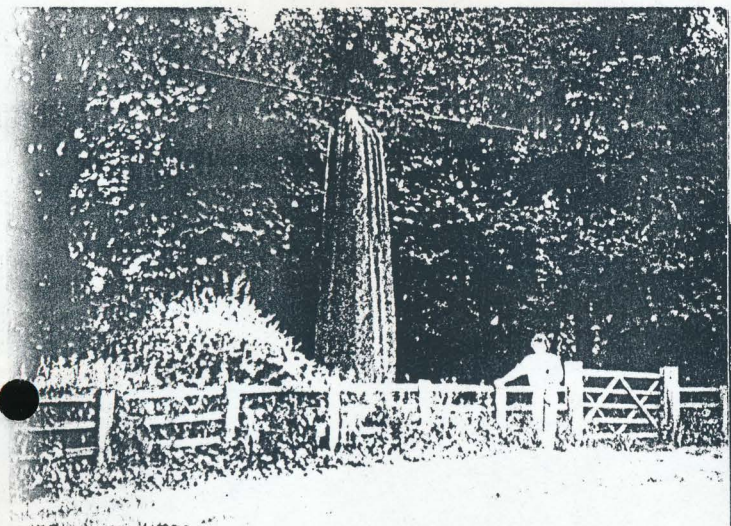
La meg få si at det var forholdsvis kaldt i England, så vi dro hjemover godt kledd, med skinnjakker og det hele, for å møte varmeveggen på Fornebu, 27° i skyggen, og Norges varmeste dag, det var overgang, det. Synd det bare varte en dag, for oss

Steinsirkel. Arbor Low. Derbyshire ↑

Steinsirkel Nine Ladies Derbyshire

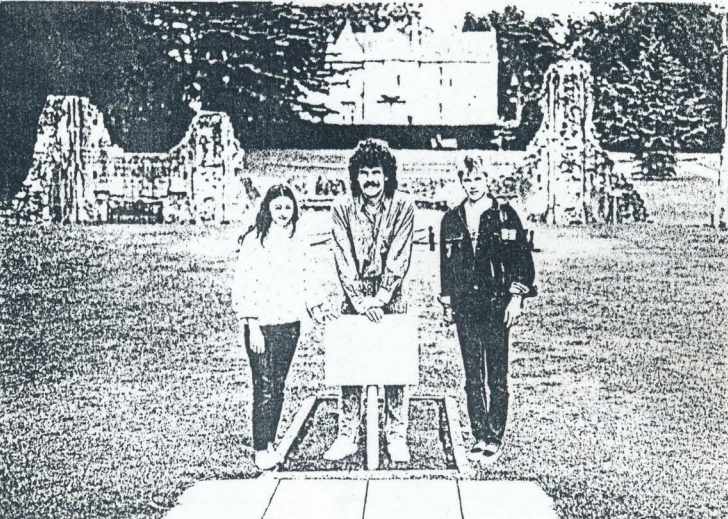
Devils Arrow Yorkshire ↑
Stonehenge Syd England. ↓

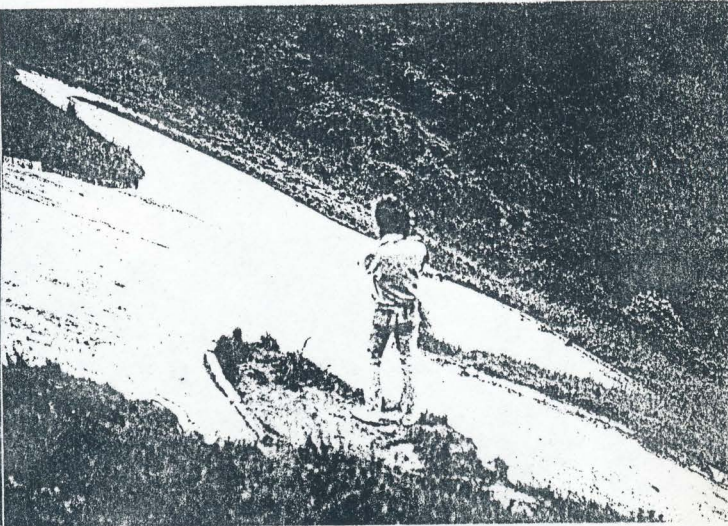
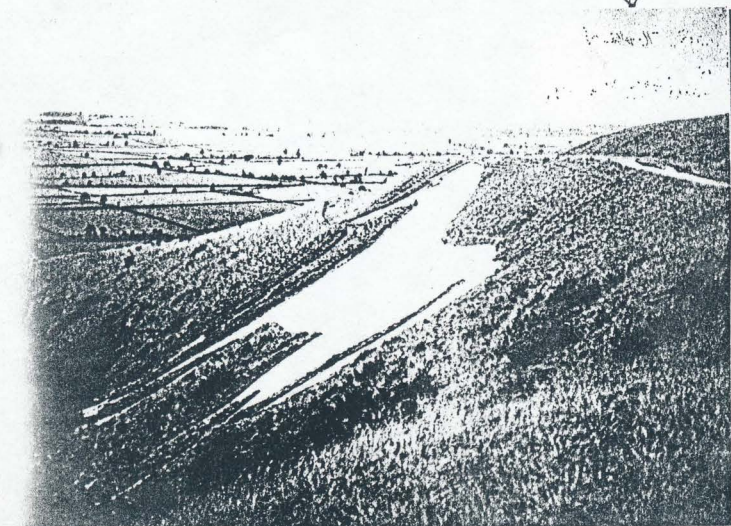
Steinsirkel Avebury Syd England ↑
Kong Arthurs grav. ↓

Hvit hest i Westbury. ↓

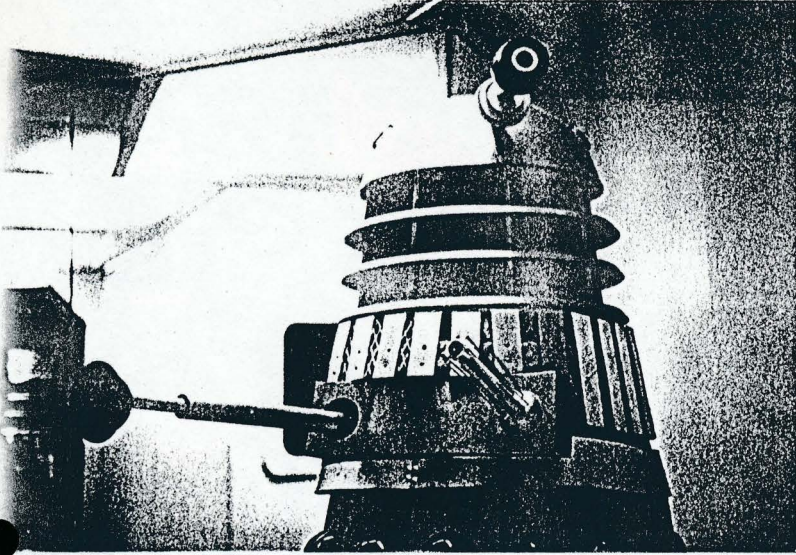

Meg-selv i øyet på hesten. ↓

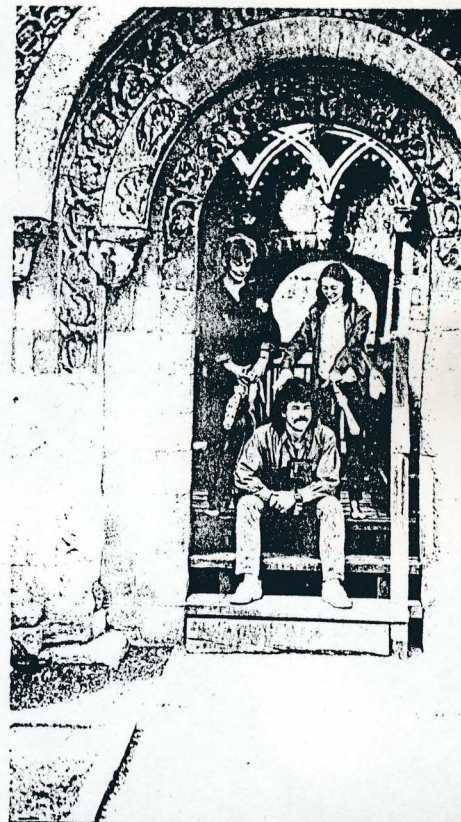

Merk, skitten buksebak etter fall.

"Dr. Who" Science Fiction museum Longleat,

Glastonbury

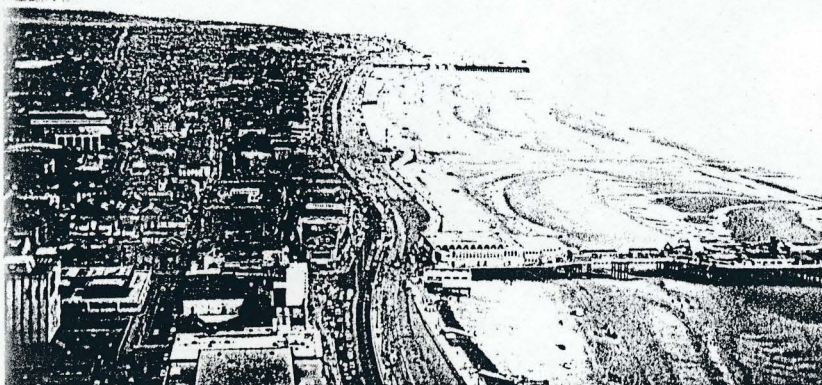
Kjerubene i
Salisbury Cathedral ↓

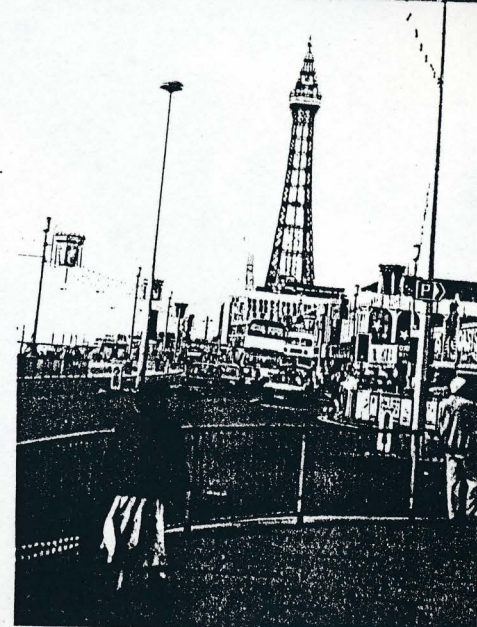
Little John's
grav. →
Derbyshire

Utsikt fra tårnet i Blackpool.

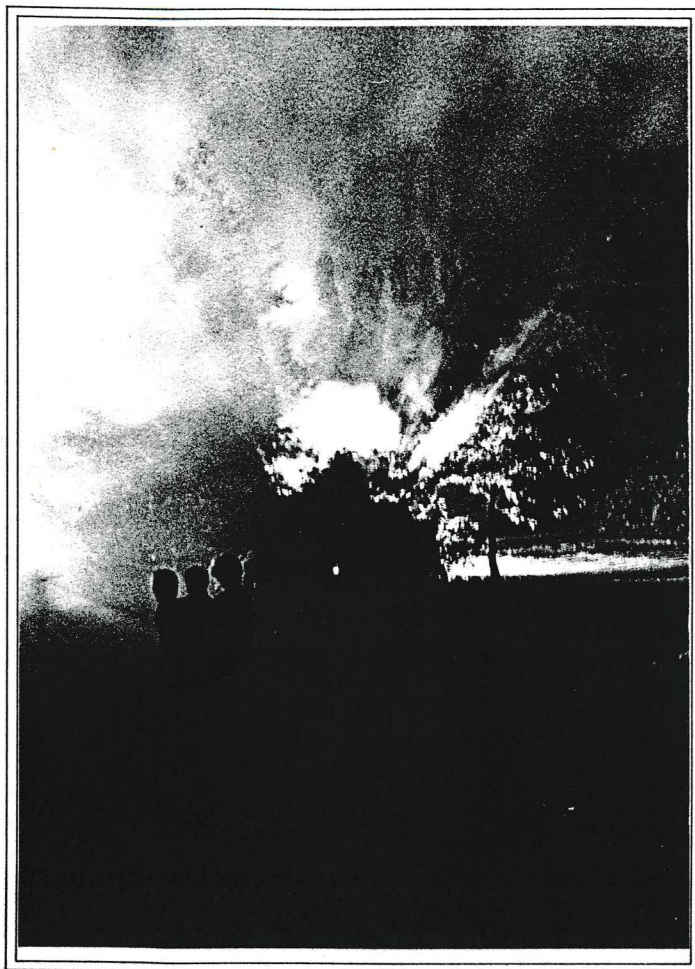
Tårnet
i
Blackpool

CONGRESS 87

10-12 JULY 1987

The 4th International UFO Congress

PHOTOGRAPH: ANNE SPENCER

CONGRESS 87

10-12 JULY 1987

The 4th International UFO Congress

Page 1
Congress 87 secretariat:
c/o 16, Southway
Burgess Hill

Sussex

RH15 9ST

Congress organisers:

EYECATCHERS AUDIO-VISUAL

Issued by Robert S. Digby

on behalf of the joint sponsors

PROGRAMME - SUBJECT TO CHANGE - WITHOUT NOTICE

FRIDAY

9.30 - 10.30 ARRIVE
10.30 - 11.00 OFFICIAL OPENING
11.00 - 11.30 COFFEE
11.30 - 12.30 PHIL MANTLE (UK) - UFOs IN YORKSHIRE
12.30 - 2.00 LUNCH
2.00 - 3.00 JENNY RANGLES (UK) - UFOs CAN SERIOUSLY DAMAGE YOUR HEALTH
3.00 - 3.30 TEA
3.30 - 4.30 BERTIL KUHLEMANN (SWEDEN) - UFOs EXIST!
4.30 - 5.30 HANS VAN KAMPEN (NETHERLANDS) - UFOs IN THE NETHERLANDS
5.30 - 5.45 BREAK
5.45 - 6.45 STEUART CAMPBELL (UK) - MIRAGES EXPLAIN UFO REPORTS
6.45 - 7.00 CLOSE FOR DINNER
7.00 - 9.00 GALA DINNER (TICKET HOLDERS ONLY)

SATURDAY

10.00 - 11.00 PROF ALLEN TOUGH (CANADA) - ETH CURRENT STATUS/ NEXT STEPS
11.00 - 11.30 COFFEE
11.30 - 12.30 ROY DUTTON (UK) - TO CREATE A NETWORK OF UFO OBSERVATORIES
12.30 - 2.00 LUNCH
2.00 - 3.00 H HARRIS/M SACKS (UK) - RENDLESHAM FOREST, NEW EVIDENCE
3.00 - 3.30 TEA
3.30 - 4.30 WALT ANDRUS (USA) - CASH LANDRUM AFFAIR
4.30 - 6.00 ODD GUNNAR RØED/E STRAND (NORWAY) - HESSDALEN UPDATE
6.00 - 7.30 BREAK
7.30 - 9.00 FILM: UFOs ARE REAL (TICKET HOLDERS ONLY)

SUNDAY

10.00 - 10.40 KEN PHILLIPS (UK) FOR DR KEUL (AUSTRIA) - THE UFO - AN UNIDENTIFIED FORM OF CREATIVITY
10.40 - 11.00 WASHINGTON CONFERENCE NEWS H. Gary Evans
11.00 - 11.30 COFFEE
11.30 - 12.30 DR WILLY SMITH (USA) - UNICAT, COMPUTER CATALOGUE
12.30 - 2.00 LUNCH
2.00 - 3.00 PAUL DEVEREUX (UK) - EARTHLIGHTS - THE GEOPHYSICAL OPTION
3.00 - 3.30 TEA
3.30 - 4.30 M. VERGA (ITALY) - (TITLE TO BE ANNOUNCED) curada Malanga Italia
4.30 - 5.30 DISCUSSION/QUESTION TIME ON MEDIA RELATIONS/CODE OF PRACTICE
5.30 - 6.00 OFFICIAL CLOSE OF CONGRESS

Galileo's 4 regler
for UFO.
20. min.
+ Walt Andrews
30 min. Brief on
an info. discussion

DIRECTOR'S WELCOMING MESSAGE - AND WHO OR WHAT IS CONGRESS 87?

Welcome to Congress 87 ! I would like to take this opportunity to welcome everybody to what I am sure is going to be a memorable event.

It has been four years since the last International Congress and a lot has happened since then. Significantly, it is the fortieth anniversary of the famous Kenneth Arnold sighting on the 24th June 1947. It is a good time to take stock and review what we have learned over the forty years of the modern 'Flying Saucer' era.

I would like to thank everyone who has supported Congress 87, from those who have travelled long distances to be here, to those who have provided financial support to enable the project to come about.

Congress 87 was set up as an organisation specifically to run this International Congress. A number of sponsoring individuals and organisations provided funds to resource the work involved in making the event happen.

Quite simply, the cost and complexity of organising such an event has become too great for a single organisation with other objectives to fulfill, to bear alone. This way, the financial risk is spread and there is the benefit of a dedicated body solely concerned with Congress matters on a non-partisan basis.

I feel that the importance of coming together and communicating in the International market place cannot be over-emphasised. It is an exciting opportunity to learn from one another as to what has been taking place within the UFO subject matter. There is also the where, why, how, who and when - Kipling's six wise men were never busier than in this subject !

In putting together the programme, difficult decisions have had to be taken with respect to content. I hope there is something for everybody but I would appeal for tolerance if you do not necessarily agree with views that are expressed. I think there is a duty on all of us to consider all possibilities, not just those that make us feel 'comfortable'.

Inevitably, I must apologise to those who have offered papers but have not been included in the programme. If funds had permitted I am sure I could have filled a full week with interesting material. It has to be understood that there are many operational restraints.

Lastly, please enjoy the event - it is not meant to be joyless and totally serious and do take every opportunity to talk to other delegates, especially those who travelled a long way to be here.

If the event is a success - who knows, we may run another !

ROBERT S. DIGBY CONGRESS DIRECTOR

Abstract of the paper: 'UFO'S. YORKSHIRE VIEWPOINT'

The county of Yorkshire has many things, from industry to beautiful scenery, from military establishments to ancient stone circles. In short, Yorkshire has a bit of everything.

One thing that Yorkshire also has, and has had for quite some time, is the reported sightings of unidentified flying objects. For at least ten years now, and probably for a lot longer, an above average number of UFO incidents have been regularly reported to various UFO organisations in the region.

In certain areas in Yorkshire a great variety of incidents have been reported, and it is quite clear to the researchers in the area that something quite unique has been happening. From simple balls of light to the alleged landing of solid nuts-and-bolts vehicles complete with occupants, Yorkshire has seen it all.

Photographic evidence has also emanated from the area, some fakes, some misidentifications, some simply perplexing, and some quite unidentified. To inform everyone present about the happenings in Yorkshire would take far longer than the one hour allocated to me, but I hope that I can give an overall view of some of the most perplexing incidents from Yorkshire and show some, if not all of the photographic evidence that has been acquired.

Whatever happens, I am sure that by the end of my paper, I will leave everyone in no doubt that as far as UFO's are concerned, Yorkshire is the place to be.

Biographical notes

Age: 29, Occupation: Plate Preparer in the printing industry.

Phil was born in the mining village of East Ardsley, which lies just outside the city of Wakefield in West Yorkshire, educated at the local comprehensive school where he left at the age of sixteen. After a variety of jobs, and after working on the continent for a while, he joined his present company in 1979 where he also acts as a shop steward for the workforce of 170 people.

His interest in ufology started quite by accident. He had always been interested in the space programme and astronomy, and even today remains a member of the British Astronomical Association. A friend loaned a book on space when he was eighteen, it had a chapter on the subject of UFO's. Having read about Warminster in Wiltshire, and the strange UFO activity that had been reported there, Phil and a friend decided to take a look for themselves. Several weeks later, while standing on Cradle Hill in Warminster one night, they saw what they believed to be a UFO. Since then, they learned that it was probably a satellite, but it was enough to spark an interest. Shortly afterwards, Phil joined BUFORA. After a short spell with BUFORA, joined CONTACT INTERNATIONAL. After CONTACT he joined the YORKSHIRE UFO SOCIETY and stayed for over six years. As part of YUFOS he became one of their investigators, and then as YUFOS grew he sat on the YUFOS Executive Committee for 5 years. He also became the YUFOS Overseas Liaison Officer and YUFOS membership secretary. In 1985 he became the first ever YUFOS investigator of the year.

In 1986 he became the Mutual UFO Network's Representative for England, a position which he still holds today. In April 1987 he left YUFOS to join the Yorkshire UFO Network (YUFON) which is a small team of researchers with a wide range of experience whose aims and objectives fit well with his own ideas. YUFON is a private research team and is not a membership organisation. He will be representing the YORKSHIRE UFO NETWORK at the FOURTH INTERNATIONAL UFO CONGRESS in July, 1987.

Abstract of the paper: 'UFOs CAN SERIOUSLY DAMAGE YOUR HEALTH'

This paper provides the government health warning for close encounter witnesses which the government refuses to give.

By way of case histories a pattern of medical (or physiological) effects can be built up. A level of quite surprising consistency emerges and leads to ideas for the actual energy associated with UFOs that might be responsible. Can we explain what is going on purely in terms of UAP (or natural unidentified atmospheric phenomena)? Or do cases such as car-stops offer clues to more exotic and conventional UFOs being involved in at least some cases?

The problems of medical exploration of cases is then open to review. What has been done? What has not been done? What are the difficulties involved in comprehensive study of close encounter witnesses?

The second half of the paper examines what we know about medical effects, looking at previous work in statistically surveying these phenomena. For this presentation of an entirely new statistical analysis of 3052 British cases between 1947 and 1987 has been made. This allows very specific new data on the incidence of cases with physiological effect, the types of phenomena most commonly reported, the category of cases in which physiological effects are reported, plus more interesting and oblique information - such as the types of witnesses involved, the duration of the effects and the correlation with landings, occupants and CE 4 (alien contact) cases.

A special look at the problems created by CE 4 cases leads into a closing discussion of five primary needs which the physiological effect cases demonstrate. These needs effect UFO investigators, witnesses and the medical profession and could - in rare instances - make the difference between life (or serious injury/illness) and death.

Biographical notes

Joined BUFORA in 1969 and taught science in middle schools. Became a field investigator in 1973 and launched 'Northern UFO News' the following year. Still edits that bi-monthly journal which collates UFO sightings in northern Britain. Joined BUFORA council in 1975 and became Director of Investigations in 1981.

In 1978 became a professional UFOlogist, totally subsidising income by writing books and articles via serious publishing houses and science journals. Since 1979 has published ten books, mostly on the UFO subject. Still in print are:- 'Alien Contact' (Coronet, 1983), 'UFO Reality' (Robert Hale, 1983), 'The Pennine UFO Mystery' (Grafton, 1983), 'Sky Crash' (CW Daniel, 1984, Grafton, updated, 1986), 'Science and the UFO's' (Basil Blackwell, 1985, Blackwell Inc., 1987), 'Beyond Explanation?' (Robert Hale, 1985, Ravette, 1986, Bantam, 1987), 'Sixth Sense' (Robert Hale/Salem House, 1987), plus the latest - published just before the congress - 'The UFO Conspiracy:- The First 40 Years' (Blandford, Sterling & Capricorn, 1987).

Aside from giving lectures and working with the Cheshire Arts and Education department on schools projects connected with UFOs, Jenny has written and presented a thirty week series of ten minute features on the paranormal for the IBA station Radio City and in 1986 wrote and presented a six-part series of half-hour radio documentaries entitled 'Fact or Fiction?' for the local BBC network. There is a special presentation of two of these during the congress including her programme on UFOs.

Her attitude towards UFOs is that most sightings are explainable, but a small percentage are not. These constitute phenomena worthy of serious, scientific exploration. Many theories exist to explain these residual cases and it is quite likely that more than one applies. She finds little evidence for the old style extra-terrestrial hypothesis in the sense of conventional nuts and bolts spaceships but does take seriously a neo-extraterrestrial theory involving communication by more subtle means.

Jenny lives in Stockport, Cheshire.

Abstract of the paper: 'UFOs Exist'.

The most common reaction to reports about UFO phenomena seems to be: "there ain't no such things". This is a reaction put forth by officials, scientists and news media people, most of whom have not studied the subject in depth. This gives cause to a basis for ridiculing and condemnation of witnesses to UFO phenomena by their relatives, friends and neighbours. As a result, many people refrain from reporting their sightings. Roughly speaking, there is a fairly well grounded basis for assuming that only ten percent of all UFO sightings are reported. A great portion of the unreported sightings are well into the higher strangeness class. This presentation will take a deep look into the accumulated mass of information gathered over the years of the reports screened from IFOs which are grouped into classes according to the types of phenomenon. We find - regardless of whether we view the cases individually or analysed statistically - that UFOs exist, but on what ground can we come to that conclusion by assessing the characteristics of the reported phenomena from a scientific viewpoint. The scientific ground for such a conclusion is what the serious UFO research of today is about.

Biographical notes.

Bertil H.L. Kuhlemann was born in 1931 in Gothenburg, Sweden. Married. He is an engineer with training and experience in such fields as: mechanical, sanitational, constructional, electrical and electronics, industrial, economics and computer services, in areas of work which involve international co-operation. His basic specialization is industrial information needs and supply, and international liaison. Fields of professional work include application of radioactive isotopes for enhancing the efficiency of industrial operations and processes, R&D work in the semi-conductor industry, industrial investment and profitability analysis, information services to support scientific and industrial R&D. He is with UNIDO as an industrial information services specialist working for international liaison to support co-operation between industrialised and developing countries. He is a computer specialist for administrative applications in the office environment. He is a lecturer in information science and on psychological and sociological topics. Also book publishing including translation work. His spare time involvement is in the area of ufology since 1961; now Chairman of two Stockholm-based UFO groups, Co-founder and scientific technical adviser to project URD, Co-founder of UFO Sweden, Co-founder and chairman of ICUR, The International Committee for UFO Research. Lecturer on UFO related subjects. In this subject he is also a field investigator. Author of a number of articles within the field of ufology and co-author of the Project URD documents. A, B, C, D + E and its standardised form.

DR ALLEN TOUGH

Abstract of the paper:

'THE ET HYPOTHESIS: CURRENT STATUS AND NEXT STEPS'

This paper examines the current status of the extraterrestrial hypothesis. Have advanced extraterrestrial beings visited our planet during the past 40 years?

What sorts of evidence and scientific beliefs support a "yes" answer to this question?

What sorts of evidence and alternative explanations suggest the answer is "no"?

This paper organizes and very briefly mentions the major facts and evidence for each.

The concluding section of the paper suggests several projects and strategies as our next steps in studying the extraterrestrial hypothesis.

What do we need to do now in order to settle this question one way or the other?

Some fresh approaches within the UFO field are suggested.

Biographical notes

Dr Allen Tough is a futurist with a particularly strong interest in the place of extraterrestrials in our future. Consequently, he serves as the MUFON consultant on future studies and he includes UFOs in his graduate course on potential futures. He is a Professor at the Ontario Institute for Studies in Education and the University of Toronto. Although he is a Canadian, his PhD (in social sciences) is from the University of Chicago.

T. R. DUTTON

Abstract of the paper:

'PROPOSAL FOR THE CREATION OF AN INTEGRATED GLOBAL NETWORK OF UFO OBSERVATORIES'

It is claimed that the E.T.H. has now been replaced by a verifiable theory.

The outcome of twenty year's research, Dutton's Orbital Theory links Close Encounter activity with the behaviour of extremely artificial Earth-satellites which, for short periods of only a few hours, circulate round the planet with orbital periods of 65 minutes in retrograde motion.

The lecture begins with a summary of the main features of the Orbital Theory and an explanation of its practical consequences, emphasising that the theory can be tested both by synthesis of reports data and by direct observations.

It is then proposed that the creation of an integrated network of dedicated observatories will be necessary to test the indications of the theory adequately. After an explanation of this proposal, the foreseen operational duties and minimum staffing levels for each observatory are put forward for consideration.

Biographical notes

T.R. (Roy) Dutton, CEng, MRAS, MIMechE, is an aeronautical engineer working within the British aerospace industry.

During the period of intense UFO activity reported during 1967, curiosity led him to begin analysing selected reports. The results obtained then were so challenging that his pastime soon became a serious spare-time study, which was to hold his attention for the next twenty years (at least).

A member of BUFORA since 1973, Roy was also associated with DIGAP (Manchester) during the early 1970s. He presented papers at two BUFORA National Conferences and at a Kensington Lecture in 1979. A full presentation of his work, which culminated in the formation of an orbital theory, was delivered recently at the London Business School as a BUFORA Lecture. (May 2nd).

HARRY HARRIS AND MIKE SACKS
 Abstract of the paper: **'RENDLESHAM FOREST**
- NEW EVIDENCE'

The details of the involvement of Harry Harris and Mike Sacks in Rendlesham are as follows:-

They were first alerted to the case by Jenny Randles who suggested that they contact Brenda Butler and Dot Street which they did. Acting on information received they then proceeded to contact eye witnesses to the Rendlesham incidents which resulted in their being invited to the base under some degree of confidentiality.

Until now they have not felt themselves free to reveal all that they have heard and seen with regard to their investigations into this case but this is to be put to rights at the Bufora congress by revelations never before, so far as Harry and Mike are aware, made public.

Biographical notes - Harry Harris

Born on the 3rd June 1942 in Southport, Merseyside and admitted as a solicitor on the 11th January 1968. Thereafter moved to Manchester and married his wife Susan on the 30th November 1969. The couple live in Sale, Greater Manchester and have 2 sons aged 16 and 14 respectively.

Harry's interest in Ufology commenced about 8 years ago and it is now his considered opinion, based upon the evidence which has been made available to him, that the so called 'UFO' or 'Flying Saucer' is a mechanical device or flying machine of an origin unknown to mankind which is capable of flying at speeds and performing manoeuvres, as well as appearing to materialise and dematerialise, in a manner which offends the known laws of science.

Added to this it is also Harry's considered opinion, again based upon the evidence which he has encountered, that those who control these 'flying machines' repeatedly carry out temporary abductions upon human beings for purpose or purposes at which we can only guess.

As Harry sees it, we have a 'catch 22' situation in that it is very difficult for a scientist to investigate a phenomenon which his discipline and knowledge say are most unlikely to exist - where does the scientist start?

Mike Sacks

Born on the 7th December 1940 in Derbyshire and now resides with his wife, son and daughter in Bacup in the Rossendale Valley area of Lancashire. Mike is a master tailor and runs his own tailoring business.

UFO events started for Mike in October 1978 when he and his family were unpacking Christmas gifts when they saw a UFO near their home which illuminated the living room.

In February 1979 the family were treated to a second view of a UFO the circumstances of which were that Mike was sleeping with his son Arran who was recovering from an asthmatic attack when suddenly the bedroom was illuminated. The family ran into the rear bedroom belonging to Mike's daughter Melissa. The light on the object then appeared to extinguish and immediately it had done so 3 dull red rings were apparent on the object with bright blood red lights rotating in an anti-clockwise direction reflecting on to the snow beneath. Thereafter Mike and his brother and a friend spent several nights per week for the ensuing 6 months on the moors looking for 'UFO's' until they were eventually rewarded by one which literally swooped down over their heads into a stationary position of some 300 ft. above them. Mike says his brother put his hand on his shoulder and said 'Mike who will believe us'?

Harry Harris has spoken to Mike's brother who confirms the sighting and also to the other man who has with them, a gentleman by the name of John Hargreaves, who told Harry on the telephone words to the effect 'please don't laugh at me Harry, it was a flying saucer'.

So far as Mike Sacks is concerned the object is a 'structured machine'.

WALTER H. ANDRUS, JR.

Abstract of the paper: 'CASH-LANDRUM CASE'

A slide illustrated lecture on the important "Cash-Landrum Case" that occurred near Huffman, Texas on December 29, 1980. It received exposure in England via the magazine "The Unexplained" in a series of articles by John F. Schuessler, our Deputy Director and prime investigator.

Biographical notes

As one of the founding members of MUFON in 1969, Walter H. Andrus, Jr. has been the International Director of the Mutual UFO Network, Inc. since 1970, succeeding Dr. Allen R. Utke. He has served on the staff of SKYLOOK and the MUFON UFO JOURNAL, starting in 1968. Walt is presently the Associate Editor.

Born in Des Moines, Iowa (1920), Mr. Andrus graduated from the Central Technical Institute in Kansas City, Mo. He is a graduate of the U.S. Navy Electronics Technician Program during World War II and taught in their schools. Walt was formerly employed by Mid-Continent Airlines as a radio operator and station manager. From 1949 to 1975, Mr. Andrus was employed by Motorola, Inc. in successive capacities as Assistant Plant Manager, Manager of Quality Control and Operations Manager in their Quincy, Ill. facility. In 1975, he transferred to the Seguin, Tex. Plant as a Production Manager. After a tenure of nearly 34 years with Motorola, Walt retired at the end of 1982 to devote full time to the management of the Mutual UFO Network. Even though being retired, he continues to provide consulting services to the Motorola Seguin Plant.

The administrative office was moved from Quincy, Ill. to Seguin, Tex. in 1975, where MUFON became a Texas Nonprofit Corporation and an I.R.S. Tax Exempt Organization. Walt and his wife Jeanne are members of the First Presbyterian Church in Seguin, Tex. Their son, Donald, is an Attorney at Law in Harrisburg, Ill. and a member of MUFON's legal staff. They are the proud grandparents of two lovely granddaughters, Chelsea age 18 and Natalie age 16.

Mr. Andrus has interested in the UFO phenomenon since August 15, 1948, when he, his wife and son had a daylight sighting of four UFOs flying in formation over downtown Phoenix, Ariz. An amateur radio operator since 1939, Walt's present call letters are W5VRN. He obtained a private pilot's licence in 1947. In addition to presenting slide illustrated lectures in the U.S.A., Canada, England, Italy and Mexico, he has appeared on national television in the one-hour NBC-TV News feature "UFOs: Do You Believe?" in 1974 and more recently in the syndicated "PM Magazine" program.

ODD-GUNNAR RØED/ERLING STRAND
 Abstract of the paper: **'PROJECT HESSDALEN UPDATE'**

Hessdalen is a valley situated approx. 50 km northwest of a town called Røros or 60 km south of Trondheim.

The population started to see strange lights in the atmosphere from the sky and down to the ground in December 1981. Since then these lights have been visible there every winter more or less. In the winters of '84 and '85 UFO-NORWAY and UFO-SWEDEN held what is called Project Hessdalen (Parts one and two).

Part one is written down in detail in English and can be bought for £10. The Norwegian Defence Research Establishment (NDRE) has helped a lot in this work by lending scientific instruments, amongst other things.

Head of the field investigation, Leif Havik has recently written a book about these phenomena, the lecture is mainly from this book.

Erling Strand is speaking about the scientific report of the Project. Odd-Gunnar Røed will give some of the valley's inhabitants' sightings.

The Technical Results of Project Hessdalen.

The instrumentation which was used in Project Hessdalen Part 1 and 2 will be described. The readings these instruments gave will be presented and discussed along with the computer analysis of the photographs. The co-operation with other institutes and what that has lead to, will also be presented.

Illustrated with slides.

Biographical notes: Odd-Gunnar Røed (UFO-NORWAY)

36 years of age and working as an electrician in daily life. Has been involved with the work of UFOs since 1973 when he joined the Norwegian UFO Center (NUFOC). (Change of name in 1981 to UFO-NORWAY). Has attended all the London (BUFORA) Congresses held so far. Held a lecture in Leeds (YUFOC Congress) last spring about the Hessdalen Project. Has been attached to Project Hessdalen since the start in 1983 as Project Co-ordinator and Treasurer. Has handed out P.H. bulletins during the project-periods in English to several interested persons around the world, especially those who put their name on the circulating list in the High Wycombe meeting in 1983.

Had the pleasure of transporting Dr. Hynek up to Hessdalen during the project in 1985, and also had the privilege of having him as guest for three days during his stay.

Work in UFO-NORWAY is as follows: Member of the Committee ruling the organisation, (6 members). Being the contact address for national and international mailings. Runs the commercial part of the organisation called UFO-RAMA which sells t-shirts, stickers, posters, etc.

UFO-NORWAY has about 700 members that pay £8 each year for a magazine called: UFO. This magazine comes out 4 times a year, it is in Norwegian, has 32 pages and is devised mainly by the Committee. The English speaking magazine comes out twice a year and is named Nordic UFO News Letter. This contains UFO-news from Norway, Sweden and Finland. It is produced in Bergen, Norway.

Erling Strand,
 Born 31st May 1955 in Sarpsborg Norway. Educated at University of Trondheim. Master of Science in Electro-optic 1980.

Work: Was employed as a research scientist on fiber-optic communication within ITI Company STK in Norway. In 1985 became a Research Manager at EDAS Målesystemer - a company which develops, installs and sells Environmental Data Acquisition Systems; electronic and data.

Became active in UFO work in 1979. Founded, and was the head of NUFOC's research group from 1978 to 1981. This group moved over to UFO-NORWAY when UFO-NORWAY was born in 1981. Became a member of UFO-NORWAY's Committee in 1983, where he still is a member. Is a member of Project Hessdalen Working Committee, where he has the responsibility of the technical part. Is the author of Project Hessdalen Final Technical Report.

KEN PHILLIPS

Abstract of the paper: **'THE UFO — AN UNIDENTIFIED FORM OF CREATIVITY'**

The paper is looking at 15 close encounter reporters with 15 years pre-reporters and 10 control subjects. We are looking at both gender and an age span between 20 and 60 years. Furthermore, we are looking at an important result from this paper, particularly certain questions, questions No. 25 and 26, 'Do you recall your dreams?', 'Have you dreamt about UFOs and flying?' The control group chose the same proportion of flying dreams. We are looking at religious and mystical experiences, also a question on the paper and a concentration of alleged ESP experiences. We have decreed that the close encounter witnesses have a tendency to be fantasy prone personalities. We are looking at membership of religious groups versus spirituality, background, reading and exposure to UFO books and so on and winding up with belief systems in Bermuda triangle etc. and life in outer space belief and finally the result of the rorschach and EPI tests (it's an ink blot test, a classical projective personality test method confronting the examinee with ten black and white and coloured ink blots and with a question of what could this be, in other words we are looking at the inner creativity and sensibilities of the witness by getting them to construct firmer images from weaker images depicted in the ink blots. The EPI is the eyesnck personality inventory, so called objective personality questionnaire. This is looking at the neurosis scale and the extroversion/introversion scale with a third dimension of a lying scale) and also the psychological hypothesis for close encounters, all of this paper and the future direction of research investigation.

Biographical notes:

BA, BEd. Maths teacher now living and teaching in Hampstead in northwest London. Married. 47 years old and interested in the UFO phenomenon for 18 years. Became interested in the witness within the UFO experience after meeting the co-author of the paper Dr. Alexander Keul. After a pilot study in 1981 using the anamnesis protocol, the anamnesis being a life history of the witness, it was decided that the witness deserved further study. In 1985 a modified version of the current anamnesis was developed and linked with two other studies. The witness rorschach and the witness EPI. The outcome of these studies vis-à-vis the English control project and the draw-what-you-saw project forms the basis of the 1987 Congress paper. In short, we are determined that the witness is a crucial factor in the UFO experience and moreover, the closer the experience the more relevant becomes the life history of the witness. We feel that armed with these new data we have pointed a way for future UFO research and investigations.

Abstract of the paper: 'UNICAT PROJECT'

From the beginning of 1987 the data base contains 600 cases for which all the pertinent parameters have been entered and which are available for statistical studies.

300 of those cases have been revised during the last year, i.e., the information has been updated and/or new information has been added. A tentative coefficient of strangeness has been obtained for all the cases in the data base. PROFILES for 130+ cases have been completed.

At this point, broadening of the data base by addition of new cases is paramount, and we urge our associates and collaborators to send detailed investigation reports for consideration.

Criteria for the selection of cases

(1) At least two witnesses. However, cases with a single witness (SW) will be accepted if this witness is unimpeachable, or if additional supporting evidence exists.

(2) Cases have to be well investigated by known ufologists, preferably with results published in the literature.

(3) Unpublished cases or cases investigated by not-so-well known researchers will be acceptable only if there is a written report accessible to the organizers of UNICAT, and if the initial investigators are willing to provide additional information.

(4) The case should contain at least 10 of the parameters specified by Dr. Hynek's list, which at present contains 225 repeatable characteristics of the UFO phenomenon. In order to identify the pertinent parameters for a given case, a rather detailed report is necessary, so in general a compact summary will not be sufficient.

Objectives and Access to the Data Base

(a) The main purpose in organizing UNICAT is to create a data base of high quality UFO cases, where IFOs and questionable material have been eliminated as much as possible. The data base is universal, i.e. efforts are being made to include cases from all countries.

(b) The data base will be accessible to all qualified researchers, free of charge for those that have actively co-operated in its creation, (i.e. associates and collaborators).

(c) The computer output is directly readable and DOES NOT require the use of code books. The software is capable of finding all kinds of correlations among the input variables, and a search procedure can be started from any of the 255 fields.

Abstract of the paper: 'EARTHLIGHTS - THE GEOPHYSICAL OPTION'

This illustrated talk will begin by identifying an important but hitherto overlooked clue provided by Kenneth Arnold's 1947 sighting. A brief outline of the development of the earthlights theory, which proposes that many UFOs are remarkable energy phenomena from earth, will then be given, followed by a review of a variety of lights in the landscape, which will include some new material; the laboratory production of earthlight type phenomena, with the latest findings and implications; an updated overview of the possible relationship of certain kinds of prehistoric sights with areas prone to earthlight production; an introduction to the possible psychic effects of earthlight production, and a consideration of the nature of earthlight energy. The presentation will conclude with a description of the "ufological pie" in which earthlights research will be placed in the context of the whole spectrum of ufological work.

This will be the most comprehensive, informed and up to date account of earthlights/geophysical work yet presented.

Biographical notes

Paul Devereux was born in 1945, Leicester, England. Editor since 1976 of The Ley Hunter, a specialist magazine dealing with the multidisciplinary research area known as "earth mysteries". He is author of The Ley Hunter's Companion (Thames & Hudson, 1979) and Earthlights (Turnstone Press, 1982). He has a number of forthcoming titles in the process of being packaged. He has written many articles for both specialist and large circulation journals. He is a founder and co-ordinator of The Dragon Project set up in 1977 to investigate the possibility of geophysical anomalies at certain types of megalithic sites. He lectures on earth mysteries and ufological themes in the UK and in the USA. In the UK venues have included Emmanuel College Cambridge, the National Trust, Sussex University and many polytechnics throughout England. He has also addressed a world archaeological congress in 1986 at Southampton. Overseas venues have included the National Audubon Society "Is the Earth a Living Organism" symposium in Massachusetts, 1985. He has broadcast on radio and TV in the UK and the USA. He is director of the Centre for Earth Mysteries Studies in Wales and is currently freelance researching, writing and lecturing.

STOP PRESS: LATE ADDITIONS

Some last minute rearrangements now include:

Hans van Kampen talking about 'UFOs in the Netherlands'

Steuart Campbell talking about 'Mirages explain UFO reports'

Maurizio Verga talking about 'UFOs in Italy'

We apologise for not being able to include further details at time of going to press.

WASHINGTON CONFERENCE NEWS

Several delegates at Congress 87 have just come back from Washington where a UFO conference has just taken place over the period 26th - 28th June under the banner 'Forty Years Is Long Enough'

A twenty minute slot has been allocated Sunday morning to receive a news round up of what took place there. By all accounts there were over 600 attendees !

QUESTION TIME

Towards the end of the Congress programme a slot has been allocated to a panel based question session which is designed to focus on issues concerning relations with the media, particularly the way paranormal subjects are presented. Also the code of practice for investigators.

The session will be chaired and members of the audience will submit written questions for selection and presentation to the panel. The format is similar to a well known television programme and is designed to give the audience a chance to air their views as well. The event should be quite a talking point !

FILM NIGHT

The organisers are very grateful to Stanton T. Friedman for giving permission to show, for the first time in this country, the film 'UFOS ARE REAL'.

It is regretted that Stanton could not be here in person, but he did speak at the last Congress and appears in the film to state his case.

OUR SPECIAL THANKS ARE DUE.....

I would like to begin by thanking all of our staff and helpers for giving up their time, although for an event like this it has not been difficult to persuade them.

Financial resourcing has been the most essential ingredient ultimately, and funds have been provided from a number of sources.

I would particularly like to thank:

Robin Lindsey
Arnold West
Steve Gamble
Mike Wootten

Sponsoring Companies: Eyecatchers Audio-Visual, now under new ownership and MRW Electronics. Also Bufora Ltd.

In addition, the resources made available by Messrs Connor, Spencer & Co.

Special thanks are due to Paul Norman who has acted as a travelling diplomat but who was unable to attend the Congress on this occasion due to previous commitments at home.

A special mention is due to the Victorian UFO Research Society, P O Box 43, Moorabbin, Victoria 3189, Australia. In the interests of International Goodwill they made a generous donation to the funds of Congress 87 specifically facilitating the production of the official programme documentation.

Lastly, our various presenters have been very understanding about costs and expenses and no-one has been fully re-imbursed for the costs they incurred in coming to talk to us. This is also a form of sponsorship and without a programme of speakers willing to do this we would have a rather empty programme.

I regret that not all names can be mentioned, but to all of you who have helped, you know who you are and that you have the gratitude of everyone from delegates to staff and visitors.

ROBERT S. DIGBY
CONGRESS DIRECTOR.

Activities of MUFON - Central European Section

The German speaking group MUFON Central European Section, MUFON-CES for short, exists since 1975. It now numbers about 40 active members in Germany, Switzerland, and Austria. Membership is by invitation only and presently consists of 15 physicists and mathematicians, 11 engineers, and 13 astronomers, biologists, chemists, medical doctors, and other scientifically trained individuals from 10 universities and from industry.

Our chief aim is to raise the discussion of UFOs to a level of serious scientific inquiry. For this purpose it is necessary to get other scientists interested in the topic. We do not officially engage in public information, since this activity is carried out by other groups in our countries.

The papers presented at our annual meetings are worked out in detail and published in the form of proceedings, each volume containing some 200-500 pages. Altogether we have published more than 2700 pages of text in German so far. In addition, members give public talks and write articles and books on an individual basis.

UFOs should be analyzed from both physical and psychological points of view, but only the physical examination can be conducted in an objective manner free from contradictions. Unfortunately, among the more than 50 UFO sightings investigated by us so far there hardly were any electromagnetic cases. In a first step we searched the available literature and set up special data catalogs, comprising

- . 1319 cases of electromagnetic and gravitational interactions in the vicinity of UFOs
- . 552 cases of strange behavior of animals
- . 350 cases of different types of UFOs
- . 150 psychological effects
- . 128 solid light cases
- . 85 cases of UFOs accompanied by intense light emission
- . 117 UFOs observed by astronomers.

Next, we analyzed the phenomenological spectrum of sightings and reached the conclusion that a solid object, interacting physically with its surroundings, is at the core of the UFO phenomenon. Luminous phenomena like ball lightning, will-o'-the-wisps, and paranormal light effects on the one hand, and CE-IV experiences and psychological projections according to C.G. Jung on the other are borderline cases which should be attributed to UFOs only after thorough investigation. Accordingly, we have concentrated our efforts on the physical aspects of the phenomenon and less on the psychological reaction of witnesses.

Theoretical studies were carried out for the purpose, among other things, of finding answers to questions such as

- . what physical mechanism can lead to the extreme brightness in the air surrounding UFOs? (1977, 1983)
- . is it possible for laser or particle beams to produce solid light? (1978)
- . does today's physics allow the generation of antigravity? (1975, 1983)
- . is it theoretically possible for solid objects to appear and disappear? (1978)
- . which physical theories permit the displacement of objects between widely separated points? (1978)

One result was that there exist indeed unified field theories of matter and gravitation able to provide at least a qualitative answer to these questions. This implies that from an astrophysical viewpoint the extraterrestrial hypothesis can no longer be excluded, provided the theories mentioned are verified by experiments on elementary particles.

We also tried to find answers to problems of historical interest, such as

- . can one find a technical interpretation of the "air wars" mentioned in old Indian manuscripts?
- . do Sumerian writings contain reports on extraterrestrial visitors?
- . are UFOs shown in illustrations of medieval single leaf printings?
- . how frequent were UFO sightings in the 17th, 18. and 19. century? (1976, 1983)

. who were the "foo-fighters" of world war 2? (1978)

These investigations showed that objects, whose characteristics were similar to those of today's unidentified ~~bright objects~~ ^{LIGHT PHENOMENA} already were observed in the 17. century (1976). However, sightings were fewer in number than those of will-o'-the-wisps and para-normal light phenomena.

We carefully analyzed once again a sample containing 17% of the Blue Book material (1981) and came to the conclusion that the reports were clearly distorted by the generally prejudiced attitude prevalent among investigators. All documents are characterized by lack of carefulness, lack of familiarity with scientific methodology, and by improper application of statistics. The number of case histories remaining unevaluated due to allegedly insufficient information is five times as great as the number of objects claimed to be unidentifiable. The material is well suited for not confirming any hypothesis.

Through various channels we were able to secure about 600 manuscript pages of Russian Samisdat material about UFO sightings and theories, including full names and addresses of witnesses. The most interesting reports were translated by us into German and published in our conference reports (1981). The documentation shows that em-cases, CE-III events, and abduction cases with hypnotic regression occur in the USSR, too. In contrast to witnesses in the West, Russians seem to be less concerned about ridicule than they are about being questioned by the secret police. It might be mentioned that the Petrosawodsk sighting in 1977 cannot be interpreted as a rocket launched at about that time in Plesetsk, 125 miles away, as J. Oberg has contended, because the phenomenon was observed for 5 minutes under a low cloud ceiling.

In a medical study, physiological and psychological effects of UFO radiation were compared to those of electromagnetic irradiation. Statistical methods for electronic data analysis were developed and suggestions were made for an automatic registration of UFOs (1981). A number of reliability studies were concerned with data evaluation and the credibility of witnesses. The following topics were investigated:

- . the value of psychological tests for obtaining objective statements from witnesses
- . methods of photoanalysis for the discovery of fakes (1976)
- . possibilities and limitations of hypnotic regression as a source of information
- . new methods of checking on the reliability of witnesses
- . the psychological effects ^{of a culture shock} ~~on our culture due to a shock~~ initiated by sudden contacts, as demonstrated by the example of the Melanesians and Tasadays.

Throughout our work we have emphasized the application of scientific methods of investigation. We could demonstrate the correctness of these methods when they were applied to the interrogation of witnesses and to the theoretical treatment of problems. Criticism by sceptics is, in general, psychologically motivated and not the product of scientific considerations. A procedure may be termed unscientific or pseudoscientific only if the method employed is wrong, not merely because it is applied to "strange" phenomena, such as UFOs.

At present we are engaged in completing the 10. MUFON-CES conference report and in various other activities, including the analysis of UFO case histories with the aid of pc's and an hp 9000 computer with colored real-time graphics, the investigation of an abduction and solid light case in Germany, and the setting up of a consistent terminology for the most frequent UFO types. A number of abduction witnesses await being questioned under hypnosis. Unfortunately, the medical hypnotist and head of a clinic with whose help we investigated the CE-III case of Langenargen (1977) is no longer at our disposal due to chronic lack of time. Lack of time of our members is, in fact, the main obstacle in our research. It also is the reason for my failure to be personally present at this meeting. Best regards to all MUFON members.

Illo Brand von Ludwiger

We're all-British - and proud of it!

SUNDAY SPORT

32p Northern Ireland 40p
July 12, 1987

Picture: George Richardson (PIP)

**SUZANNE
MIZZI
BARES ALL
SEE POSTER
OFFER
PAGE 10**

**Fergie shakes
spy's hand**

TURN TO
PAGE
7

**BAGS OF
BIRDS —
BAGS OF
BALLS!**

UFO LANDS... OFFICIAL

EXCLUSIVE by Charles Renfrew

A TERRIFYING Close Encounter of the Third Kind is baffling experts. After the most extensive tests they say — **OFFICIALLY** — that the victim is telling the truth about seeing a giant UFO land and being chased by aliens.

The Close Encounter left a tough truck driver so gibbering with terror that police patrolmen who found him thought he was an escaped loony.

They took him to hospital in a strait jacket.

● TO Page 3

UFO man's story of terror in the night

● FROM Page 1

But trucker Dan Johnson was judged totally sane ... and now the authorities are having to face the fact that his story is true.

And Dan's account is corroborated by another trucker.

He saw the flying saucer land, put his foot down and alerted police from the first phone box he came to.

Family man Dan, 41, of Tingsryd, Sweden, told me: "I was driving home when I saw the huge UFO. It was about 250ft. wide and 30ft. high and it hovered over the road."

"When it disappeared I drove home and got my camera. It was about 1 am."

"Suddenly it was there again. I was scared stiff. I almost crashed into the UFO as it landed, and my car stalled."

"Aliens came out towards the car. They were man-sized with bodies like tree bark and onion-like heads. One opened the car door and I screamed as I've never screamed before."

"I was pulled out, kicking and struggling."

The approach of a timber lorry saved Dan. Its headlights picked up the UFO and the aliens took off.

Dan collapsed, to be discovered by police out searching after the timber lorry driver's call.

Swedish military experts gave Dan lie-detector tests. He passed them.

Psychoanalysts said: "He's telling the truth."

And a hospital spokesman said: "We laid traps to see if he told lies - but he didn't. His story appears to be true. A UFO did land."

● DAN has volunteered to travel to Britain to take any lie detector or truth drug test.

Simrad skal på Nessie-jakt

— Vi skal benytte vår egen forskningsbåt «Simrad ECHO» på jakten etter sjøormen i Loch Ness, forteller informasjonssjef Torill Ulven i Simrad Subsea.

HORTEN: — Det er en fantastisk interesse for vår ekspedisjon til Loch Ness i Skottland der vi skal forsøke å lokalisere sjøormen. Vi har fått de nødvendige tillatelser til å foreta undersøkelser i denne innsjøen, som er 40 kilometer lang og mellom en og to kilometer bred. La meg imidlertid få tilføye at en liten del av innsjøen ikke blir omfattet av våre undersøkelser. Enhver kan vel tenke seg hvorfor, sier informasjonssjef Torill Ulven ved Simrad Subsea til Tønsbergs Blad.

PER RAYMOND LUND

Hun kan ellers fortelle at det ikke er første gangen at Simrad-utstyr er blitt benyttet i letingen etter sjøormen. For nøyaktig 25 år siden benyttet britiske vitenskapsmenn Simrad-utstyr for å finne sjøormen som er blitt observert i 1000 år.

— Nå har vi adskillig bedre utstyr, og ettersom det er antatt

at sjøormen kan være opptil ti meter lang, så burde den kunne registreres på vårt utstyr, sier Torill Ulven.

— Hvorfor satser Simrad Subsea så mye på denne jakten?

— Førstkommende tirsdag åpner den store offshore-messen i Aberdeen, og på messen ønsker vi å legge frem kartter som kan anskueliggjøre hva

vårt utstyr kan gi av hjelp til blant annet fiskeflåten. Det finnes mye fisk i Loch Ness, og det vil vi få frem etter denne undersøkelsen. Dessuten er det et fint PR-gimmick, sier Torill Ulven, som legger til at det er enorm interesse for denne ekspedisjonen i Loch Ness.

FORTSETTELSE SIDE 18

Simrad —

Det er ingen tvil om at sjøormen er en fin turistattraksjon, og alle som steller med turisme i Nord-Skottland er skråsikre på at sjøormen finnes. Sjøormen finnes ikke ifølge seriøse vitenskapsmenn, mens de mer vidsynte vitenskapsmenn, sier tjå...

Spørsmålet om sjøormens eksistens har vært diskutert i 1000 år, og alle har deltatt, fra barn i gatene til studenter i universitetssaler. Det eneste man er blitt enige om er at udyrets navn er «Nessie» — uansett om det er et fantasifoster eller et eksisterende dyr.

I løpet av de siste ti-årene har det vært flere vitenskapelige undersøkelser i Loch Ness, og det har vært forbløffende resultater. Flere ganger er det registrert ekko fra gjenstander som har beveget seg nede i dypet, og det er slått fast at det ikke har vært snakk om fisk eller fiskestim. Lengre har man imidlertid ikke kommet.

På slutten av 50-tallet og gjennom 60-årene ble det foretatt en rekke observasjoner. Det kom både fotografier og rapporter fra folk som hadde sett sjøormen. Loch Ness ble etter-

hvert kjent over hele verden. Men hverken rapporter eller fotografier ble tatt helt på alvor.

Det ble sagt at observasjonene var synsbedrag. Rapporter om pukkelformede gjenstander som rørte seg på vannflaten, regnet de fleste med var stokker og annet tømmer, mens uforklarlige bevegelser i sjøen ble forklart med at det kunne være gassbobler.

De fleste fotografiene ble klassifisert som forfalskninger eller man regnet med at de ble tolket feil. Men observasjonene fortsatte å strømme inn, og ekspedisjoner av varierende seriøsitet dro til Loch Ness for å forsøke å løse mysteriet. Selv på forskerhold våknet interessen.

Først på 70-tallet ble det dannet en egen forening og noe senere startet Loch Ness-prosjektet. Det skulle sørge for at hele sjøen ble kartlagt, og det ble spesielt lagt vekt på økologi. Det kom ikke så mye ut av dette prosjektet. Undersøkelser har nemlig vist at Loch Ness hverken har tømmer liggende på bunnen eller spor av gass.

Derimot har Loch Ness-prosjektet bekreftet at sjøen er usedvanlig dyp, og at det har vært adskilt fra havet siden

siste istid. Den er videre svært fisk- og næringsrik, og det vil sikkert bli bekreftet gjennom Simrad-undersøkelsene denne uken.

Et problem for forskerne er at sikten i Loch Ness er begrenset til få meter på grunn av mengder av torvpartikler som flyter omkring i vannet. Det er helt umulig å ta undervannsfotografier, og den dykkeren som skal gå ned på jakt etter en eventuell sjøorm, kan ikke ha nerveproblemer.

Mens vitenskapsmenn er svært forsiktige når det gjelder uttalelser, så er amatørforskere ivrige til å fremføre sine teorier. En av dem er Tim Dinsdale, som er en ivrig «Nessie»-tilhenger. Han hevder at han har sett sjøormen tre ganger, og for 27 år siden tok han en småfilm av sjøormen på langt hold. To ganger senere har han sett «Nessie»s hode og hals stikke opp av sjøen.

Småfilmen ble forøvrig analysert av fotoeksperter fra det britiske flyvåpenet. Det ble konstatert at filmen viste en gjenstand som hverken var en båt eller en undervannsbåt.

Over fra side 1 -

Simrad fant ikke Nessie

LOCH NESS: Sjøormen «Nessie» i Loch Ness er fortsatt ikke funnet til tross for at det mest moderne utstyret ombord i «Simson Echo» ble benyttet i jakten på sjøormen. En liten trøst er det at spesialistene fra Simrad Subsea i Horten ikke fikk anledning til å lete over hele innsjøen — av turistmessige grunner.

Simrad Subsea gjennomførte undersøkelsene som et PR-opplegg foran den store offshore-messen i Aberdeen, og det var ikke noe å utsette på oppslutningen fra massemedia. Barry Pasdy fra Simrad UK er blitt intervjuet flere ganger i skotske og engelske radiostasjoner, og han måtte flere ganger fortelle om undersøkelsene på amerikanske radiostasjoner. Ja, selv skotsk TV var på plass for å gjøre opptak fra begynnelsen, og australsk TV var også på plass.

— Denne innsjøen er unik i verden, sa forsker Adrian Shines da han demonstrerte Simrad-

utstyret. Mens datamaskinen tikket ut bunnskurene av sjøen i farver, fortalte han at sjøen hadde ekstra dype sider og flat bunn. Han understreket at sjøen var stor og at det var lite mat i sjøen for «Nessie».

Han snakket fort og glødende for sin sak, og natten før hadde han arbeidet til klokken fem om morgenen, for det var viktig å utnytte Simrad-utstyret de dagene båten var tilgjengelig. Han hadde plutselig 32 radar-stråler til disposisjon i stedet for en av gangen.

Nessie?

— Det er et eller annet på bunnen her, utbryter Adrian Shines plutselig, og han viser på dataskjermen registreringer på bunnen av Loch Ness. Inviterte meglere titter spent, smiler og vet ikke hva de skal tro.

Båten går frem og tilbake, og på dataskjermen kommer de samme registreringer frem, og det ble funnet en pølselignende gjenstand på 12 meter. Adrian Shines utelukker ikke at det kan være Nessie.

Selv slår jeg av en prat med Micael Flemming. Han er en av dem som virkelig tror at sjøormen finnes i Loch Ness. Han mener at denne gamle legenden ikke kan

Det var et flaggsmykket «Simson Echo» som tok imot inviterte gjester som fikk være med på forgjeves jakt etter «Nessie» i Loch Ness.

ha oppstått av seg selv.

Han understreker at Loch Ness ikke er den eneste innsjøen i verden som kan inneholde sjøormer. Han påstår at livsrytmen til disse dyrene er utrolig. Han hevder det kan gå år mellom hver gang de beveger seg over store strekk. Altså må også jeg skjenke at det er «mer mellom himmel og

jord» enn det menneskeheten vet om.

Det er klart at Simrad Subsea sørget for et feststemt «Simson Echo» på denne spesielle turen, og ekstra hyggelig var det jo for meg som gudmor å være med på denne turen. Ombord spilte Tommy Cameron skotske melo-

dier på sin sekkepipe, mens innbudte engelske investorer i Simrad Subsea hadde lagt stresskoffertene hjemme.

Selv var jeg mest opptatt av blåsing på sekkepipe, og Tommy Cameron kunne fortelle at sekkepipen var hans liv. Han hadde spilt på instrumentet i snart 50 år.

Han nevnte videre at det tar minst syv år å bli en fullverdig utøver på dette instrumentet, men likevel er det blitt meget populært blant unge mennesker. Han fortalte at årets verdensmester var en ung dame, og det var med synlig stolthet han fortalte at det var en av hans egne elever.

Gudmor

Turid Hansen er gudmor for «Simson Echo» og det var derfor naturlig at hun, sammen med sin mann, adm. dir. Kåre Hansen i Simrad Subsea i Horten, deltok i jakten etter sjøormen «Nessie» i Loch Ness.

Hun har gjennom tekst og bilder laget denne reportasjen for Tønsbergs Blad fra den store begynnelsen.

«Krisebarnehaven» i gang

Horten-skatten er klar

Promatek i drift

HORTEN: Vestfold petansesenter for teknologi, mat og sveiseteknologi, er nå i drift i Horten for Promatek. Ansatt ingeniør B. sen som selskapsministrerende dir.

Promatek er regionalt senter for å bygge opp kompetansen innen næringsliv innen teknologi, mat og sveiseteknologi. Områder skal selges og bidra til erfaring mellom skoler og Vestfold. Selskapet er i nær tilknytning til Horten Ingeniørhøgskole og oppnå god utnyttelse av laboratorieutstyret.

— For tiden har vi ningskontor ved nighøgskole, men er midlertidig på jakt etter et eget hus, inntil den nye på Bakkenteigen. Når så skjer, flytter vi der. Sier adm. direktør Larsen til Tønsbergs Blad. kolaisem kommer, hvor hans siste tekniske direktør der for adm. dir. Larvik.

Det er 14 bedrifter i Vestfold som står i kø for å bli medlemmer i selskapet. Dessuten er Horten kommune med totalt 300 etableringstilskuddet søker i disse aksjonærgruppene et emisjon på 10 millioner fordelt på 15 medlemmer.

Selskapets styreleder er Knut Gråthen. Øvrige styreledere er Erik Andersen og Rolf B. Goss.

— Intuisjonen og det underbevisste spiller en langt større rolle i forskningen enn de fleste vitenskapsmenn vil innrømme. Bare tenk på Isac Newton og hans berømte oppdagelse under epletreet, sier instituttleder Jan Irgens Karlsen.

Med tro på det ukjente

Tekst: JAN ERIK KAARØ. Foto: GØRIL KLEMETSEN

MANGE forskere er for opphengt i vitenskapelige metoder og sin egen systematikk. De tenker ikke over hva som egentlig skjer når de får nye ideer eller fatter beslutninger. Hvorfor er det for eksempel slik at man morgenen etter å ha grublet en hel dag over et uløselig problem, våkner med svaret fiks ferdig?

Jan Irgens Karlsen (46) leder Institutt for industriell miljøforskning (IFIM) i SINTEF-gruppen og er sjef for 22 ansatte. I arbeidstiden setter han sine forskerbriller på problemer knyttet til arbeidsmiljø, organisasjon og ledelse. Som forsker er han opplært til å bruke rasjonell fornuft og støtte seg på anerkjente sannheter. Det er vanskelig å finne noe mystisk ved cand. psykolen når han sitter ved sin PC.

Interessert i det overnaturlige

Men borte fra Gløshaugen — hjemme på Singsaker — deltar han med jevne mellomrom i en gruppe med fem venner og kolleger som driver drømmeanalyse. Instituttlederen tror på tankeoverføring, intuisjon, forutsigelser og personer med helbredende hender. Alt slikt som opplyste mennesker på vei inn i det 21 århundre stempler som overtro og levninger fra en mørk fortid. Men som enhver forsker er han også skeptiker. I Norsk parapsykologisk selskap der Irgens Karlsen er eneste medlem fra Trøndelag, har man satt seg fore å undersøke og eventuelt avsløre alle taskespillere som måtte operere i dette tåkelagte grenselandet. IFIM-sjefen har ikke sett munken i Nidarosdomen og tror ikke at Hessdalen er noe UFO-reir. I fire år har han vært medlem i Norsk parapsykologisk selskap som er en 70 år gammel, eksklusiv forening med hovedsete i Oslo. I øyeblikket teller medlemslisten vel 300 navn.

— Det er ikke noe mystisk ved vår forening. Vi møtes tre-fire ganger i året i Ingeniørenes Hus i Oslo for å høre på foredrag og diskutere ulike fenomener. Dessuten har vi et lite medlemsblad som heter Parapsykologiske notiser. På et av møtene var for eksempel en engelskmann med spesielle evner invitert. Før møtet beskrev han nøyaktig hvilke personer som kom til å sette seg på to bestemte stoler i salen, som da var tom. Beskrivelsen ble forseglet i en konvolutt og åpnet først på slutten av møtet. Det viste seg å stemme veldig godt i det ene tilfellet, mens den andre personen ikke passet til beskrivelsen. Ganske raskt ble det imidlertid klarlagt at vedkommende som først hadde sittet på denne stolen, hadde byttet plass under møtet. Denne personen viste seg også å svare til engelskmannens beskrivelse. Selvfølgelig var ikke dette noe vitenskapelig eksperiment, men denne engelskmannen har tidligere ved flere anledninger blitt underkastet nye undersøkelser av spesialister. Jeg tror ikke det vi opplevde var noe tryllekunstnertricks.

Nysgjerrighet viktig

Men ennå har ingen ugiendrivelig klart å bevise at parapsykologiske fenomener virkelig eksisterer?

— Ingen har klart å bevise det motsatte heller.

Jeg synes det er viktig å være nysgjerrig og åpen for alt nytt. Hva er det f.eks. som skjer når enkelte leger er i stand til å stille en diagnose for de har snakket med pasienten? Hvorfor kan enkelte mennesker helbrede andre rett og slett ved en berøring? Hvorfor er noen begjæret med det som kalles total hukommelse? Og hvordan kan andre igjen påstå at de ser en såkalt «aura» eller kraftfelt som omgir oss mennesker? De kan en-

dog se tvers gjennom kroppen vår. I alle disse tilfellene tror jeg det underbevisste spiller en langt større rolle enn vi er klar over, eller er villig til å innrømme. Det diffuse begrepet intuisjon styrer mange av de beslutningene vi mennesker tar, men hva som egentlig skjer når en ny tanke plutselig dukker opp i hodet kan ingen gi et skikkelig svar på. Et vanlig menneske utnytter kanskje bare 10 prosent av det vi kan kalle psykisk kapasitet i løpet av en dag. De resterende 90 prosent kommer vi ikke i kontakt med, men i andre bevissthetstilstander som f.eks. i drømme kan vi kommunisere med disse skjulte kreftene.

Spøkelser og UFO'e

— Tror du på spøkelser og UFO'er?
— Ut fra definisjonen som sier at en UFO er et Uidentifisert Flygende Objekt tror jeg sikkert det finnes noe ute i verdensrommet. Når vi tenker på alle de millioner av stjerner i universitetet, er det nesten usannsynlig at jorden skal være den eneste med intelligent liv. Men jeg tviler sterkt på at UFO'ene har noen base i Hessdalen. Det som har vekket slik oppsikt der, må være lysfenomener. Jeg er også åpen for at det kan eksistere andre energifenomener, det som enkelte vil kalle spøkelser. I de siste årene har det blitt forsket ganske intenst i opplevelser fra mennesker som har opplevd nesten-død. Mange av dem har fortalt om en følelse av å forlate kroppen. Kanskje var de på vei over i en annen energiform.

— Hvordan reagerer familie, venner og kolleger på din interesse for det overnaturlige?

— Her på IFIM reagerer ingen på noen spesiell måte. Flere av mine kolleger er opptatt av de samme fenomener. Men selv har jeg ingen parapsykologiske evner og jeg har heller aldri opplevd spø-

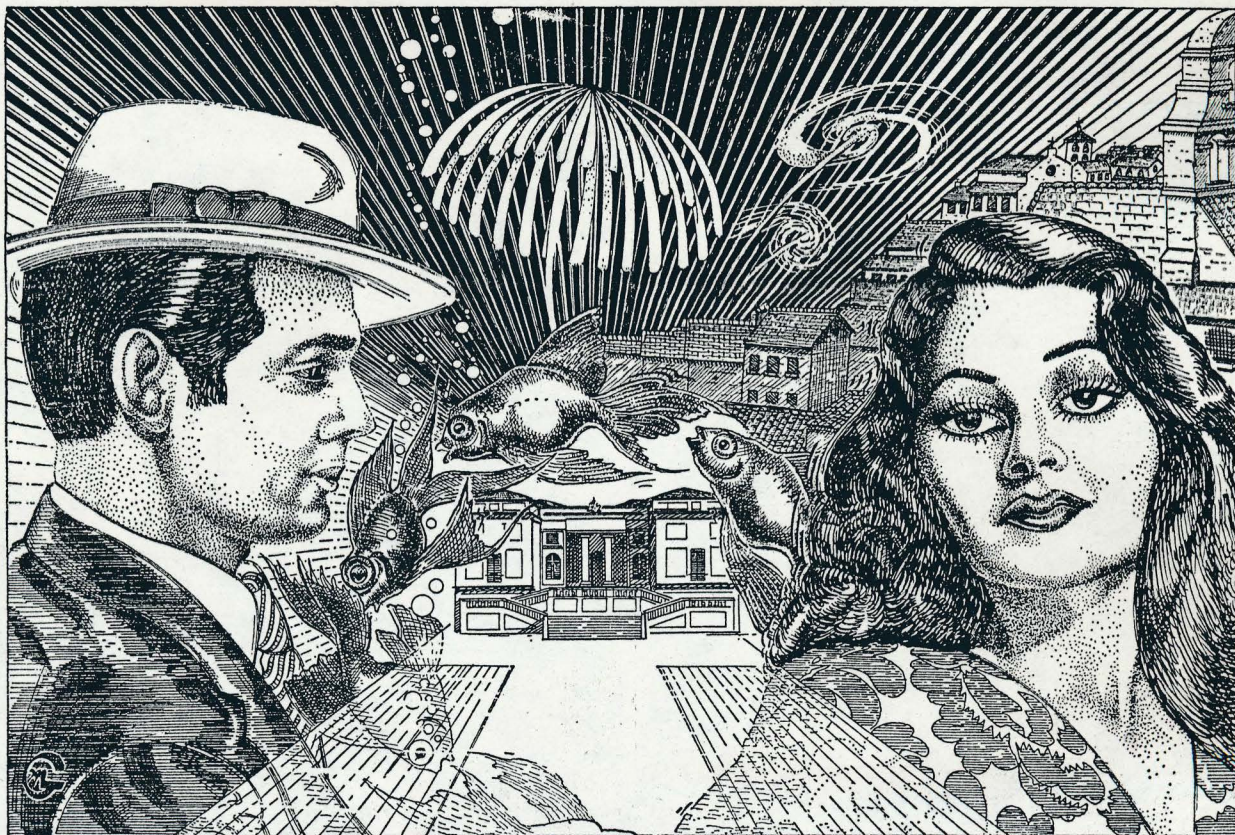
kelser. Jeg tror mennesker som oppdager at de f.eks. kan helbrede andre bare ved hjelp av hendene, kvier seg for å fortelle det. Fortsatt er det mange tabuer knyttet til slike egenskaper. Det ville vært veldig interessant å kunne gjennomføre et forskningsprosjekt for å finne ut hvor utbredt slike og lignende fenomener er blant nordmenn. Jeg tror resultatet ville vise at det er overraskende mange. Folk flest er da også interessert når temaet parapsykologi bringes på bane. De er nysgjerrige, men skeptiske.

Tyder drømmer

Du sier at du ikke har overnaturlige evner selv, men du driver drømmetydning?

— Ja, jeg finner det veldig berikende både å meditere og granske mine egne drømmer. Jeg tror at man blant annet gjennom disse to metodene kan dra nytte av underbevisstheten. Om morgenen passer jeg på å skrive ned drømmene med en gang. Med jevne mellomrom samles vi så i en drømmetydegruppe. Vi er fem venner og på møtene plukker hver av oss ut en spesiell drøm som han eller hun forteller om og som så blir analysert. I første rekke dreier det seg om å tyde symboler. Selv synes jeg dette er veldig berikende. Det har gitt meg større innsikt i hvordan min egen underbevissthet fungerer, sier forskeren som ikke er i tvil om «at det er mer mellom himmel og jord» enn de fleste andre steder.

— Tenk på hvilke fantastiske perspektiver et fenomen som klarsyn, prekognisjon (oppfatning av hva som vil skjje i fremtiden) eller tankeoverføring gir for vår oppfatning av tiden. Hvis man tror på dette, må man vurdere hele sin verdensoppfatning. Det er uhyre spennende.

UFO-terapi

Klart det er spennande!

Klart det gjer godt å vera sentrum ei lita stund!

Men å sjå UFO-ar, eller bli bortført av framande frå verdsrommet er ei sterkt oppskrytt oppleving, skal vi tru veteranane i bransjen. Rådet deira er: Hald kjeft med det du såg. Gå heller til terapi i ei UFO-gruppe.

ARNHILD SKRE

— Det hjelper å gå i gruppe, seier amerikanarar som har blitt bortførde av vesen frå verdsrommet. For problema hopar seg raskt opp for dei heimsøkte. For det første fører sjølve opplevinga oftast til at du kjem for seint ein eller annan stad. Kva skal du seia til resten av selskapet, til ektemannen eller til barnehagelæraren? Prøv å fortelja dei at du vart heft av ein fykande tallerk!

Nei, hald heller kjeft. Tenk om sjefen får greie på det.

Gruppeterapien er berginga for mange, og då meiner vi gruppene som Budd Hopkins driv i New York. Han har skrive bøkene «Tapt tid» og «Inntrengjarar», to bøker om kontakt med framande vesen, begge resultat av kunstnaren Hopkins si eiga forskning.

— Dei bortførde har vore

gjennom ei traumatisk oppleving, fortel Mr. Hopkins som kvar månad opplever at minst tjue personar møter opp til gruppeterapien hans.

Han beskriv bortføringa som «ei tøff, marerittliknande oppleving som ingen ønskte skulle ha hendt.»

Somme er redde, somme er bitre, andre skjemmest og lurer på om dei er blitt sprø.

Gruppeterapi for UFO-offer ser ut til å vera siste utveksten på UFO-manien som herjar USA. Fleire UFO-kongressar er haldne rundt i landet, ei UFO-bok har toppa bestseljar-listene og talet på UFO-gruppe-medlemmer aukar i takt med at fleire og fleire fortel om syn eller bortføringar.

Dei fleste fortel at dei vart førde til eit romskip av ljós-strålar. I romskipet vart dei kropps-

visiterte av merkelege grå folk.

Enkelte kjem att med små skrammer i huda. Detaljane er ofte uklare for dei, heilt til Mr. Hopkins tek dei under hypnose-behandling. Han har hypnosetranskripsjonar 145 bortførde, fortel han til New York Times.

— Heldigvis bur eg i New York, sukker May Pang som to gonger har sett UFOar midt i sentrum av metropolen. Den eine gongen var ho ilag med John Lennon.

— Folk ser dagleg så mykje rart her, seier fru Pang, så kvifor skulle dei ikkje tru at ho har sett flygande dekketøy? Ho meiner New Yorkarar er meir enn villige til å tru på UFO-soger.

— Det er nesten eit statussymbol i visse krinsar, fortel ho. — Du fortel at du har sett ein UFO, og folk skrik over seg. «Åh, eg har også sett ein!» Det er svært in nett no.

Rosemary Osnato, grafikar, fortel at ho vart bortført frå taket på leilegheita si av grå vesen i eit romskip.

— Når eg seier at eg vart bortført, opplever eg at mange menneske misunner meg, fortel

fru Osnato. — Mange ser på meg som ein helgen. Eg freistar fortelja kor grusomt og skremmande det var, men dei vil ikkje tru meg.

— Dei ønskjer at det hadde hendt dei! Dei trur det er ei åndeleg oppleving som ville gjort liva deira betre eller meir meningsfulle. Det finst til og med fanatikarar som vil danna ei sekt rundt opplevingane mine!

— Desse folk kan ikkje fordra meg når eg fortel at eg kjende meg som eit fanga dyr. Dei framande for heilt respektlaust fram mot meg.

— Det er absolutt ikkje morosamt, legg ho til. — Andre att høyrer til dei mange kjedar seg her i byen. Når dei høyrer at du meiner deg bortført av framande vesen, trur dei du dikta opp heile greia for å setja farge på kvardagen. Dei behandler deg som ein raring, som om du hadde ein sko av kvar sort. Slikt gjer det godt å få snakka ut om med folk som har opplevd liknande.

— På gruppemøta serverer vi alltid middag, fortel Mr. Hopkins. — Praten går livleg. Ein utanforståande ville tru han var kommen til eit heilt vanleg amerikansk cocktail party.

OSLO

Politisk tendens: Uavh.

-5. SEP. 1987

LILLE VERDEN

Det gikk bra denne gangen også, dere. Og skal vi si som sant er så er vi en smule stolt av at også vi da det ble krevet ydet vår skjerv og holdt oss selv i hånden og mumlet så godt vi kunne. I tilfelle du ikke helt forstår hva vi babler om skal det fortelles at vi har sett tegn på himmelvelvingen som fortalte om jordens undergang — et slags kosmisk Armageddon skal være i kjemda. Men med vårt listige sinn har vi også tolket en annen himmelsk åpenbaring så vi tok våre forholdsregler.

For ytterligere å gni det inn kan vi underrette deg om at det hele står å lese i den såkalte Maya-boken og de 13 sykluser i den Aztekiske Kalender og der står det at menneskene forrige helg skulle samles på fjelltopper og langs bakkekammer og holde hverandre i hendene og mumle hum-hum-hum. Og denne brummende vibrasjon fra jordens topografiske høydepunkter vil hindre den kataklysmiske katastrofe som i følge rørerlegger Jose Arguelles skal inntreffe år 2012 etter Kristus. Så hvis vi ikke mumler så godt vi kan hele haugen står vi midt i suppe til langt over knærne som det visst heter.

Skal sant sies har heller ikke vi lest en eneste syklys i den Aztekeiske Kalender, men vi leste i et utenlandsk avisblad at rørerlegger Arguelles ble hjemsoekt av forklarelsens lys da han for et par år siden kjørte langs Wilshire Boulevard i New York. Den gode Jose -la øyeblikkelig ned rørtangen, skrev en bestselger, ble tildelt snakketid på 50 radiostasjoner og etablerte en troende og hummende bevegelse som teller titusener av medlemmer som hvert år kravler opp fjell-sidene og holder hverandre i hendene.

Bevegelsen hvis megetsigende navn lyder «Harmatisk Konvergens» legger ikke skjul på at det er sterke krefter ute og går, og at jorden og solen i kataklysmie-året 2012 vil forlate sin galaktiske bane, det vil si hvis vi ikke tar oss sammen og hum-hummer så godt vi kan. Mot slutten vil antallet UFO-observasjoner øke formidabelt og en gigantisk utenom-jordisk intelligens vil trenge seg inn under topplokkene våre.

Selv satt vi alene her på knatten vår forrige helg og krabbet opp på svaberget bak stua og tok oss selv i handa mens vi mumlet så godt vi kunne gjennom det aldrende klaviaturet vårt.

Ha det godt så lenge — neste år må vi alle finne oss en fjellknatt og delta i det store humme-koret.

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

FREMOVER

Narvik

Pol. tendens:
Det norske Arbeiderparti
(Se baksiden)

3 SEPT. 1987

UFO-syn over Beisfjorden

Tirsdag kveld ved 23-tida så Torfinn Pedersen i Beisfjordveien 213 en UFO-lignende gjenstand på himmelen over Katleberget, på vei innover Beisfjorden. Sammen med samboeren sin så han det de begge mener må ha vært en UFO i om lag ett minutt tid.

— Det kom ingen lyd fra gjenstanden, som hadde tre lys. Det midterste av disse var kraftigere enn de andre to, og et av lysene var merkbart svakere enn de øvrige, sier Torfinn Pedersen.

Han anslår farta gjenstanden beveget seg med som omtrent tilsvarende et Widerøe-fly.

Men noe slikt fly skulle ikke befinne seg i Narvik-området på den aktuelle tida. Det bekreftet flygeledelsen ved Evenes lufthavn da Fremover henvendte seg dit sent tirsdag kveld.

Og da var det kanskje en UFO som ble sett over Beisfjorden ved 23-tida forleden kveld, kanskje også av flere... ?

HVA MED ET
LITE KYSS?

«I sannhet ikke for damers gane, ei heller for de som vil gjøre
lykke hos dem...»

(Tegning: Roar Hagen)

Hvitløk, sunnhet og kjærlighet...

Deilig mat som smaker av hvitløk...

Dagen etter: Folk tar frivillig ståplass på trikken, og lar deg få dobbeltsetet alene. De rynker på nesen og sender sure blikk — du stinker!

Hvitløken er gjennom tidene blitt solgt som legemiddel, sykdomsforebyggende middel og elskovsmiddel. I våre dager er den mest kjent og feiret som smakstilsetning i maten. Den gir maten aroma, duft, karakteristisk smak og stor næringsverdi. Men vi har på ny begynt å skjele til dens medisinske fortid...

Det sies at hvitløken var årsak til den første arbeidskonflikt i historien. I 3748 f.Kr. nektet de egyptiske slaverne å fortsette byggingen av Kheops-pyramiden da slavedriverne innstilte den daglige rasjonen med hvitløk. De mente løken ga dem styrke og mot, noe de ganske sikkert trengte.

Hvitløken har en helt spesiell næringsverdi, fordi den inneholder aminosyrer, livsviktige for kroppens immunsystem. Ved siden av disse er det påvist en rekke andre terapeutiske faktorer i knollen: Den virker mot anemi, leddbetennelser, svulstdannelser, tungmetallforgiftninger. I tillegg er den effektiv mot blodproppdannelser fordi den har en antikoagulerende virkning. Hvitløken inneholder også antibiotiske stoffer, samtidig som man unngår de bivirkninger kunstig fremstilt antibiotika gir.

Forakt

Tross sine helsebringende attributter, har hvitløken vært utsatt for både hån og forakt. «Legevitenskapens far», Hippokrates, benyttet hvitløk mot en lang rekke lidelser. På den annen side hadde grekere som spiste hvitløk forbud mot å vise seg i Kybeles tempel. Og den engelske forfatteren John Evelyn sa det slik: «I sannhet er denne urt ikke for damers gane, ei heller for de som vil gjøre lykke hos dem...»

I årtusener har hvitløk vært brukt som helbredende middel i

Kina, Egypt og Hellas. Også den moderne legevitenskap begynner å interessere seg for hvitløkens helsebringende virkning.

Flere undersøkelser viser at i de land der man spiser mye hvitløk, forekommer det atskillig færre tilfeller av hjerteslag og åreforkalkning. I den vestlige verdens overflodssamfunn er hjerteinfarkt et stort problem.

Japanske forskere påpeker at krefttappet hos hvitløkspisende folkeslag er langt lavere enn hos de som ikke spiser hvitløk.

Enestående

Abkhazerne fra republikken Gruzien i Sovjetunionen, er kjent for sin høye levealder, og de spiser store mengder hvitløk. En undersøkelse av dette folkeslaget, der mange blir over 100 år gamle, viste at 40 % av mennene og 30 % av kvinnene, alle i 90-års alderen, hadde så godt syn at de kunne tre en synål uten å bruke briller!

Russerne betrakter hvitløken som en enestående urt. Det er ikke uten grunn at den også kalles «russernes penicillin».

Selv i våre dager — med legevitenskapens store fremskritt — anvendes hvitløk mot stadig flere lidelser. En artikkel i staten Indianas legetidsskrift slår fast: «Japannerne har utviklet et hvitløksekstrakt som nå anbefales til forebyggelse av hjertelidelser, åreforkalkning, opprettholdelse av et normalt kolesterolinnhold og til forbedring av kroppens immunsystem. Hvitløksekstrakt har ingen bivirkninger.»

Japanske forskere har påvist at hvitløksekstrakt bekjemper skadevirkninger av kunstige tilsetningsstoffer i mat, medisiner og kosmetikk.

KARI AARSTAD AASE

eksempel på avslappet norsk gris.

Møter døden helt rolig

I en melding fra Norges Svineavlsråd får vi det glade budskap at «norske svin er harmoniske og avslappede når de føres til slaktebenken. Norske svin er de minst stressede i verden. Bare en av 50 norske griser har anlegg for stress».

Det må være smarte metoder man bruker for å berolige sine fete ofre på slakteriene. Vi antar at grisene slapper så godt av fordi de tror de bare skal til fysioterapeuten eller på hyggekveld i Chateau Neff.

En UFO-logs drømmevinkel.

GEORG HYGEN

190

VÅRDØGER

Vårt paranormale nationalfenomen

En fascinerende innføring i et felt av parapsykologien som de fleste av oss på en eller annen måte kommer i befatning med.

Kr. 138,-

CAPPELEN

EXTRA

En gledelig melding på tampen.

UFO-SVERIGES driftige sentralgruppe-
medlem Ulf Ekstedt har blitt norsk.
Han har flyttet til OSLO, og jobber nå der.

Synd på UFO-SVERIGE, som har mistet ham
til Norge, men heldig for oss. Han blir
med på kommende komiteemøte. Kanskje
det finnes en plass for ham der og?

Velkommen. Hans adresse er:

Ulf Ekstedt
% Helene Sjømoen
Årvollvn. 41 B III

0590 OSLO 5. TLF. 02-630454

Så følger en liten kavalkade med Englands-
bilder som Philip har sendt. God titt.

Dyrene i
hakkebakkeskogen.
Longleat.